

МѢСЯЦЪ ДЕКЕМВРІА  
ВЪ КІ-Й ДЕНЬ.



СЛУЖБА, ДВА ЯВЛЕНІЯ,  
МОЛІТВЕНА І ЖИТІЄ  
СТОМУ ОЦЮ НАШЕМУ  
СП҃РІДОНУ ЧУДОТВОРЦУ,  
ЄПІКПУ ТРИМѢНТЕВОМУ.







МЦА ДЕКЕМВРІА ВЪ Ъ-Й ДЕНЬ.  
ПРАВНО ИЖЕ ВО СТЫХЪ ОЦА НАШЕГО  
СП҃РІДОНА ЧУДОТВОРЦА, ЁПІПА ТРИМУЎАУНТЕКАГО.\*1



НА МАЛТЪИ ВЕЧЕРНИ.

На Гдѣ, воЗвѣхъ: стѣхѣры на д, гласъ ѿ.

Пѣ: ѿ, преславнога чюдесе:

Оче сп҃рідѡне бл҃женне, вѣмъ бл҃гимъ овразъ доволѣнъ былъ еси, къ горнемъ житію ведѹщъ смиреніемъ и кротостію, чѣмже шедѡ хр҃тѡсъ пастыра тѣ людемъ своимъ оустроѣетъ, цр҃кве представитель былъ еси, и ярево хлѣніе соборнѣ низложилъ еси: чѣмже чудотѣствѡ деломъ и словомъ, оче пресѣый, сп҃са молѣ сп҃стѣса душамъ нашимъ. [Дважды]\*2

Оче ст҃ителю сп҃рідѡне, ты ѣакъ архіерей цѣенъ мѣртвѡю ѣакоже живѡ вопросилъ еси, любвѣ ради вѣимъ: смію же преложилъ еси въ златѡ, ницетѡю ѡбдержимомъ: теченіе же оудержалъ еси рѣкѣ, сострадѣтельствовавъ людемъ: цр҃ю же предсталъ еси врачъ, промысломъ вѣимъ. но ѿ, бл҃женнѣйшій оче, молѣса ко гдѡ, сп҃стѣса душамъ нашимъ.

Оче сп҃рідѡне преславне, архіерей хр҃тѡвъ, оутѣшеніе страннѣхъ, врачъ недѣжныхъ, ѡбдревѣемыхъ пристѣнице, врагѡ вселѣкаваго и превезѡмаго яра оудавилъ еси, и велѣніе вѣтвенное вѣмъ оумилъ еси, едино вѣтвѡ стѣимъ трѣцы проповѣдалъ еси: но ѿ, оцѣвъ досточудне, и оучителѣй совѣднѣче, сп҃сѡ молѣса, сп҃стѣ души наша. Слава, гласъ ѣ:

\*1 ѣзъ рѣкописъ зографіка ѡбнѣли. Текст службе преузет са [сайт](http://сайт) зографског јерѡјакѡна Јустина смо подвргли минималној граматичкој (привођење нормама савремене руске редакције црквено-словенског језика) и другој редакцији.

\*2 наш додатак, нема у изворнику.

**П**рѣбне ѿче, блженне сп҃рїдѡне, мѡдре, мѣртвѡю ѣкоже живѡ  
вопросїахъ єси, любвѣ радї бж҃їа: смїю же преложиахъ єси въ злато,  
нищетою ѡбдержїмомѡ: теченїе же о҃держалахъ єси рѣкѣ,  
сострадаѣтельствовавъ людемъ: цр҃ю же предстаахъ єси врачѣ, прѡмыслѡмъ  
бж҃їимъ: мѣртвѡю же пакї возставилъ єси, ѣкѡ того о҃чнїкѡ, ѡ вѣрѡ  
о҃яснїахъ єси посредѣ ѡцѣвъ многїхъ. всѡ о҃убо могїи во о҃крѣплѡющемъ  
тѡ хр҃тѣ: того ѡ нынѣ моли, сп҃стїса дѡшамъ нашьимъ.

**И нынѣ, предпрѡзиднства, глаголю ѿ:**

**П**редпрѡзиднствѡмъ людїе хр҃тѡво рж҃твѡ, ѡ о҃умъ воздвїгше, къ  
внѡдлѣемѡ вознесемѡ мѡслїю, ѡ о҃зрїмъ въ вертепѣ вѣлїе  
чїнство: ѡвѣрзѡ во єдемѡ ѡ дѡвы ст҃ыа бг҃ѡ проїсходѡщѡ, совершенъ  
сѡи тоѡж(а) въ бж҃твѣ ѡ члѣкѣствѣ, тѣмъже воззовемъ: ст҃ыи бж҃е,  
ѿче безначальнїи, ст҃ыи крѣпкїи, єне воплотивнїи, ст҃ыи безсмертнїи,  
о҃утѣшительнїи дш҃е, тр҃це ст҃аа, слава тебѣ.

**На стїхобнѣ: стїхїры, глаголю ѿ.**

**Пѡ: Дѡме євфрѡдѡвѡ:**

**Р**адѡсѡ, іерарше сп҃рїдѡне бг҃омѡдре, тѡ предстаѡи ст҃ѣи тр҃цѣ,  
молиса прилѣжнѡ сп҃стїса дѡшамъ нашьимъ.

**Стїхъ: О҃устѡ моѡ возг҃лѡютъ премѡрствѡ, \* ѡ подчѣнїе ср҃ца моєгѡ  
радѡмъ.\*<sup>3</sup>**

**Д**ѡмъ дх҃а ст҃агѡ ѡвилѡ єси ст҃ителю, внѡтрѣ ѡмѣа слѡво премѡрствн,  
сп҃рїдѡне блженне, ѡ насъ молиса хр҃тѡ бг҃ѡ.

**Стїхъ: О҃устѡ прѣнагѡ подчѡтѡ премѡрствн, \* ѡ ѡзыкъ єгѡ  
возг҃лѡлетъ єдѡ.\*<sup>4</sup>**

**Д**ѡмъ дх҃а ст҃агѡ вѡилъ єси, блг҃тїю ѡполненъ бж҃твеннѡхъ о҃ученїи, на  
сѡборѣ фїлѡсѡфы пограмїахъ єси.

**Слава, глаголю ѿ:**

<sup>3</sup>\* Пс. 48,4.

<sup>4</sup>\* Пс. 36,30.

**Р**а́дѡи́са ѿ весе́ли́са сла́внѣи́шїи гра́де керку́ро, свѣ́тлѡ торжестѡвѣи́,  
хрѣ́тѡва црѣ́ковь, ликѡи́, бѣ́гѡбрана́а па́ство: днѣ́сь созыва́етсѡ на́сѡ  
а́рхїпа́стырѡ всемі́рное торжестѡвѡ. прї́идїте о́убо свѣ́тлѡ пра́зднѡемсѡ въ  
па́матїи ѣ́гѡ гл҃голю́ще: ра́дѡи́са, сѣ́нїтелею бѣ́гомѡдрѣ, днѣ́сь ѡбсто́аще  
всеѣ́тнїа мо́щи твоѡ, любе́знь ѡблѡбыза́емсѡ, цѣ́ннонача́льнїче  
спѣ́рїа́ѡне, моли́ спѣ́тїса дѡша́мѡ на́шымѡ.

**И ны́нѣ, предпра́зднѣства, гла́сѡ тѡи́же:**

**В**идле́еме о́убо гѡтѡ́вїса, бѣ́гѡдѡкрасї́теса ѣ́сли, верте́пе прї́имї, ѣ́стина  
прї́иде, сѣ́нь мїмотече́, ѿ бѣ́гѡ члѡвѣ́комѡ ѡ́ дѣ́вы ѣ́вїса,  
вообра́зївса ѣ́акоже мы, ѿ ѡбожї́вѡ плѡ́ть. тѣ́м(же) а́дамѡ  
ѡбновла́етса, со ѣ́вою зѡвѡ́ще: на землї́ бѣ́гѡволенїе ѣ́вїса, (во ѣ́же)  
спѣ́тї ро́дѡ на́шѡ.

**Тропа́рь, гла́сѡ а́:**

**В**сѣ́хъ правосла́внѡхъ побѡ́рнїка, ѿ всѣ́хъ невѣ́рнѡхъ прѡтивѡбѡ́рца,  
ѡ́ всебл҃женне спѣ́рїа́ѡне, по́емѡ тѡ, ѿ мо́лимѡ тѡ: храни́тї гра́дѡ  
твоѡи́, всѣ́хъ нападе́нїи бѡ́рбарѡвѡ неприча́стнѡ.

**Бѣ́гѡро́дїченѡ догма́тїкѡ ѡ́ малы́хъ, гла́сѡ тѡи́же:**

**В**сѣ́хъ бѣ́дѡ рабы́ твоѡ сохрани́и, бѣ́гѡвѣ́ннаа бѣ́ще: да тѡ сла́вимѡ  
наде́ждѡ дѡшѡ на́шнѡхъ.



## **НА ВЕЛИ́ЦѢИ ВѢ́ЧѢРНИ.**

**По́емѡ: Бл҃женѡ мѡжѡ: [а́-ѿ а́нтіфѡнѡ].**

**На Гд҃и, во зѡ́ва́хъ: стѣ́хїры на ѿ, гла́сѡ а́.**

**Пѡ́: Нѣ́нѡхъ чїнѡвѡ:**

**Н**ѣ́нѡхъ чїнѡвѡ ра́дованїе, ѿ на землї́ а́рхїере́сѡвѡ похвалѡ,  
ѡ́ сѣ́еннїкѡвѡ сла́вѡ, спѣ́рїа́ѡна мѡдраго, мона́шествѡ́ющнѡхъ пра́вило  
ѿ зацї́тнїка, црѣ́кѡе о́утвержде́нїе ѿ о́учїтелеа, всѡ сло́сла́внїа  
посрамла́юща, потре́бїтелеа а́рїе́ва ѿ того́ посѡ́бнїкѡвѡ, ѣ́гѡже ра́днї сїхъ  
шата́нїе хрѣ́тѡсѡ нїзложи́, ѿмѣ́аи вѣ́лю млѣ́ть.

**Н**ѣныѣхъ чинѡвъ радѡваніе, ѡ пѣмѣти твоѡй, сѣтителю хрѣтовѣхъ спѣрѣдѡне бѣгомѣдѣре, днѣсь мнѡжестѡо людеѣхъ къ рѣцѣ моцѣй твоѡхъ притѣклѣетѣхъ, и прѣемлетѣхъ недѣгѡвъ различныѣхъ ищѣленіе. но ѿ, прѣблѣженнѣйшій ѡче, дѡмѣхъ и прѣбывѣніе прѣсѣтѣй трѣцѣ былѣхъ ѣси: юже молѣ, дарѡвѣти дѣшѣмѣхъ нѣшымѣхъ вѣлію млѣть.

**Н**ѣнымѣхъ чинѡмѣхъ порѣвновѣлѣхъ ѣси, и на землѣ бѣгонѡсе, ѡщѣенѣхъ сосѣдѣхъ гѣвилѣхъ ѣси, и жилище сѣгѡ дѣла. вѣліи застѣпникѣхъ ѣси и тѣплый въ бѣдѣхъ ѡбѣтѣяющымѣхъ слѣвнѣ, сѣе спѣрѣдѡне щѣеннопроповѣдникѣхъ хрѣтовѣхъ, сѣщымѣхъ на землѣ, и по мѡрѣу плѣвающымѣхъ, сѣщымѣхъ далѣче, и блѣзѣхъ ѡбѣтѣяющымѣхъ, млѣтливый застѣпникѣхъ, и молѣбникѣхъ ѡ дѣшѣхъ нѣшнѣхъ.

Ины стѣхѣры, глѣсѣхъ тѡйже.

Пѡ: ѿ, дѣвное чѣдо:

**ѿ**, дѣвное чѣдо! свѣтѣильника прѣсвѣтѣлаго днѣсь ѣгѣлѣхъ воспѣвѣютѣхъ, спрѣздѣнимѣхъ же и мы, брѣтѣе, дѣхѡвнѣхъ торжѣстѣвѣюще, и ѡумѣльнѡ взывѣяюще: ѡче спѣрѣдѡне прѣдѣвнѣ, сѣтителю хрѣтовѣхъ, мѣртѣвѣю гѣкоже живѣу вопросилѣхъ ѣси, любѣе рѣдѣхъ вѣжѣхъ: ѡрошѣніѣхъ\*5 на глѣвѣхъ твоѡхъ во вѣремѣ жѣтѣвы нѣвѣлѣ искѣпѣша, вѣдѣщее прознѣменовѣвшѣ: прѣтѡлѣу хрѣтовѣу прѣдѣтѡлѣ, молѣ спѣстѣнѣхъ нѣмѣхъ.

**ѿ**, дѣвное чѣдо! днѣсь градѣхъ керкѣра радѣетѣхъ, и трѣѣстѣхъ\*6 вѣселѣтѣхъ, и крѣснаѣхъ пѣнѣхъ сосѣвѣлѣютѣхъ, вѣдѣще свѣтѣильника своѣгѡ, и прѣдѣвнаго застѣпникѣхъ своѣгѡ, и сѣтитѣла, рѣкѣми ѣрхѣерѣйскѣми носѣма, и ѡумѣльнѡ взывѣютѣхъ: тѣплый прѣдѣстѣителю, и зѣвѣхъ нѣсѣхъ ѡ нахѡдѣщнѣхъ бѣдѣхъ, и ѡ сопѡстѣтѣхъ нѣшнѣхъ. мы же днѣсь собрѣвшѣхъ ѡумѣльнѡ гѣгѡлемѣхъ: радѣнѣхъ, трѣцы чѣтнѣй дѡмѣ, блѣговѡнный сосѣде, црѣкѡвное ѡутѣвѣржѣніе, ѣрѣа повѣдѣителю, и тѡгѡ ѣднѡмыслѣнникѡвъ, ѡче спѣрѣдѡне, прѣвослѣвнѣхъ похѣвалѡ, молѣ спѣстѣнѣхъ дѣшѣмѣхъ нѣшымѣхъ.

\*5 на сличномъ мѣстѣ у сѣвременѣхъ рускѣхъ издаѣніѣхъ: прошѣніѣхъ.

\*6 италиѣанскѣхъ градъ Тр(иѣ)ст(ѣ) са некадъ великомъ срѣбскомъ трѡгѡвѣчкомъ колоніѣмъ и вѣлѣпномъ срѣбскомъ црѣкѡмъ посѣвѣномъ Сѣ. Сѣпирѣдонѣу.

**Ἐ**днѣное чѣдо! великїй архїерей, и преднѣвнїй предстатель, спѣрїдѡнх мѣдрый, на пѣрвомх соборѣ никейскомх ѡтнѣншїй сѣмбѡлх оѣтверднѣвх сз бѣгонѡсннми ὧнѣ, и ѣрїевы плѣвелы до концѣ истѡргз. тѣмже, чѣдне, велеглѣснх пѣматѣ твоѡ почитѣемз, и мѡцн нетлѣнннх твоѡ чтнмз, ѣмнже истѡчѣешн врачевѣнїй бжтвѣснннх стрѣн, и велїю мѣтѣ.

Глѣва, и нынѣ, ὧсмоглѣсна.

[Ἰна Глѣва, [глѣсз ѣ:]\*7

[Творенїе ἔмманѡнла χρѣсѣфїа дѣкн.  
Поѡшесл вх црѣтвѣющемх градѣ.]

Прѣвнѣ ὧче, блжѣннѣ спѣрїдѡнѣ мѣдрѣ, мѣртвѣю ѣакоже жнѣвх копроснлз ἔсн любвѣ рѣдн вжїм: смїѡ же преложнлз ἔсн вх злѣто, ннцѣтѡю ѡбдержнмомѣ. течѣнїе же оѣдержѣлз ἔсн рѣкн, сострѣдѣтельствовѣлз лѡдемз: црѣю же предстѣлз ἔсн врачѣ промыслѣнїемх вжїнмх: мѣртвнх же пѣкн возстѣвлз ἔсн, ѣакв тогѡ оѣченнх, и вѣрѣ оѣжннлз ἔсн посредѣ ὧнѣсвх мнѡгнхз. вѣл оѣбѡ мѡгнн во оѣкрѣплѡщемх тѣлѣ хрѣтѣ: тогѡ и нынѣ молн спѣстїсѣ дѣшѣмх нѣшнмх.

[глѣ ѣ.] Бѣгонѣнннмх манѡвѣнїемх, ѡвснюдѣ члѣвѣчѣскаѣ собрѣнїѣ, ѡ свонх ὧвнтѣлицз носнмаж:

[глѣ ḡ.] Достннгше прѣчтѣнннх мѡцѣн твонхз ковчѣгз, достѡннх лоб[ы]зѣютгз:

[глѣ ѡ.] Бѣгонѣное и достѡхвѣлннѡ тѣло воспѣвѣлѡюще, стрѣхомх ѡдержнмн возхвалѣютгз, и ѣснх воклнцѣютгз тѣвѣ пѣснѣн блгоглѣсїе, сѣ, достѡчѣдннх спѣрїдѡнх днѣсѣ

[глѣ ѡ.] прѣдлагѣтсѣ: ḡегѡ бо рѣдн всѣрѡднѡе спѣсѣнїе бнѣлѣтгз, ἔмѣже не довлѣютгз всн ѣзѣыцы достѡннѡе

[глѣ ѣ.] воздѣтн пѣнїе: ḡегѡ бо чѣдесѣ

[глѣ ѣ.] прѣвосхѡдѣтгз всѣкз оѣмх: Ἰ оѣбо прѣмѣдрннх сѣннѡнѣчѣлнннѣ всѣгдѣ

И нынѣ, [бѣгорѡднчѣнх (по глѣсѣ),  
нлн крѣтѡбѣгорѡднчѣнх].

Пѡ: Всѣхвѣлнннх мѣнннцы: \*8

\*7 на основу напомене у изворннку – Ἰна глѣва, тражн у „Псалтнкнѣн Мнѣнннк“ (допжлѣн и прѣработѣн от Манаснѣ Поп-Теѡдорѡв, учнтѣл в Соф. Духѡвнѣ Семннарнѣ, 1922. год.) стр. 544, Ἰ нынѣ, стр. 2 – додѣто прѣма редѡвннм „Мнѣнннма“.

\*8 прѣма напоменн у изворннку (нсто делѡ): стр. 2, то бн бнло: Ἰ нынѣ, прѣдпрѣзднствѣ, глѣсз ѣ. [Вѣпрѣѣнѡво]: ḡѣ врѣмѣ прнѣлнжнсѣ спѣсѣнїѣ нѣшѣмх, гѡтѡбнсѣл, вѣртѣпѣ, дѣл прнѣлнжѣтсѣл рѡднчн: вндлѣемѣ, землѣ нѣдѡвѣ, крѣснѣнѣ и вѣселнсѣл, ѣакв нѣзз тѣвѣсѣ вознлѣ гдѣ нѣшз: оѣглышнчѣ гѡры и холмн, и ὧкрѣсѣтннх стрѣннѣ нѣдѣсннклѣ, ѣакв градѣтгз хрѣтѡсѣл дѣ спѣсѣтгз, ἔгѡже создѣ члѣвѣкѣ, ѣакв члѣвѣколнѡвѣцз.

сѣ мѣрїю іисовою и по прѣставленїи  
молїсѣ непрѣстѣннѣ, сохрани́ти и  
спѣсїти ѿ всѣхъ прїиращенїа  
протївнагѣ достоѣнїе твоѣ, твоѣ  
бо ѣще прѣдстѣтельство стѣжѣхомъ:  
**Во** вѣки бѣгогласнѣ оубѣждающе.

**З**аколѣнїе твоѣ непра́ведное, хрїтѣ,  
дѣла зрѣщи, плачущи вопїаше тѣ:  
чѣдо сладчайшее, какѣ безъ правды  
оумира́еши; какѣ на дрѣвѣ вѣсиши,  
иже всю зѣмлю повѣшей на водахъ;  
не ѡста́ви мене́ єдинѣ, бѣгодѣтелю  
многѣмѣ, мѣрѣ и рабѣ твоѣ,  
молїсѣ.]

**Тѣже:** Вхѣдъ. Свѣтѣ ти́хїи:

**Прокїменъ днѣ, и чтѣнїа три [сѣнтѣльскаа]:**

**Прїтчей чтѣнїе [главы і и ѥ].**

**М**ѣмѣть прѣнагѣ сѣ похвалами, и бѣгвѣнїе гдѣ на главахъ єгѣ.  
Бѣженъ члѣвѣкъ, иже ѡбрѣтѣ премѣрѣ, и смѣртенъ, иже оубѣдѣ  
разумъ. Лучше бо єиѣ кѣповѣти, нежелн злата и сребра  
сокрѣвнїца. Чтѣнїиша же єсть каменїи многоцѣннїхъ, все же чтѣнїе  
недостѣнно єа єсть. Долготѣ бо днѣи, и лѣта животѣ въ деснїцѣ єа: въ  
шднїцѣ же єа богатѣство и слава. ѿ оустъ єа нсходитъ правда, законъ  
же и мѣтѣ на ѣзыцѣ нѣснѣтѣ. Послѣшайтѣ оубо мене́, ѿ чѣда, чтѣнїа бо  
рекѣ: и бѣженъ члѣвѣкъ, иже пѣти моѣ сохрани́тѣ: нсходи бо мои, нсходи  
животѣ, и оубоуправлѣтѣа хотѣнїе ѿ гдѣ. Сегѣ ради молю всѣхъ, и  
предлагаю мои́ гласъ сыновѣмъ члѣвѣческимъ: ѣкѣ азъ премѣрѣ  
оустрѣннѣ, совѣтѣ, и разумъ и смѣслъ азъ призвѣхъ. Мои́ совѣтѣ и  
оубѣрждѣнїе, мои́ разумъ, моѣ же крѣпѣсть. Азъ мене́ любѣщїа люблю,  
ищущїи же мене́ ѡбращѣтѣ бѣтѣ. Разумѣйтѣ оубо незлѣбнїи  
ковѣрѣство, ненаказаннїи же прилагѣйтѣ срѣца. Послѣшайтѣ мене́ и пакн,  
чтѣнїа бо рекѣ, и ѡбѣрзѣ ѿ оустѣнъ правѣа: ѣкѣ истннѣ повѣчїтѣа  
гортѣанъ мои́, мѣрзкн же прѣдо мною оустннѣ лжнвыа. Сѣ правдою всн  
глѣбѣ оустѣ мои́хъ: ничтѣже въ ннхъ стрѣпѣтно, ннже развращѣнно. Всѣ  
правѣ сѣтъ развращѣвающымъ, и прѣвѣта ѡбрѣтѣающимъ разумъ. Набѣ  
во всѣхъ истннѣ, да бѣдетъ ѡ гдѣ надежда вѣша, и испѣлнитѣа дѣа.

Прї́тчей чтѣ́нїе [главы́ 1 ѡ́ 11].

**У**ста прѣ́нагѡ ка́плютъ премї́рость: ѡ́збыкъ же непрѣ́нагѡ погнѣ́нетъ. Оустнѣ́ мѡ́жеи прѣ́ныхъ ка́плютъ бл҃годѣ́ти, оустѣ́ же нечестнѣ́ыхъ развраща́ютца: Мѣ́рила льстї́ваа мѣ́рзость предъ гд҃емъ: вѣ́сы же прѣ́ный прї́а́тень ѣ́мѡ. И́дѣ́же ѡ́це внї́детъ до́сѡждѣ́нїе, тѣ́мѡ ѡ́ безчѣ́стїе: оустѣ́ же смире́нныхъ по́уча́ютца премї́рости. Соверше́нїе пра́выхъ наста́вннѣ́хъ, ѡ́ по́ползнове́нїе ѡ́рица́ющихца о́упасѣ́тъ ѡ́хъ. Не по́льзѡ́ютца ѡ́мѣ́нїа въ де́нь ѡ́рости, пра́вда же ѡ́збѣ́вннѣ́хъ ѡ́ сме́рти. О́умеръ прѣ́ный, ѡ́ста́ви раскѡ́лнїе: нарѡ́чна же быва́етъ ѡ́ посме́лительна нечестнѣ́ыхъ па́губа. Пра́вда непоро́чнагѡ испра́влетъ пѡ́тнї, въ нечѣ́стїе же па́длетъ непра́вда. Пра́вда мѡ́жеи пра́выхъ ѡ́збѣ́вннѣ́хъ: безсовѣ́тїемъ же па́внѣ́ютца беззако́ннїи. Сконча́вша мѡ́жѡ прѣ́нѡ, не погнѣ́нетъ наде́жда: похвала́ же нечестнѣ́ыхъ погнѣ́нетъ. Прѣ́никъ ѡ́ лѡ́ва оубѣ́гнетъ, вѣ́стѡ же ѣ́гѡ преда́етца нечестнѣ́ый. Во оустѣ́хъ нечестнѣ́ыхъ сѣ́тъ гра́жданѡмъ, чѡ́ство же прѣ́ныхъ бл҃госпѣ́шное. Во бл҃гнѣ́хъ прѣ́ныхъ испра́вннѣ́хъ гра́дъ, ѡ́ въ погнѣ́блїи нечестнѣ́ыхъ ра́дованїе: во бл҃гвѣ́нїи пра́выхъ возвы́сннѣ́хъ гра́дъ, оустѣ́ же нечестнѣ́ыхъ раско́па́етца. Рѡ́га́етца гра́жданѡмъ лишѣ́нный ра́зумъ, мѡ́жѡ же мѡ́дрый безмо́лвїе во́дннѣ́хъ.

Пре́мїрости соломѡ́новы чтѣ́нїе [глава́ 1].

**П**рѣ́никъ ѡ́це по́стїгнетъ сконча́тннѣ́хъ, въ покѡ́н вѡ́детъ. Стѣ́арость бо ѡ́тнѣ́ не многолѣ́тна, ниже́ въ числѣ́ лѣ́тъ ѡ́счита́етца. Оубѣ́дїна же ѣ́сть мѡ́дрость чл҃вѣ́кѡмъ, ѡ́ во́зрастѣ́хъ стѣ́арости, житї́е несквѣ́рное. Бл҃гѡбл҃годе́нъ бѡ́ви бы́въ, возлю́бленъ бы́сть, ѡ́ живѣ́ый посреде́ грѣ́шнннѣ́хъ прѣ́стѡ́вленъ бы́сть. Восхннѣ́нъ бы́сть, да не сло́ва ѡ́змѣ́нннѣ́хъ ра́зумъ ѣ́гѡ, ѡ́ лѣ́тъ прѣ́стїтнѣ́хъ дѡ́шѡ ѣ́гѡ. Рачѣ́нїе бо сло́вы по́мрача́етъ дѡ́браа, ѡ́ парѣ́нїе по́хотннѣ́хъ прѣ́мѣ́ннѣ́хъ о́умъ несло́бннѣ́хъ. Сконча́вца вма́лѣ́, ѡ́сполнннѣ́хъ лѣ́та дѡ́лга: Оубл҃годна бо вѣ́ гд҃ви дѡ́ша ѣ́гѡ. сегѡ́ ра́ди потща́са ѡ́ сре́ды ѡ́бѣ́ствїа. Лю́дїе же вї́дѣ́вше, ѡ́ не разѡ́мѣ́вше, ниже́ по́ложше въ помы́шлѣ́нїи тако́во: ѡ́кѡ вл҃гнѣ́хъ ѡ́ млѣ́хъ въ прѣ́ныхъ ѣ́гѡ, ѡ́ посѣ́щенїе во ѡ́збѣ́рнннѣ́хъ ѣ́гѡ.

## На лѣтѣи: ст҃ихирѣ, гласъ ҃а:

**Д**уховнѣ оучреждающеся днесь, братіе, ѡстаивше жит҃ейскаа  
счетовнаа попеченіа, веселитесь чл҃вѣцы: се бо предстаѣтель нашъ  
великій сп҃рїдѡнъ мѡдрїй предлагаетъ подвиги и труды свои, ѡже за  
хр҃тѡвѣ цр҃ковь со сретїкн прѣса претерпѣ, и сілою ст҃агѡ дх҃а сіхъ  
повѣдн. цр҃кве великое заступленїе, и вселенныа свѣтїльниче, молиса хр҃тѣ  
бг҃ѣ, сп҃сїтїса дш҃амъ нашимъ.

**Д**ревле твоѣ гласъ ѡакъ жива оумершаа, вопрошшѣ ти Ѹче даде: Ѹ,  
чдесе и зрѣднагѡ: Ѹ, бл҃гн! юже получилъ еси, житїемъ  
оукрашаемъ аг҃льскимъ, досточудне. безслобвнъ, правъ, любовнъ, и  
мл҃чнвъ страннлюбевъ, іерархъ сщ҃еннѣйшїй архїереа великагѡ хр҃та бг҃а  
нашегѡ, сп҃рїдѡне мѡдрїй, былъ еси. тѣмже свѣтѡноснїй твоѣ  
прѣздникъ любовїю совершаемъ: молн сп҃сїтїса дш҃амъ нашимъ.

**В**ельмї тѣ прослави въ чдесѣхъ гдѣ, и жива до концѣ, іерарше  
сп҃рїдѡне: кто бо вѣрою и любовїю ѡце ѡма твоѣ ст҃ѡе призоветъ,  
и не ѡбїе оуслышанъ бывѣетъ, и тепла тѣ предстаѣтелѣ ѡверѣтѣетъ; иже  
въ недѣзѣхъ врачѣ, и въ бѣдѣхъ избѣвнтелѣ, грѣшнхъ заступника,  
нїцнхъ сокровнцѣ, спд҃тннкъ пд҃тешествд҃ующнхъ, въ мѡри сд҃цнхъ  
правнтелѣ и оутѣшнтелѣ. тѣмже вопїемъ ти: избѣви ны Ѹ бѣдъ, и  
сп҃сї ст҃адо твоѣ, мл҃твами твоїми.

**П**рѣбне Ѹче, іерарше прехвѣльне, ап҃льскагѡ оученїа бѣвъ исполненъ, и  
бж҃твеннагѡ дх҃а жилище добродѣтельнагѡ ради житїѣ показалса  
еси, бѡлка Ѹ цр҃кве оученьми Ѹгналъ еси, и правослѣвнхъ вѣрѣ оумснлъ  
еси, стѡлпъ ѡвнлса еси бл҃гочїтѣа и побѡрникъ. тѣмже и чдодѣнствѣа  
въ концѣхъ, смїю въ златѡ преложилъ еси, и мѣртвѣю къ вопрошенїю  
воздвїглъ еси. но Ѹ, Ѹцр҃евъ досточудне и оучнтелѣ собесѣднче, сп҃сѣ  
молиса: сп҃сїтн дш҃ы нашѣ.\*9

\*9 напомена у изворнику: [тражити у] „Псалтикиен Минейник“ (допжлен и преработен от Манасия Поп-Теодоров, учител в Соф. Духовна Семинария, 1922. год.) стр. 547.

**Т**оржествуйте днесь вси сщ҃енноначальницы, прїидїте вѣрнїи о҃учредїмса, сп҃сїдѡнх бо мѡдрїи вѣѣхъ насъ созываѣтх, дѡхѡвнѡю представлѣа трапѣзѡ: сегѡ бо чѡдеса превосходѣтх всѣхѡю смысла. вѡзмемх о҃убо пѣснь, ѡ по силѣ воспоїмх архїереевх великѡю славу, єгѡже не довлѣютх вси ѡзѡбцы достѡннѡю воздѣти хвалѡ: сегѡ же бо вѣки бл҃гогласнѡ о҃убл҃жаемх.

**П**реславное, всемѡдре житїе твоє, мїръ тѣ преславна содѣла, земнїи ѡг҃ле сп҃сїдѡне, ѡ нѣбнїи члѣвѣче. пѣснопѣнїе ѡ хвалѡ приносѣ на всѣхъ дѣнь краснѡ, єдїномѡ бѣ възложївх дѡшѡ ѡ помышленїе, бѣлх єсї чїстоє єгѡ прїѡтелище: ємѡже молїса, всебл҃женне: сп҃сїтїса дѡшамъ нашымъ.

**П**рїидїте, вси собѡри хрїтїанстїи, припадѣмх къ раѣ сп҃сїдѡна чѡднагѡ, ѡ возопїемх ємѡ сѣ веселїемх: радѡнїса, пребл҃женне, ѡкѡ силою хрїтѡвою днѣвх ѡбнїла єсї вх житїи твоємх. ѡ ктѡ мѡжетх ѡзчестї чѡдеса твоѡ; вх дальнїхъ бо странахъ по мѡрю ѡкѡ по сѡхѡ ходѡща вїдѣнх бѣлх єсї, ѡ кораблї свобѡдѡа ѿ потопленїа, дѡвольскѡю прогонѡа силѡ. тѣмже свѣтїльнїче цр҃кве, молї сп҃сїтїса \*стадо твоє.\*<sup>10</sup>

**Д**несь возсеѡ намъ пѡмѡть твоѡ, славне, ѡкѡ слнце свѣтозарное, дѡчїамн ѡзарѡющее мїрх, ѡ тѣмѡ нѡщн<sup>11</sup> слѡхъ дѡхѡвх ѿ насъ ѿгонѡющее. днесь ѡ мы грѣшнїи припадающе мѡлимса: ѿче сп҃сїдѡне сщ҃енне, ѡзмн насъ ѿ настоѡщихъ вѣдх, ѡ спсї млѣтвами твоїми, о҃умнїльнѡ взываѡщихъ тн: радѡнїса, трїцы чтнѡе прїѡтелище: радѡнїса, догмѡтвх вѣрнїхъ о҃утвердїтелю: радѡнїса, православнохъ похвалѡ. тѣмже мѡлимх тѣ: о҃утѣшѡї насъ дѡхѡвнѣ, архїереевх вѣрнїхъ представѣлю, ѡ великое заступленїе. радѡнїса, нѡбѡвленное іерѡрхвх прѡвило.

### Глава, гл҃сѣ ѿ:

<sup>10</sup>\* бо̀е бѡ бѡло: стадо твоѡ.

<sup>11</sup>\* измењено према сличном месту у савременим руским издањима, а у изворнику: нѡщн.

**П**рѣбне Ѡче, ѡзъ младѣнства прилѣжнѡ ѡбѣдѣнъ ѣси, ѡ во хрѣта ѡблѣкнъ ѣси: тѣмже тѣ стрѣжа ѡвѣцъ своѣхъ постаблѣетъ, ловца волкѡвъ ѡ всемѡдраго плѣвелѡвъ любодѣѣчннцнхъ ѡсторгѣтелѡ, сѣятелѡ же прѡвѣхъ догмѣтѡвъ всечѡднаго, [ѡ]гонѣтелѡ ѣретѣчествѡвѡвѡхъ сѣлѡ крѣпчѡйшаго, ѡрѣа безѡмнаго ѡ безѡбѡжнаго лѣстѣ прогнѡвша, оустѣа фѣлософѡвъ заградѣтелѡ, на собѡрѣ блѡгосказѡнѣмъ словѣсъ твоѣхъ всѡ оумствѡвѡнѣа оупразднѣлъ ѣси, ѡ стѣбѡа тѣрѣцы держѡвѡ во всемъ мѣрѣ ѡснѡ возвѣстѣнѣлъ ѣси, въ рѡцѣ держѡа плѣнѡвѡ, ѡ ѡстѣнѡвѡ ѡнѡю, ѡзѡде Ѡгнѡ ѡ вода, ѡ брѣнѣ въ рѡцѣ ѡстѣа, сѣце ѡ въ стѣѣнѣ тѣрѣцѣ трѣнѣ лѣца, ѡ ѣднѣнъ бѣхъ словѣсѡ подтѣвѣрдѣнѣлъ ѣси. тѣмже стѣѣнѡшѣнѣ Ѡче, прѣстѡвѡпѡюще днѣсь съ весѣлѣемъ, сѣѣннѡе ѡ стѣѡе тѣло тѡѡе со стрѡхомъ лѡв(ы)зѡемъ, ѡ рѡдѡвѡвѡ велнчѡемъ прослѡвѡвѡшаго тѣа гѡа, ѣмѡже молѣа ѡ дѡшѡхъ нѡшнхъ.\*<sup>12</sup>

**И нынѣ, [предпѡзднствѡа,] глѡсъ тѡѡже:**

**Р**ертѣе, блѡгѡкрасѣа, ѡгннѡа во градѣтѣ чрѡвоносѡвѡ хрѣта: ѡсли [же]\*<sup>13</sup> подѣмѣте слѡвѡмъ разрѣшѣвѡшаго ѡ безслѡвѣснаго дѣанѣа нѡсѡ земнѡрѡднѡхъ. пѡстырѣе свѣрѡюще, свѣдѣтѣлѡвѡвѡнѣте чѡдѣсѣ стрѡшнѡмѡвѡ: [ѡ]\*<sup>14</sup> волѡвѣ ѡ перѣды, злѡто [ѡ]\*<sup>15</sup> лѡвѡнъ ѡ смѡрнѡ прннесѣте, ѡкѡ цѣрѣю, ѡбо ѡвѣа гѡѡ ѡзъ дѡвѡ мѣре, ѣмѡже ѡ прннѣкшн, [рѡвѣкн]\*<sup>16</sup> мѣнѣ поклѡнѣа, ѡ прнвѣтѣствѡвѡше держѣмомѡвѡ на ѡбѡтѣахъ: кѡкѡ всѣааа ѣси мнѣ; ѡлѣ кѡкѡ прозѡвѡвъ ѣси во мнѣ, ѡзѡвѣнтѣлю мѡѡ ѡ вѣже;

**На стѣхѡвнѣ: стѣхѣры, глѡсъ ѣ.\*<sup>17</sup>**

**Пѡ: Рѡдѡвѡа пѡетннчѣскнхъ:**

**Р**ѡдѡвѡа, ѡрхѣерѣсѡвѡ прѡвнѡ, цѣркѡе непѡколебѣмѡе оутѣвѣрдѣнѣе, слѡво прѡвослѡвнѡхъ, чѡдѣсѡ ѡстѡчннчѣ, лѡвѡе стрѡа нѣнѡстоцнѣмѡа, свѣтѣлннчѣ прѣсвѣтѡлѡнѣ, дѣа ѡргѡне, оумѣ вѣжѣтѡвннѡнѣ, крѡтѣкѣнѣ ѡ

<sup>12\*</sup> напомена у изворннку: **Ина слѡва**, тражн у „Псалтнкнѣн Мнѣнннѣ“ (допѡлнен ѡ прѣработѣн ѡт Манѡсѣа Поп-Теѡдорѡв, учѣтелѡ въ Соф. Дѡховнѡ Семннарнѡ, 1922. год.) стр. 544.

<sup>13\*</sup> ѡма у сѡврѣменнѣм рускнѣм ѡздѡнѣмѡа, а у изворннѣк у нѣма.

<sup>14\*</sup> ѡсто.

<sup>15\*</sup> ѡсто.

<sup>16\*</sup> ѡсто.

<sup>17\*</sup> ѡве се стнхнре у службн свѡтѡме у редѡвнѣм рускнѣм „Мнѣнѣма“ пѣвѡју на Гѡнѣ, вѡзѡвѡхъ:

НЕСЛѠБНВЫЙ, ЙЖЕ ПРОСТОТО́Ю ЙСТИННОЮ О҆УКРАШѦЕМЪ, ЧЛѠВѢ́ЧЕ НѢ́НЬИ, ЗЕМНЫ́Й Я́ГГЛЕ, ВІ́НОГРА́ДА ДѢ́ЛАТЕЛЮ, ХРІ́ТѠВЪ ДР҆ВЖЕ ЙСКРЕННІ́Й, ТОГѠ МОЛИ ПОДА́ТИ ТЕБѠ ЧТ҆УЩИМЪ ВѢ́ЛІЮ МЛ҆ТЬ.

**СѢ́ТІХЪ:** Ч҆ТНА ПРЕДЪ Г҆ДЕМЪ \* СМѢ́РТЬ ПР҆П҆ВНЫХЪ С҆ГѠ.\*<sup>18</sup>

**К**рѠтокъ ѡ́ наследникъ земли крѠткихъ воистиннѠ показале сѣи, Ѡ́че сп҆рї́дѠне, Ѡ́цѣвъ славо: йже жи́лами мѠдрыхъ ѡ́ просты́хъ твои́хъ словѣсъ, бж҆твенною бл҆гтїю врагѠ вседѠкаваго ѡ́ превезѠмнаго я́рїа о҆удавїлѠ сѣи, ѡ́ велѣ́нїе бж҆твенное вѣ́емъ о҆у҆жнївѠ, вѣ́рнымъ показале сѣи, ѡ́ спї́сительное возвысївѠ дх҆омъ: всѠ же правосла́вныѠ просвѣ́тивѠ г҆снѣ́йше, сѣ́ино славити сло́во, й́акѠ воистиннѠ сѣ́иносѣ́иное Ѡ́цѠ превезначѠльномѠ, подаю́щее мї́рови вѢ́ЛІЮ МЛ҆ТЬ.

**СѢ́ТІХЪ:** СѢ́енницы твоѡ ѡ́блекѠтсѠ вѠ правдѠ, \* ѡ́ пр҆п҆внїи твоѡ возра́дѠютсѠ.\*<sup>19</sup>

**С**тра́сти о҆мертвївѠ плоти́кїѠ, мѣ́ртвыѠ бл҆гтїю бж҆тїю возста́вилѠ сѣи, ѡ́ смїю́ вѠ златѠ претворїлѠ сѣи, ѡ́ рѣ́кнї стремленїе мл҆твѠ твоѡю Ѡ́че ѡ́вѠздале сѣи: но́щїю же цр҆ю́ г҆блѠсѠ бѣ́дствѠщемѠ, сего́ исцѣ́лїлѠ сѣи кѠ ср҆цѠ приближенїемъ, гдѠ тѠ пресла́внѠ прославляю́щѠ. тѣ́мже велегласнѠ твоѡ па́мать почитѠемъ, ѡ́ моце́й цѣ́лѣбнѠю ѡ́ ѡ́сѣ́еннѠю ра́кѠ ч҆тї́мъ, ѡ́зѠ не́аже истекѠютъ\*<sup>20</sup> врачевѠнїй бж҆твенныѠ стра́дїи, ѡ́ вѢ́ЛІѠ МЛ҆ТЬ.

**Сла́ва, гласъ ѡ́:**

**С**тї́телей бж҆твенный сосѠдѠ, Ѡ́че пр҆п҆вне сп҆рї́дѠне мѠдре, ты́ добродѣ́тельни показале сѣи: сего́ ра́ди цр҆кѠе предста́тель бѠвѠ, с҆ресеначѠльни́ки ѡ́згнѠлѠ сѣи, ѡ́ я́рїево х҆лѣ́нїе собо́рнѣ на зе́млю низложи́лѠ сѣи. тѣ́мже ч҆доде́йстви́дѠ дѣ́ломъ ѡ́ сло́вомъ, спї́са моли спї́стїсѠ дѠшѠмъ на́шымъ.

**И́ ны́нѣ, [предпра́зднства,] гласъ то́йже. [В҆спрї́аново:]:**

<sup>18\*</sup> Пс. 115,6.

<sup>19\*</sup> Пс. 131,9.

<sup>20\*</sup> изворно истекѠтъ изменѣно да би се ускладило са остатком реченице. У савременим руским издањима, једнина: истекѠтъ врачевѠнїй бж҆твеннаѠ стра́дїи.

**Е** вѣрема приближисѧ сп҃сенїа нашегѡ, готѡвисѧ, вертепе, дѣа приближѧетсѧ родити: видлееме, землѣ ѿдова, красѹнѧ и веселїсѧ, ѿкѡ ѿзѧ тебе возейѧ гдѣ нашѧ. оубѣлишите горы и холми, и ѡкрѣстныѧ страны ѿдѣнскїа, ѿкѡ градѣтѧ хр҃тосѧ: да сп҃сѣтѧ, ѡгоже созда, члѣвѣка, ѿкѡ члѣвѣколюбецѧ.

### Тропарь, гласъ ѿ:

**Е**вѡра первагѡ показѧсѧ ѡси побѡрникѧ и чѡдотворецѧ, вѣгонѡсе сп҃врдѡне, ѡче нашѧ. тѣмже мѣртѡв ты во грѡбѣ возгласївѧ, и смѣю въ златѡ претворїлѧ ѡси: и внегда пѣти тебе стѣла мѣтѡвы, ѧгглы сослаждаѡмыя тебе имѣлѧ ѡси, сп҃еннѣйшїй. слава давшемѡ тебе крѣпость: слава вѣнчавшемѡ тѧ: слава дѣйствующемѡ тѡбою всѣмѧ ищѣлѣнїа.

### Слава, и нынѣ, [вѣторѡдиченѧ]:\*21

**Г**аврїилѡ вѣщавшѡ тебе, дѣо, радѹнѧ, со гласѡмѧ воплощѧсѧ всѣхѧ вѣка въ тебе, стѣмѧ кѣвѡтѣ, ѿкоже рече прѣвнїй дѣдѧ: ѡвїлѧсѧ ѡси шїршаѧ нѣсѧ, поносївше зиждїтелѧ твоегѡ: слава всельшемѡсѧ въ тѧ, слава прошѣдшемѡ ѿзѧ тебе, слава свободївшемѡ насѧ рѣтѡмѧ твоїмѧ.



### НА УТРОНИ.

### По ѿ-й стїхологїи: сѣдѧленѧ, гласъ ѿ.

### Пѡ: Грѡвѧ твоѡ, [сп҃се]:

**Г**радїте всї вѣрнїи воистиннѡ, оубїдимѧ чѡдо предївно, \*члѣнна бо нечлѣнна пребыѡютѧ, и чѡдотворенїемѧ оукрашѧема:\*22 тѣмже мы, ѡче сп҃врдѡне, взыѡаемѧ, и ѧснѡ восклицѧемѧ пѣснь тебе бл҃гогласнѡ, тѣплый нашѧ застѡпникѧ.

**Слава:**

21\* односно Предпразднства.

22\* или, све множина: члѣнна бо нечлѣнна ... оукрашѧема ?

**Ἐ**πὶ ῥῶνε премѣре, настὰ εἰνцесвѣтлѣйшій\*<sup>23</sup> [твoй] прѣздникъ, ἢ ὠзарѣтѣ приходѣщима къ рѣцѣ моцѣй твoйхъ, ἢ ὠтѣдѣ тѣлесѣмъ почерпѣемъ здравіе, ἢ дѣшамъ веселіе: тѣмже во всечтнѣмъ храмѣ твoемъ прѣзднемъ досточдѣнѣю пѣматъ твoю. **Ἦ нынѣ, [бѣгородиченъ]:**

**М**ѣре, чтнoе влѣки прѣѣтелице, воскрѣи ны пѣдшма въ пропастъ лѣотѣгѣ ὠчѣлнѣа, ἢ прегрѣшеній, ἢ скорбей: ты во εἰн грѣшнымъ εἰсѣнїе, ἢ пѣмощъ, ἢ крѣпкое прѣдстѣтельство, ἢ εἰсѣши \*дѣшма нѣшма.\*<sup>24</sup>

**По б-й стѣхологїи: сѣдѣленъ, глѣсѣ ѿ.**

**Пѣ: Премѣростъ ἢ слѣво:**

**Ἐ**цѣнноначѣльствомъ ἡстиннымъ житїе оѣлснїлз εἰн, гдѣне влѣгѣтнѣ слѣво вѣлѣлз εἰн члѣвѣкомъ, стѣнтелю, дѣа зарею ἡзлнвѣл оѣченїй тѣчи землї, премѣре, насадївз ὠбѣчан влѣги, ἢ мїра всегѣ концѣ просвѣтїлз εἰн: тѣмже во храмѣ твoемъ днѣсѣ лнкѣюще, архїерѣсвз прѣвнло, молн хрѣтѣ бѣа, прегрѣшенїй ὠстѣвлѣнїе даровѣти, прѣзднѣюцымъ лѣобѣїю стѣю пѣматъ твoю. **Глѣба:**

**Ἄ**враѣмовѣ страннolѣбномѣ нрѣвѣ ты оѣподѣбнѣл, ѡквѣлю же ὠвѣцъ пѣстырствѣ, ѡва терпѣнїю, дѣдовѣ крѣпостїю, мѣссѣевѣ неслѣбїю, дѣа вѣлз εἰн жнлїце, стѣнтелю ἐпὶ ῥῶне бѣгомѣре, слѣслѣвнма вѣлн ὠгнѣлз εἰн слѣсѣсѣ твoїмн, ἢ правослѣвнхъ вѣрѣ оѣтвердїлз εἰн, εἰссѣевѣ же влѣтѣ стѣжѣвз, ѡерѣрше влѣженне, молн хрѣтѣ бѣа, прегрѣшенїй ὠстѣвлѣнїе даровѣти, прѣзднѣюцымъ лѣобѣїю стѣю пѣматъ твoю.

**Ἦ нынѣ, [бѣгородиченъ]:**

**Ἦ**ремѣростъ ἢ слѣво въ чрѣвѣ твoемъ нешпѣлнѣ зачѣншн, мѣтн бѣжїа, мїрѣ роднлѣ εἰн мїрѣ содерѣѣцаго, ἢ во ὠбѣтїахъ ἡмѣла εἰн вѣл содерѣѣцаго, пнцѣдѣтелѣ вѣлѣхъ, ἢ твoрцѣ твѣрн: тѣмже молю тѣа, всестѣа дѣо, ἢ вѣрою слѣвлю тѣа, ἡзвѣвнчнл мнѣ прегрѣшенїй, прѣдстѣнѣ прѣдз лнцѣмъ создѣтелѣ моегѣ, влѣцѣ чѣтѣа, твoю пѣмощъ тoгдѣ подѣждѣ мнѣ: мѣжешн, εἰлнѣа хѣщешн, всепѣтѣа.

<sup>23\*</sup> или: εἰнца свѣтлѣйшїй.

<sup>24\*</sup> у сличным бoгородич(а)ннма у савременнм рускнм нздѣннма: рѣвѣ твoѣ.

По полѣелѣн: тропарѣ, гласъ ѿ:<sup>\*25</sup>

[Припѣвъ:] Благвѣнъ ѿси, гдѣи, наѿчи ма спѣрѣдѣна пѣти.

**А**ггльское мнѣжество и лики члѣвчестѣи со оудивленіемъ зовѣтъ: смѣрти крѣпость спѣрѣдѣнъ разорѣи, ѿво во грѣбѣ дѣйствѣетъ чдеса, и безъ истаѣніа живѣтъ, ѿакъ безсмѣртный.

[Припѣвъ:] Благвѣнъ ѿси, гдѣи, наѿчи ма спѣрѣдѣна пѣти.

**П**очтѣ слѣзъ токи источаете, вѣрѣи ко іерархѣ; нѣный аггловъ ликъ глѣголаше ко керкѣремъ: видѣте въ ѿгѣ нынѣ, и радѣйтеся, ѿкоже оубо жива зрѣте во грѣба.<sup>\*26</sup>

[Припѣвъ:] Благвѣнъ ѿси, гдѣи, наѿчи ма спѣрѣдѣна пѣти.

**С**ѣлѣтѣи пѣцѣльнѣ спѣрѣдѣнъ течѣ къ сѣнодѣ<sup>\*27</sup> въ нѣкѣи, и предѣла дѣрзостѣи ко ѿрѣи, и речѣ: бѣсней времѣ предѣла ѿ безбож[н]е, трѣцѣ же ѿакъ и мы вѣрѣи!

[Припѣвъ:] Благвѣнъ ѿси, гдѣи, наѿчи ма спѣрѣдѣна пѣти.

**М**ѣротѣчныа мѣци пѣче наѣда спѣрѣдѣне твоѣ, всечѣтне, блѣгодѣютъ: агглы во семѣ содѣйствѣютъ. чтѣ во ѿакъ мѣртѣа живѣго вѣнѣете; не мѣртѣа во, но живѣа намъ ѿблѣетѣа. **Слава, [трѣченъ]:**

**П**оклонѣмѣа ѿцѣ, и безлѣтномѣ сѣнѣ, ѿ тогѣ рождѣнномѣ, и оутѣшителю бжѣтвенномѣ, ѿ ѿцѣа пронѣходящемѣ, и со агглы възываемъ: сѣхъ, сѣхъ, сѣхъ, ѿси гдѣи. **И нынѣ, [бѣгородиченъ]:**

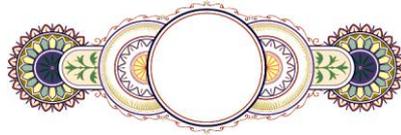
**Ж**ивоподѣтельнаа оутрѣба твоѣ, приснодѣво ѿтроковѣце, сѣа и бѣа твоегѣо зачѣнѣшаа неизрѣченнѣа, и вмѣстѣнѣшаа ѣдѣна, точѣагѣа намъ правлѣніе къ живѣннѣ, ходѣтайствѣа твоѣи къ бѣу и члѣвчѣемъ.

**Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебѣ бжѣ. [Трѣжды.]**

<sup>25\*</sup> код Бугара се на Празничном ѣутрењу певају посебни тропари тзв. блѣгословѣнны или ѣвлогѣтарѣи, по угледу на тропаре по Непорочнѣа (катѣзма 17, одн. Псалм 118) на Недѣльном ѣутрењу; код Срба (и Руса) их нема, него се овде пева само **ѿслово и зѣрѣннѣи**, у овом случају: **сѣитѣлю**.

<sup>26\*</sup> или: грѣбѣ.

<sup>27\*</sup> или: ѿборѣ.



По ѡкѡненіи: сѣдѡленѡ, глѡсѡ ї.

ПѠ: Красотѣ дѣства:

**С**мію претворилѡ сѣи въ злато, сѣе, въ словесѣхѡ же прѣніа твоими препрѣстыми словесы прегордаго и лѡкаваго побѣдилѡ сѣи ѡрїа бѣгомѡдре, црѡ же содержіма ѡгнемѡ ищѣлїлѡ сѣи, дѣмоны прогонѡлѡ: тѣмже тѡ оумїлїнѡ воспѣваемѡ, іерѡрхѡвѡ вѣтѣвенное оутвержденїе.

Слѡва, глѡсѡ ѡ.

ПѠ: Премїрость и слѡво:

**Ц**рѣви и таїнникѡмѡ въ словопрѣніи, бѣолѣпнѣ всечѣтне прострѡннѣ ищѣлїлѡ сѣи почитѡніе сѣѡлѡ тѣрѣцы въ трѣхѡ ѡпостѡлѣхѡ, и ѣдїнѣмѡ вѣтѣвѣ, прѡтївнѡлѡ посамїлѡ сѣи, іерѡрше дївне: молї хрїтѡ бѣа, грѣхѡвѡ ѡставленїе дарѡвѡти, прѡзднѡщѡмѡ лѡбѡвію сѣѡю пѡмѡтъ твою.

**И нынѣ, [вѣорѡдиченѡ]:**

**И**ако дѣѡ и ѣдїнѡ въ женѡхѡ, тѡ безѡ сѣмене рѡждшѡю бѣа плѡтїю, всї оубѣлѡемѡ рѡди члѣвѣчестїи: ѡгнь во вселїсѡ въ тѡ вѣтѣвѡ, и ѡакѡ мѡнца дошїи знѡдїтелѡ и гѡа. тѣмѡ ѡггѡльскїи и члѣвѣческїи рѡдѡ достѡннѡ слѡбнѡмѡ пресѣѡе рѡжїтѡѡ твоѡе, и соглѡснѡ вопїемѡ тїи: молї хрїтѡ бѣа, прегрѣшенїи ѡставленїе дарѡвѡти, поклѡнѡщѡмѡ вѣрою пресѣѡмѡ рѡжїтѡѡ твоѡмѡ.

Степѣнна, ѡ-и ѡнтїфѡнѡ, ѡ-гѡ глѡса.

Прокїменѡ, глѡсѡ ѡ:

Оубѣтѡ моѡ возгѡлѡютѡ премїрость, \* и побѣненїе сѣрѣца моѡгѡ рѡзѡмѡ.\*<sup>28</sup>

**Сѣтїхѡ:** Оубѣлїшїтѣ сїѡ, всї ѡзыцы, \* вѡдшїтѣ, всї живѡщїи по вселїннѣи.\*<sup>29</sup>

Всѡкое дыхѡніе:

<sup>28\*</sup> Пс. 48,4.

<sup>29\*</sup> Пс. 48,1.

Ἐνταῦθα ὡς ἰωάννα, зачало ѿ [ѡ полѹ].\*30

**Р**ече гдѣ ко пришѣдшымъ къ немѹ ѿдѣемъ: [а] **А**минь, аминь глголю вамъ: не входай двѣрьми во двѣрз ѡвчій, но прелаза иждѣ, тои тать ѣсть и разбойникъ. [б] **А** входай двѣрьми, пастырь ѣсть ѡвцамъ. [в] Семѹ двѣрникъ ѡверзаетъ, и ѡвцы гласъ ѣгѡ слышатъ, и своѡ ѡвцы глашатъ по имени, и иждѡнитъ ихъ. [г] **И** егда своѡ ѡвцы ижденѣтъ, предъ ними ходитъ, и ѡвцы по немъ иждѣтъ, ѣкѡ вѣдаѣтъ гласъ ѣгѡ. [д] По чждѣмъ же не иждѣтъ, но вѣжатъ ѡ негѡ, ѣкѡ не знаютъ чждѣгѡ гласа. [е] **С**иѡ притчѣ рече имъ иисъ: ѡни же не разумѣша, что баше ѣже глголаше имъ. [ж] Рече же пакн имъ иисъ: аминь, аминь глголю вамъ, ѣкѡ ѡзъ ѣсмь двѣрь ѡвцамъ. [з] **В**си, елико ихъ прииде прежде мене, татѣе сѣтъ и разбойницы: но не послѣдѣша ихъ ѡвцы. [и] **А**зъ ѣсмь двѣрь: мною ѡще кто внидетъ, спѣетъ, и внидетъ, и иждѣдетъ, и пажитъ ѡбращетъ.

По и-мъ псалмѣ, стѣхѣра, гласъ ѿ:

Прѣвне треблженне стѣхѣшѣи ѡче, пастырю добрый, полнъ блгтѣи бѣвѣ бжтвенныа, возгремѣлъ еси [...] \*31 оучѣнїа, и вселенныа концы ѡзарѣвѣ чдесы, ѡрїа побѣдѣлъ еси: тѣмъже молима, спсѣ молима, спсѣти души наша.

[Ина стѣхѣра по и-мъ псалмѣ,

гласъ ѿ: \*32

**О**цѣвѣ оукрашенїе и вѣрхъ, спсѣдѡне мѣдре, чдесъ твоихъ свѣтлостїю концы вселенныа просвѣщамъ, и ѡрїева вѣснѡвѣнїа истребитель ѣвѣвѣсѣ: спсѣ моли, спсѣти душиамъ нашимъ.]



Канѡнъ вѣцы, со ѡмосѡмъ, на ѿ: и стѣгѡ, двѣ канѡна, на и.

Канѡнъ пресѣтыа вѣцы, егѡже краегранѣїе:

Поѡ хвалѣ живнѡснѣи ѡтроковнѣ.

[Творѣнїе кѣрхъ ѡанна дамаскинѣ.] Гласъ ѿ.

\*30\* Јн. 10,1 – 9. Наш додатак, нема у изворнику.

\*31\* овде као да је нешто испуштено, нпр. бжтвеннѣа, неизгѣлѡмнѣа, бѣослѡвнѣа[а], хрѣгѡва и сл.

\*32\* према напомени у изворнику: **И**на слава, [...] ?] тражи у „Псалтикиен Минейник“ (допжлен и преработен от Манасия Поп-Теодоров, учител в Соф. Духовна Семинария, 1922. год.) стр. 546, дајемо другу стихиру која се тамо налази.

### Пѣснь ѧ. Ирмосъ:

ПетрѣнѸ, неовычнѸ, немокреннѡ морскѸю шестествовавѸ стезѸ, избранный вопїаше їнль: гдѣви поїмѸ, їакѡ прослѣвнѣа.

[Припѣвъ: Престѣла бѣе, сп҃сїа насѸ.]\*<sup>33</sup>

Невеществоннаа дрѣвле лѣствнца, ѡ страннѡ ѡладенѣвшїй пѸть мора, твоє ѡблѣаше ржѣтвѡ, чѣтаа: юже поѣмѸ всїа, їакѡ прослѣвнѣа.

Сїла вышнаагѡ, ѡпостѣсь совершеннаа, бж҃їа мудрость воплощлааа, прѣчѣтаа, ѡзѸ твѣѣ чл҃вѣкомѸ бесѣдова, їакѡ прослѣвнѣа.

Прѡйде еквѡзѣ двѣрь непроходнѸю заключеннѡ оутрѡбы твоѣа правды елнцѣ, чѣтаа, ѡ мїрѸ возсїа, їакѡ прослѣвнѣа.

КанѡнѸ сѣнїтелѡ,\*<sup>34</sup> на ѡ, глаасѸ бѣ, ѣгѡже краегранѣсїе:

Твѣѣ, сп҃вѣдѡне, воспѣваю бж҃твенное пѣнїе.

[Творѣнїе деофанѡво.]\*<sup>35</sup>

### Пѣснь ѧ. Ирмосъ:

Во глубннѣ постла ѡногдѡ [фараонїтское всебѡннство прѣврѣженнаа сїла, воплощшееа же слѡво всеслѡбный грѣхѸ потребїло ѣсть: препрослѣвленный гдѣ, слабнѡ бо прослѣвнѣа.]

[Припѣвъ: Сѣнїтелю ѿче сп҃вѣдѡне, молнѣ бѣа ѡ насѸ.]\*<sup>36</sup>

ВрѡткихѸ зѣмлю достїгѸ, ѿче, їакѡ крѡтокѸ ѡ млѣтнѣвѸ ѡ чїстѸ вѣвѣвѸ, настоѡщѸю сѣца моєгѡ оукротнѣ вѣрю, їакѡ да вѸ тншннѣ бж҃твеннѣй вѣвѣвѸ, пѣснослѡвлю тѣа.

Дѣланнї бж҃твеннѡмн дѸшѸ, ѿче, ѡчїстнѣвѸ, бѣговїдѣнѸ, сп҃вѣдѡне, абѣлѸ ѣснѣ, ѡ бж҃твеннагѡ дѣа прѣсвѣтлымѸ ѡбогатїлѣа ѣснѣ ѡсїанїемѸ: тѣемѸ ѡзарѣшн чїстѡ бл҃жѡцыа тѣа.

Ѧ пѡстѣвы, їакоже дѣдѸ, тѣа воспрїемѸ содѣтель, слѡвѣсныа тѣа пѡстѣвн пѡстѣвн пѡстырѡ всенѡщннѣйша, прѡстѡтѡю ѡ крѡтѡстїю сїаюца, ѡ безслѡбїемѸ, прпѣне пѡстырїю, оукрашѣема.

БѣгорѡднѣнѸ:

<sup>33</sup>\* наш додатак, нема у изворнику.

<sup>34</sup>\* у изворнику: прпѣнаагѡ.

<sup>35</sup>\* додато према руским редѡвннм „Мннеїума“.

<sup>36</sup>\* наш додатак, нема у изворнику.

**П**ресѣла дѣо ѿтаа, просвѣти и ѡсѣти помышленїа и дѡшѡ мою, молюса, ѡблаки разорáюци невѣжества моего, и тмѡ ѡемлюци грѣхóвнѡ, ѣкѡ да по долгу оубѣжáю тѡ.

**Дрѡгїи канóнѡ сѣгѡ, глáсѡ ѡ.**

**Пѣснь ѡ. Ірмóсѡ:**

**Хрѣтóсѡ** раждáется, [слабнѣте. хрѣтóсѡ сѡ нѣсѡ, срацинѣте. хрѣтóсѡ на землїи, возноситеа. пойте гдѣви всѡ землѡ, и веселїемѡ воспóйте людїе, ѣкѡ прослáвнѡ.]

**Н**едоумѣннымѡ азѣкомѡ и оустнáми похвалѣнїе малое, и молѣнїе тебеѣ хрѣте приношѡ, ѡзарїи оумѡ моїи молюса, ѣкѡ да воспóю оугóдника твоегò спѣрдóна сѣеннаго.

**П**охвалáю твоє дерзновѣнїе, ѣже ко хрѣтѡ вѣѡ спѣрдóне имѣлѡ єи: тѣмже ѡче молю тѡ, [ѡ] богáтыхѡ дѡа сокрóвннѡ каплю рáзѡма дáждь мнѣ, ѣкѡ да достóннѡ похвалю тѡ. **Глáвѡ:**

**С**казѡетѡ всѡ поде́ннѡ, спѣрдóне трѣблѣннѡ, чдѣсѡ твоїхѡ добродѣтелей пѡчїнѡ:<sup>37</sup> нїцымѡ предстáтелѡ, и снротáмѡ и вдовїцáмѡ пнѣтáтелѡ, и слѣпымѡ пѡтѡевождá, всѣмѡ же побóрника. **И нынѣ:**

**Д**ѡшїи моеѡ стрáсти и сѣлїи, и печáли недоумѣнїе побѣдїи, ѣже вѣа рóждшáа на сѣсѣнїе мїрѡ.

**Катакáсїа: Хрѣтóсѡ** раждáется:

**Пѣснь ѣ. Ірмóсѡ:**

**Д**ѡкѡ сокрѡшїса сїльныхѡ держáвою твоєю, хрѣте, и сїлою немоцствѡющїи препóсáшасѡ.

**И**же врѣмене внѣ всáкѡгѡ, ѣкѡ врѣменѡ творѣцѡ, и зѡ тебеѣ, дѣо, бóльнѡ млнѣцѡ создáса.

**Н**енскѡсобрáчнѡ влчце, ѣже вѣа во оутрóбѣ зачѣнши, напáстѣи и печáлей всѣхѡ нáсѡ и збáвн.

<sup>37\*</sup> измењено према сличном месту у савременим руским издањима, а у изворнику: пѡчїна.

Чрево пространишее нбсз воспоимз, ѿмже адамз на нбсѣхз раддаса жителствуетз.

Неповѣдимю стѣнѹ тл̄ ѿ державнѹю надеждѹ, вѣрнѣи стажахомз въ напастехз, мѣтѣ дѣо.

### Имз. Ирмосз:

На камени мл̄ вѣры оутвердѣвз, [разширилз єси оустл̄ моѹ на врагѣ моѹ, возвеселивса дх̄з моѿ, внегда пѣти: нѣсть свѣтъ, ꙗкоже бг̄з нашз, ѿ нѣсть праведенз, паче тебѣ, гд̄и.]

Оумз твоѿ безстрастїемз просвѣтѣвз, ѿ бжтвеннымз смиренїемз оукрасивса, дарованїа дх̄а прїалз єси ѿгонїти дх̄и, ѿ рѣшїти недѹги вѣрнѹ чтѹщихз тл̄ сцїеннѣйше.

Змїа началословнаго оубѣвз, нрѣвз сребролюбный попрѣвз, мнл̄л̄ стрѣвѹцаго, стїителю, змїа преложилз єси въ златѹю оутварь сцїеннымѣ твоїми мл̄твами, ѿче прѣвне.

Розшѣдз на горѹ безстрастїа, вшелз єси во храмз бг̄овидѣнїа, въ крижалѣ же ср̄ца твоегѹ прїалз єси законз спсїтельный, ꙗкѹ сцїеннѣйшїй ѿ оубодникз прїснїй вл̄кн твоегѹ. **Бг̄ородиченз:**

Оубрачѣн стрѹпы дш̄нї моєл̄, оумз моѿ ѿмрачѣнный нерадѣнїемз, бг̄оневѣсто, ѿзарї, да пою: нѣсть непорочны паче тебѣ, непорочнаа, ѿ нѣсть чїсты паче тебѣ, вл̄цѣ.

### Имз. Ирмосз:

Прѣжде вѣкз ѿ ὧσα [рожденномѹ нетлѣннѹ снѹ, ѿ въ послѣднѣа ѿ дѣы воплощенномѹ безсѣменнѹ, хр̄тѹ бг̄ѹ возопїимз: вознесїй рогз нашз, стѣз єси гд̄и.]

Прѣжде пастырь ѿвѣцз, великїй спѹррѹне былз єси, послѣдї же пастырь бг̄опронзведенз цр̄кве: хр̄тѹ бг̄ѹ возопїимз: вознесїй рогз нашз, стѣз єси гд̄и.

**П**ремѣдраго іерарха восхваляемъ, ѣакѡ тепла въ вѣдѣхъ, ѣ въ скорбехъ  
сѣща ѿ бѣа помощника ѣ защитника, всѣ спѣрѣдѡна вѣрнѣи  
бѣгонѡснаго, бѣгочѣтнѡ воспѡимъ. **Глѣва:**

**Р**оздержаніемъ житіѣ оукрасивъ, ѣ вѣры ѣсполненъ, ѡче треблѣженне,  
вѣдѡла бо великаго сокрѡшилъ єсѣ, ѣ словесѣтѣ єгѡ ѡбличилъ єсѣ:  
тѣмъ хрѣтѣ бѣгѣ возопіимъ: вознесѣй рѡгъ нашъ, сѣтъ єсѣ гдѣ. **Ѣ нынѣ:**

**Р**ѣѣ время живота моего ѣждѣхъ въ блѣдѣхъ [слѣхъ,]\*<sup>38</sup> ѣ ѣзвахъ  
плѡтѣхъ: ѣ нынѣ ведѣтъ смиреннѡ мою дѣшѣ сѣхъ дѣлателн.  
бѣгородительнице дѣбо помози ми, да воззовѣ къ бѣгѣ: сѣтъ єсѣ гдѣ.

**Ватлѣвѣа:** Прѣжде вѣкѣ ѿ ѡцѣ:

**Кондѣкъ, глѣсъ ѣ.**

**Пѡ:** Вѣбраннѡ воеводѣ:

**В**еркѣрѣ\*<sup>39</sup> свободителю нынѣ да ѿвѣрземъ оустѣ къ похвалѣнѣю,  
ѣакѡ \*ѡдолѣнѣа чѣвственнаа:\*<sup>40</sup> рабѣ твоѣ бѣгонѡсе, ѣмѣа ѣ прѣснѡ  
состраданіѣ, ѿ вѣрваръ ѡ, спѣрѣдѡне, сохранѣй зовѣщѣхъ: радѣнѣа, ѡче  
прѣснопамѣтне.

**Сѣдѣленъ, глѣсъ ѣ.**

**Пѡ:** Прѣмрѡстѣ ѣ слово:

**Ѧ**пѣстѣ ѡвѣцъ прѣстѣтельствовати хрѣтѡвѣ црѣкви вѣрѣнѣа,  
пѣстѣрь бѣопроизвѣденъ тѣ, спѣрѣдѡне, возѣалъ єсѣ: словѣа вѣа  
вѡлки ѿгнѣлъ єсѣ словѣсѣ твоѣми, на бѣгочѣтѣа пѣжити сѣно воспитѣвъ.  
тѣмже посредѣ бѣгонѡсныхъ ѡцѣвъ вѣрѣ оутвердѣлъ єсѣ мудрѡстѣю дѣа,  
іерарше бѣженне, молѣ хрѣтѣ бѣа, прѣгрѣшенѣй ѡстѣвлѣнѣе дарѡати,  
прѣздѣнѣюцѣмъ любѡвѣю сѣтѣю пѣмѣтъ твоѣю.

**Глѣва, ѣ нынѣ, бѣгородиченъ. Подѡбенъ [тѡѣже]:**

<sup>38\*</sup> додѣто прѣма сличном трѡпару Канѡнѣ из „Октоихѣа“ у сѣвременѣм руским издаѣнѣм, а у изворнику нема.

<sup>39\*</sup> у изворнику: Вѣркѣрѣ.

<sup>40\*</sup> у изворнику, јѣднина: ѡдолѣнѣа чѣвственнаа.

**И**КѢ ВСЕНЕПОРОЧНАА НЕВѢСТА ТВОРЦУ, ІАКѢ НЕИСКУСОМЪЖНАА МѢИ  
**И**ЗБАВИТЕЛА: ІАКѢ ПРИАТЕЛНИЦЕ СЪЦИ ОУТѢШИТЕЛА, ВСЕПѢТАА,  
 БЕЗЗАКОНІА МА СЪЦА СКВѢРНОЕ ЖИЛІЦЕ, И БѢСѢВЪЗ ИГРАНИЦЕ ВЪ РАЗУМѢ  
 БЫВША, ПОТЦІСА СІХЪ СЛОДѢЙСТВА МА ИЗБАВИТИ, СВѢТЛОЕ ЖИЛІЦЕ  
 ДОБРОДѢТЕЛЕЙ СОДѢЛАВШИ, СВѢТОДАТЕЛЬНАА И НЕТЛѢННАА: ШЖЕНІ СЪЛАКЪ  
 СТРАСТЕЙ, И ВЫШНААГЪ ПРИЧАСТІА СПОДОБИ, И СВѢТА НЕВЕЧЕРНААГЪ, МЛТВАМИ  
 ТВОИМИ.

### ПѢСНЬ Д. ІРМОСЪ:

ОУСЛЫШАХЪ, ГДН, СЛАВНОЕ ТВОЕ СМОТРЕНІЕ, И ПРОСЛАВИХЪ, ЧЛѢВКОЛЮБЧЕ,  
 НЕПОСТНЖІМЪЮ ТВОЮ СІЛЪ.

СѢ ПРЕВОЗВЫСИСА БЖІТВЕННАА ГОРА ДОМЪ ГДНА ПРЕВЫШШЕ СІЛЪ, БГОМІТРЬ  
 ІАВСТВЕННѢЙШИ.

ЗАКОНШВЪЗ СЕСТЕСТВЕННЫХЪ КРОМѢ, СДІНА ДѢО, РОЖДШИ ВЛЧЕСТВЕУЮЩАГО  
 ТВАРІЮ, СПОДОБИЛАСА ССІ БЖІТВЕННААГЪ ЗВАНІА.

ОУТРОБА ТВОА ПРЕПѢТАА, И СОЦА БЖІТВЕННА\*41 ДѢО: ТѢХЪ БО РАДИ  
 ЖІЗНЬ ВСІ ШВРѢТѢХОМЪ.

### ІНЪ. ІРМОСЪ:

ПРИШЕЛЪЗ ССІ Ш ДѢЫ [НЕ ХОДАТАИ, НИ АГГЛЪЗ, НО САМЪ, ГДН, ВОПЛОЦСА, И  
 СПЕЛЪЗ ССІ ВСЕГО МА ЧЛѢВКА. ТѢМЪЗ ЗОВЪТИ: СЛАВА СІЛѢ ТВОЕЙ, ГДН.]

ОУГЛМИ ЧІТНААГЪ РАЗЖЕГСА ДХА, СТРАСТЕЙ ОУДОБОПОПАЛЪЕМЪЮ ВЕЩЬ,  
 ВСЕБЛЖЕННЕ, ПОЖЕГЛЪЗ ССІ: МІРЪ ЖЕ СГНЕСІАНЬМИ ДОБРОДѢТЕЛЕЙ  
 ТВОИХЪ, СП҃РІДѢНЕ, ПРОСВѢТІЛЪЗ ССІ.

ОУМЕРТВІВЪЗ ТВОА ПЛОТСКЛА ДВИЖЕНІА, БГОДХНОВЕННЕ, МЕРТВЫА  
 ВОЗСТАВИЛЪЗ ССІ ЖИВОТВОРНЫМЪ ТВОИМЪ ПРИГЛГОЛАНІЕМЪ. ШѢМЖЕ  
 МОЛЮ ТА: ОУМЕРЦВЛЕННЪЮ ДШЪ МОЮ, СЧЕ, ШЖИВІ.

**П**ОВИНЮЩІСА МЕРТВАА ТЕБѢ ГЛАСЪ, СЧЕ, ДАДЕ, И РѢЧНАА СТРЕМЛЕНІА  
 ТВОИМИ ОУДЕРЖАШАСА ПОВЕЛЕНІИ: ІАВИЛАСА ССІ БО, БЛЖЕННЕ,  
 ЧУДОДѢЛАТЕЛЬ, БЖІТВЕННЪЮ БЛГТЬ ПРІЕМЪ.

**БГОРОДИЧЕНЪ:**

<sup>41\*</sup> на сличном месту у савременим руским издањима: блжѣнна.

**П**рѣрѣцы твоегѡ тайнства глѣбниѹ провозвѣстїиша недомысленнѹ:  
 ѿдїна во роднлѣ ѿсїи, ѿтаж, недоразумѣваемаго, воплощенна за  
 мѣрдїе неисповѣдимое.

### И҆нѣ. І҆рмосъ:

**Ж**ѣзлѣ изъ корене [иссеова, и цвѣтѣ ѿ негѡ, хрѣтѣ, ѿ дѣвы прозѣблѣ  
 ѿсїи, изъ горы хвалный, пришефенный чашн, пришеелъ ѿсїи воплощенъ ѿ  
 неискѡсомѣжнѣ, невестественный и бже, слава силѣ твоей, гдїи.]

**Р**ѣрными представительствешн, покрываа и соблюдаа тѣа блженне,  
 всѣкїа скорен и заблаваа їаѣѣ, спнрїдѡне прпбене, іерархѡвѣ  
 краснѣйшаа славо и похвалѡ.

**Р**елїи застѣпникѣ, и теплыи въ вѣдѣхѣ ѡбръѣтающымѣа ѿсїи слабне,  
 сѣщымѣ на землїи, и плавающимѣ, сѣщымѣ въ далѣчныхѣ странахѣ,  
 застѣпниче мѣтнѣый. ГЛАВА:

**Р**агѡвѣ ищущихѣ сла сотворїти мнѣ, стѣ и зми ма, їакоже  
 нїицагѡ препиталъ ѿсїи, богатагѡ же житницы испровергалъ ѿсїи,  
 іерарше спнрїдѡне всемѣдре. И҆ нынѣ:

**Р**озревновавѣ соперникѣ прѡтївѣ стада твоегѡ прѣчїтаа, на кїиждѡ  
 денѣ ищѣтѣ лѣкѣый снѣдѣ сотворїти: но тѣи вѣѣ, тогѡ вѣда  
 и зми ны.

**Катавасїа: Жѣзлѣ изъ корене:**

### Пѣснь ѿ. І҆рмосъ:

**О**углѣ и сїи провлѣйсѣ, снцѣ изъ дѣственнѣа ѡутрѡбы возсїа, во  
 тмѣ заблѣждшымѣ, бгоразумїа просвѣщенїе дарѣа.

**В**сѣхѣ црѣ црїице, и гдѣ на рѣкахѣ твоихѣ понесла ѿсїи, и млекѡмѣ  
 питала ѿсїи мѣи, всѣа питѣющаго, ѡггѣа превышшаа.

**О**блацы веселїа сладость кропїте сѣщымѣ на землїи, їакѡ ѡтрѡчѣ  
 дадѣсѣа, сїи прѣжде вѣкѣа, изъ дѣвы воплощенъ бгѣ нашѣ.

**Ж**итїю и плѡти моеї свѣтѣа возсїа, и дрѣхлѡсть грѣхѣа разрѣшн,  
 напослѣдокѣ изъ дѣвы безъ сѣмене воплощенъ высочѣйшїи.



**П**оказавый единство стѣла тѣцѣ, и оубѣрити хотѣа словесствыма\*42  
 стѣла, ѿгнь и вода ѿслава во своѣ створеніи, земля же едина встала  
 въ рѣкахъ твоихъ, блженнѣйшій, и вѣрныхъ стѣла просвѣщаешн. **И нынѣ:**

**С**тѣла стѣншюу тѣла раздѣляемъ, ѣкѣ едина рождашюу хрѣта бѣа,  
 стѣла и вѣкъ вѣхъ, дѣо несквернаа, мѣи безневѣстнаа, вѣрныхъ  
 похвало.

**Вартавіа: Бѣа сѣи мѣра:**

**Пѣснь 5. Ирмосъ:**

Гласъ глгѣлъ молѣбныхъ ѿ болѣзненныхъ вѣко, дѣшн оубѣльшавъ, ѿ  
 лѣтѣхъ мѣа избави: едина бо еси нашегѣ стѣнѣа вѣнѣвѣнъ.

**И**же истѣчникъ безстрастїа\*43 рождашн вѣцѣ, хрѣта: оубѣвленнаго мѣа  
 страстїи, ѿтроковице, истѣлн: и ѿгна вѣчнагѣ истѣти, едина  
 бѣоблѣтнаа.

**С**твореніи члѣвческое, работающее грѣхѣ, вѣцѣ чѣтаа, тобою свободоу  
 оублѣчи: твоѣи бо сѣа, ѣкѣ агнецъ, за вѣхъ закалѣтѣа.

**В**опїемъ тѣи сѣи истиннѣи мѣри вѣїи:\*44 прогнѣвавшыа рабѣи избави,  
 едина бо дерзновѣніе къ сѣи имашн.

**В**лачѣа, ѣкоже речѣ гдѣ, истинною дрѣвле дѣа, изъ чрѣва твоегѣ  
 прошѣдъ испѣли: родила бо еси ѿтроковице небомъ и землѣю стѣтѣвѣющаго.

**Ииз. Ирмосъ:**

**В**ъ вѣзднѣ грѣхѣвнѣи валааа, [неизслѣднѣю мѣрдїа твоегѣ призываю  
 вѣзднѣ: ѿ тлн, вѣе, мѣа возведн.]

**З**латѣо ѣкѣ калѣ тѣвѣ вѣннѣа, пѣче златѣа безстрастїемъ сѣающѣ,  
 и ѿбогатѣвшѣа, прѣвнѣ, дарованїи везлатѣими дѣа.

**Ч**истѣо слѣжа вѣцѣ твоемѣ, мнѣжестѣо имѣлѣ еси, прѣвнѣ,  
 послѣшающее тѣбѣ аггѣльскнхъ сѣлѣ, невѣдимыми гласѣ, стѣннѣише.

\*42\* или: словесствѣхъ / словесствѣа ?

\*43\* изменѣно према сличномъ мѣсту у савременимъ рускимъ издањима (ѣръ выше одговара смислу), а у  
 изворнику: везмѣртїа.

\*44\* или: вѣїей.

**П**реслávное, всемѹдре, житїе твоє мїръ тл̄ преслávна, Ὡче, содѣла.  
**П**тѣмже бжѣтвеннѹ пáмать твою, радѹющея совершáемъ поўціи  
 тл̄. **Гѣорóдиченъ:**

**Н**ѣсъ шїрши чрево твоє вѣсть неискѹсомѹжнаа, вѣа вмѣстївшее,  
 ннгдаѣже вмѣстїмаго, всегѣаа дѣо бѣонеѣсто.

**Ӣнх. Ирмóсз:**

**Ӣ**зъ оутрѣбы іѡнѹ [м̄нца нзевелà морекїи свѣрь, іаковà прїа̄тз: въ  
 дѣѹ же всельшеея слово ӣ плѣть прїемшее прѣнде, сохрáньшее нечлѣннѹ:  
 с̄гѡже во не пострадà нечлѣнїа, рѣждшѹю сохранӣ невреждѣннѹ.]

**П**роповѣдѣетъ твоа̄ Ὡче чдесà, н̄нѣ керкѹрскаа великаа  
 митропóліа, ӣ цр̄ковь твоа̄ въ трїестѣ с̄цаа, ӣ вл̄а Ὡчествїа  
 твоа̄ чдоуѣнства, сп̄рїдѡне бѣомѹдре.

**Т**рїестикаа твоа̄ цр̄ковь днесь, Ὡче, въ пáматн твоєй крадѣтца: ӣ  
 вл̄а іазыки созывáетъ іакѡ (сз)<sup>\*45</sup> трѣбѡю чдесáми твоїми, на  
 похвалѣнїе хвалы̄ достѡннаго. **Гл̄ва:**

**С**трáнна ӣ оҹжáсна содѣвáеши чдесà, сп̄рїдѡне, по всей землї ӣ въ  
 мѡри далече бѣдствѹющимъ, скоротѣчными мл̄твами  
 предстáтельствѹа людемъ вѣрнымъ, бѣобл̄женне. **Ӣ н̄нѣ:**

**Р**есь воплѣца во оутрѣбѣ твоєй, пречѣтаа, хр̄тосз бг̄з, безъ сѣмене  
 родїса: не стерпѣ во своїхъ рѣкз создáнїе ѿ льстївагѡ зрѣтн  
 мѹчнмо.

**Ватпавáсїа: Ӣзъ оутрѣбы іѡнѹ:**

**Кондáкз, гл̄сз б̄.**

**Пѡ: В̄шннхз ӣцл̄:**

**Д**юевѡїю хр̄тѡвою оҹзвѣвса с̄цїенѣншїи, оҹмз вперївз зарею дх̄а,  
 дѣтельнымъ видѣнїемъ твоїмъ дѣлнїе ѡбрѣлз с̄н, бѣопрїа̄тне,  
 жѣртвенникъ бжѣтвенный бѣвз, просà всѣмъ бжѣтвеннагѡ сїáнїа. **Ӣкосз:**

<sup>45\*</sup> непотребно.

**И**зъ чрѣва ѡсѣннаго іерарха гдѣа восхвалѣмъ нынѣ спѹрїдѡна, бл҃г҃ти  
 нскрижалн прїемшаго бж҃твенныа славы, и въ чѹдесѣхъ преслабнаго  
 всѣй тварн, и ѣакъ тѣпла и самовїдца бж҃твеннагѡ ѡсїанїа, ѣакъ нїцнхъ  
 предстѣтела, и согрѣшяюцнхъ дѹшеводца: тоѡ во бж҃твенна прѣтолѹ  
 хр҃тѡвѹ жер҃тѡва бѣсѣть, прог҃ла всѣмъ бж҃твеннагѡ сїанїа.

Тѣже чтѣнїе ѡ пролога:

Мѣа декѣмврїа въ 61-й дѣнь. Пѣматѣ ѡже во сѣбѣхъ ѡцѣа нашегѡ  
 спѹрїдѡна, ѣпїкпа трїмѹдѹштскагѡ чѹдотѡрца.\*46

**О**ѣй бѣше въ цр҃тѡ кѡнстантїна великагѡ и кѡнстантїа сїа ѣгѡ,  
 бѣ же нрѣвомъ препрѡстѣ, и смнрѣнѣхъ ср҃цемъ. бѣше же ѡзначѣла  
 пѣстырь ѡвцѣмъ, тѣже и женѣ прїѡбщїнѣса, и по оѹмертѡвїн ѣла  
 постѣвленѣхъ бѣсѣть ѣпїкпѣ. толикѡ же вданѣ бѣсѣть ѣмѹ бл҃г҃тѣ  
 чѹдесѣхъ ѡ бѣа, ѣакъ въ бездождїе дождь сведѣ: и пакн ѣгѡ  
 оѹмноженїю бѣвшѹ, мл҃тѡю оѹстѣкн и. и бѣвшегѡ глада, ѡ  
 хлѣбопрѡдѣвца нѣкоегѡ нарѡдѣ ѡзѡбн, разрѹшївшымсѣ ѣгѡ жїтннцѣмъ.  
 и смїю въ златѡ преложн, и мѣртѡвѹ ѡ полѡзѣхъ вѡпросївѣхъ ѡвѣстѣхъ ѡ неѣ  
 полѡчн, и цр҃ла кѡнстантїна ѡ ѡдержнмыа стрѣстн оѹврачевѣа, и ѡтрѡчѣа  
 нѣкоторыа жены оѹмершѣе ѡживн, и спѡслѡшѣстѡвѹщѹ\*47 сѣмѹ сѣомѹ  
 ѣг҃лн ѣбнїшасѣ, и со дѹхомъ тѡвоимъ, внѣгдѣ въ цр҃кѡвѣ\*48 ѣмѹ по ѡбѣчѣю  
 мнрѣхъ всѣмъ подѣтн, и ѣже словесѣхъ мѡдрѣстѡвѹцнхъ въ нїкѣйстѣмъ собѡрѣ  
 сїлою сѣгѣгѡ дѹха воспѣтн. толикѡ же бѣше мл҃тнвѣхъ, ѣакъ нѣкогда  
 прншѣдшымъ тѣтѣмъ въ стѣдо ѣгѡ, оѹкрѣстн ѡ ѡвѣцѣхъ ѣгѡ хотѣцымъ,  
 не точїю ѡнѣхъ незрѣнїа держнмыа стрѣстн ѡзмѣнївѣхъ, но и ѡвнѣ  
 ѣдннѣго подѣвѣхъ ѡмъ, и ѡпѡстн ѡнѣхъ рѣкѣхъ: прїнмїтѣ сїѣ, да не всѣе вѣдетѣ  
 вѣдѣнїе вѣше. сѣй врдѣеннѹ ѣмѹ пѣстѡвѹ добрѣ оѹпѣсѣхъ, и ко ѣг҃льскѡмѹ  
 жнтїю и прнѡбїткѹ прѣселїсѣ. \*сѡврѣшѣетсѣ же\*49 собѡрѣхъ ѣгѡ въ цр҃кѡвн  
 сѣбѣхъ ѣпїтѡлѣхъ великнхъ, ѡдѣже чїтнѡе тѣло ѣгѡ положенѡ бѣсѣть.

<sup>46\*</sup> нешто краће и делимично измењено у односу на текст пролошког житија светога у руским дониконовским издањима.

<sup>47\*</sup> у руским дониконовским издањима: спѡслѡшѣстѡвѹщѹ.

<sup>48\*</sup> или: цр҃кѡвн.

<sup>49\*</sup> у руским дониконовским издањима: сѡврѣшѣетсѣ.

### ПѢСНЬ 3. Ірмосъ:

**В**ИТІИ ГІВІШАСА ОТРОЦЫ ЛЮБОМЪДРѢИШІИ ДРЕВЛЕ, Ꙗ БОГОПРІАТНЫЯ БО ДУШИ, БОСЛОВАЦЕ ОУСТНАМИ, ПОАХУ: ПРЕЖИТВЕННЫЙ ОЦЕВЪ И НАШЪ БЖЕ, БЛГВЕНЪ СІИ.

**З**РАШЕ ВЪ НОЦІИ ОУБѢ ІАКОВЪ ГІАКЪ ВЪ ГАДАНІИ БГА, ВОПЛОЩЕНЪ ЖЕ ИЗЪ ТЕБЕ, СВѢТЛОСТІЮ ГІВІСА ПОЮЩИМЪ: ПРЕЖИТВЕННЫЙ ОЦЕВЪ БГЪ И ПРЕПОСЛАВЛЕНЪ.

**З**НАМЕНІА, СЖЕ ВЪ ТЕБѢ, НЕЗРЕЧЕННАГО ПРОАВЛАА СПЛЕТЕНІА, СО ІАКОВОМЪ БОРЕСА: ЧРЕЗЪ СЖЕ БОЛЬНУ СОЕДИНІСА ЧЛВККОМЪ, ЧТАА, ПРЕЖИТВЕННЫЙ ОЦЕВЪ БГЪ И ПРЕПОСЛАВЛЕНЪ.

**М**ЕРЗОКЪ, НЕ ПРОПОВѢДАИ ЕДИНАГО ДБЫ ТЛА СІА, Ꙗ ВСЕПѢТЫА ТРЦЫ, И НЕСОМНѢННОЮ МЫСЛІЮ, И АЗЫКОМЪ ВОПІА: ПРЕЖИТВЕННЫЙ ОЦЕВЪ БГЪ И ПРЕПОСЛАВЛЕНЪ.

**В**ѢРНЫМЪ ПРЕСТАТЕЛЬНИЦЕ, СТЕНО НЕРАЗРУШИМАА БЛГОХВАЛЩИХЪ ТЛА, МТИ БЖІА, ВСЕМЪ РОДУ ЧЛВКЧЕСКОМУ ГІВІСА ТОВОЮ СПЕНІЕ, ПРЕЖИТВЕННЫЙ ОЦЕВЪ БГЪ И ПРЕПОСЛАВЛЕНЪ.

### Ииъ. Ірмосъ:

**Б**ГОПРОТІВНОЕ ВЕЛЕНІЕ [БЕЗЗАКОННЮЩАГО МУЧИТЕЛА ВЫСОКЪ ПЛАМЕНЬ ВОЗНЕЛО СІТЬ: ХРІТОСЪ ЖЕ ПРОСТРЕ БОЧТИВЫМЪ ОТРОКОМЪ РОДУ ДХОВНУ, СЫИ БЛГВЕНЪ И ПРЕПОСЛАВЛЕНЪ.]

**М**УСІЕЕВО НЕСЛОВІЕ, ДБДОВЪ КРОТОСТЬ, ІУВА АУСИТІДЕКАГО НЕПОРОЧНОСТЬ СТАЖАВЪ, ДХА БЫЛЪ СІИ ЖИЛИЦЕ, ПОА СЦЕНЕНѢИШЕ: СЫИ БЛГВЕНЪ И ПРЕПОСЛАВЛЕНЪ.

**О**РОЩЕНІА<sup>\*50</sup> НА ГЛАВЪ ТВОЮ ВО ВРЕМА ЖАТВЫ НБСА ИСКАПАША, ВДАЩЕЕ ПРОЗНАМЕНОВАША: БГЪ БО, ГІАКОЖЕ РЕЧЕ, ВЖИТВЕННУЮ ПАМАТЬ ТВОЮ, ПРІБНЕ, ПРОСЛАВИ, ВѢРНЫА УСЦІАА ХОДАЧАИСТВОМЪ ТВОИМЪ.

**В**СОХРАНИША, БЛЖЕННЕ: ГІАЖЕ ВѢРОЮ ПРИНЕЛЪ СІИ, БЕЗСЛОВЕСНѢИШАГО АРІА УВДАЮЩАА<sup>\*51</sup> ГІВѢ, И ОУПРАЗДАЮЩАА<sup>\*52</sup> СЕГѢ ПРОТНВЛЕНІЕ. **БГОРОДЧЕНЪ:**

<sup>50\*</sup> у Канону светителю у савременим руским издањима: Прошѣніа.

**Г**рѣзѣхъ возрастѣла єси неизречѣннымъ слѣвомъ, ѣкѡ лозѣ, дѣво, єдинаго невоздѣланнаго, вѣно источающа, всѣмъ веселѣщее, всѣмъ ѡщѣпающа земнѣмъ, ѡ всѣмъ пѣанство лютеыхъ ѡемлюща.

### Иѣнх. Ирмосъ:

**О**троцы бл҃гоу҃тїю [свооспитѣани, слочестївагѡ велѣнїа небрегше, ѡгненнагѡ преценїа не оубоашасѡ, но поередѣ пламене стоаще, поахѣ: ѡцѣвѡ бже, бл҃гвенѡ єси.]

**В**ѣрою же ѡзвѣличѣвѡ ковѣрство ярїа слочестївагѡ, градѣщѣ тѣ въ свѣборѡхъ, бл҃женне спѣрїдѡне мѡдре, оученицы єгѡ слочестївѣи, скопѣ твоѣ ѡбезглавнша, но вѣрою нечестїе ѡхъ пограмїлѡ єси, вопїющѣ тѣ: ѡцѣвѡ бже, бл҃гвенѡ єси. [Дѡжды.]\*<sup>53</sup>

**Глава:**

**В**їи азѣкѡхъ ѡзрещѣи возмѡжетѡ прѣславнаѡ чѡдеса твоѣ, іерѣрше спѣрїдѡне; кѡмъ ли оустѣѡ ѡзвѣтїиствовати возмѡжетѡ\*<sup>54</sup> дѣла прѣчѡднѡмъ мл҃чїнѣи твоѣѡ; нїщѡмъ прекормїлѡ єси, всегда взываѡ: ѡцѣвѡ бже, бл҃гвенѡ єси.

**И нынѣ:**

**И**зѡбѣи мѡ, бл҃гце бл҃гѡмъ, ѡзѡ глѣбннѣ грѣхѡвнѡмъ, ѡ геѣннѣ мѡченїа: ѡнѣ ст҃расти ср҃ца моѣгѡ оукротѣи дѣво, да всегда взываѡ: ѡцѣвѡ бже, бл҃гвенѡ єси.

**Катавѣсіа:** Отроцы бл҃гоу҃тїю:

### Пѣснь ѡ. Ирмосъ:

**О** подобїи златѣ небрегше трѣбл҃женнїи юношы, неизмѣннѣи ѡ живѣи бж҃їи ѡбразѡ вїдѣвше, средѣ ѡгнѡ воспѣвахѣ: ѡщѣествѡннаѡ да поѣтѡ гдѣ всѣмъ тѣварѣ, ѡ превознѡсѣтѡ во всѣмъ вѣкѣи.

**В**їдѣнѡ бѣсѣтъ на землѣи твоѡю, ѡ съ члѣвѣкѣи поживѣи ѡже бл҃гостїю неравнѣннѣи ѡ сїлою. ємѡже, поюще, всѣи вѣрнїи зѡвѣмъ: ѡщѣествѡннаѡ да поѣтѡ гдѣ всѣмъ тѣварѣ, ѡ превознѡсѣтѡ во всѣмъ вѣкѣи.

<sup>51\*</sup> ѡвѣщѡща[го], ако се односи на св. Спиридѡна ?

<sup>52\*</sup> измењено према смислу, а у изворнику, једнина: оупразднѡщѡща.

<sup>53\*</sup> наш додатак, нема у изворнику.

<sup>54\*</sup> возмѡгѣтѡ ?



### Изм. Ирмосъ:

**Ч**ѹда преестѣственнаго, [росодательнаа и зѡбрази пѣщь ѡбразъ: не бо, ѡже прїаѣтъ, палитъ юныа, ѡкѡ ниже ѡгнь бжѣтѡ дѣы, въ нюже вниде оутрѡбѹ. тѣмъ, воспѣвающе, воспѡемъ: да блгвѣитъ тѡарь всѡ гдѡ, и превозноситъ во всѡ вѣки.]

**Б**ѣрѹ твоѡ дѣлы блгими показавый, тѹне прїемый, тѹне показавый  
**Б**лжѣннѣйше всемъ твоѡ чдеса, и нищыа пицею прекормилъ єси,  
 и всѡ научаеши взывати: ѡцѣвъ бжѣ, блгвѣнъ єси.

**И**внл єси дѣла вѣры, блжѣнне сп҃рдѡне, ѡкоже въ мѡри  
**И**плывающимъ, и кораблѣмъ потопляющимся помѡгъ єси: и нынѣ  
 равѡмъ твоимъ въ пѹчинѣ мїра сегѡ потопляющимся, скорою помѡцью  
 намъ исхѡдатайствѹй, да всѡ съ тобою взываемъ: блгвѣнъ бгъ ѡцъ нашихъ.

[Вмѣстѡ **Слѡвы, припѣвъ:**] **Б**лгвѣнъ ѡцѡ, и сїа, и ст҃аго дх҃а, гдѡ.

**Е**диночестное\*<sup>58</sup> сопрѣтѡльное ѡцѹ слѡво, єдинородна же сїа  
**Е**православнѡ проповѣдавъ, бгѡмѡдре сп҃рдѡне, ѡбїе научаеши дх҃ѹ  
 сопрѣтѡльна и єдиношчна, и сопреношчна. **И нынѣ:**

**З**ачал єси, дѡво, безъ сѣмене всѡчскаа создавшаго, слѡво бжѣїе,  
**З**кромѣ хотѣнїи плотскїхъ и болѣзней мѣрихъ. тѣмъ тѡ, бцѹ, и  
 ѡзыкомъ и ср҃цемъ исповѣдающе величаемъ.

**Катавасїа:** Чѹда преестѣственнаго:

### Пѣснь д. Ирмосъ:

**В**есь єси желанїе, весь сладость, слѡво бжѣїи, дѣы сїе, бжѣ богѡвъ, гдѡ,  
 ст҃ыхъ пресѣй: тѣмъ тѡ всѡ съ рѡждашею величаемъ.

**Ж**езлѡ крѣпости дадеа єстество тлѣнномѹ слѡво бжѣїе, во оутрѡбѣ  
 твоѡй, чѣта: и сїе возстаѡи ко ѡдѹ поплзшееса. тѣмже тѡ, всечѣта,  
 ѡкѡ бцѹ, величаемъ.

**Ю**же и зѡболлъ єси, влѡко, прїимї млѣтвеннѡ млѣтвенницѹ мѣрь твоѡ ѡ  
 насъ, и твоеѡ блгости всѡчскаа испѡлнитѡ: да тѡ всѡ, ѡкѡ  
 блгодѣтѡла, величаемъ.

<sup>58\*</sup> измењено према сличним местима у савременим руским издањима, а у изворнику: **Е**динственное.

### И҃нз. І҃рмосъ:

**Б**езначальна родителѣ [сїхъ, б҃гъ и гдѣ, воплощсѣ ѿ дѣвы, намъ гавѣсѣ, ѡмрачѣннаѣ просвѣтити, обратити расчющеннаѣ. чѣмъ всепѣтѣю вѣщъ величѣемъ.]

**Б**езначальна родителѣ сїа г҃а г҃а проповѣдалъ єси, єдиношюна Ѡ́цѣ и соприсношюна, посредѣ б҃гоносныхъ Ѡ́цѣвъ возвеличвсѣ, и беззаконншюныхъ заградилъ єси оустѣ, сїтїтелю всеблженне.

**М**ногосвѣтлоє сїнце, Ѡ́цѣвъ оукрашенїе, іерѣевъ слава, агг҃ловъ совѣельниче, твою свѣтоносншю пѣмать радостншю нынѣ совершѣющыѣ, свѣта сподоби невечернаго мл҃твами твоими.

**Б**ж҃твеннаѣ селенїѣ, градъ нѣный, празншюныхъ красншю лїкъ, Ѡ́щїенншю дшшѣ твою, и добродѣтельншю оукрашенншю, всеблженне, прїѣтѣ во гласѣ радванїѣ. **Бѣгородиченъ:**

**Р**елїе чїнство паче оумѣ рж҃твѣ твоегѣ, оуднвлѣетѣ агг҃лы, бѣгороданнаѣ, наслаждѣетѣ прїбныхъ соборъ, щїенныѣ же веселїтѣ Ѡ́цы, бж҃твенншю поющыѣ тѣ, надеждѣ дшшѣ нашнхъ.

### И҃нз. І҃рмосъ:

**Т**ѣнство странное [вїжѣ и преславное: нѣо, вертепъ: прѣтолъ херѣвїмскїй, дѣвѣ: г҃а сїн, вмѣстїлице, въ нїхже возлежѣ невмѣстїмый хр҃тосъ б҃гъ: єгоже, воспѣвѣюще, величѣемъ.]

**Прпѣвъ:** Величїи, дшшѣ моѣ, заступника твѣрдаго и предстѣтелѣ, сп҃сїдѣна великаго.

**Р**адшїсѣ, граде керкүро, г҃акѣ чѣдотворца великаго сп҃сїдѣна сподобилсѣ єси прїѣти, сїлою же єгѣ двократное сп҃сїенїе оулвчїилъ єси.

**Прпѣвъ:** Величїи, дшшѣ моѣ, заступника твѣрдаго и предстѣтелѣ, сп҃сїдѣна великаго.



На хвалитѣхъ: стѣхирѣ на ѧ, гласъ ѧ.

Пѡ: Нѣныхъ чинѡвхъ:

**Ц**рѣковныа цѣфты ѡблетѡа, ѣакоже птенѣцъ вышнагѡ и гнѣздѡ  
ѡггльское, спѣрїдѡне бѣгонѡе, зовѣши прїенѡ кѡ бѣѡ ѡ вѣфхъ  
насѡ. \*63 [Дважды.] \*64

**С**цѣенныа ѡдѣжды красотѣ, дѣлательными содѣлаахъ ѣси  
добродѣтельными свѣтлѣйшѡю, ѡче бѣгомѡре: тѣмже намъ  
сцѣеннодѣйствѣеши днѣнаа, славыхъ чѣдѣсѡ сцѣеннодѣ(ла)телю, люотыхъ  
и збавлаа ны.

**Н**евїднмыхъ доброты проходѡ, страшнѡю ѡнѡ(ю) разѡмѣлахъ ѣси  
славу стѣыхъ, стѣе: тѣмже намъ нѣнаа словеса приножнѡботныхъ  
ѡныхъ видѣнїи ѡблѡеши, сцѣеннѣйшїи. **Глава, гласъ ѣ:**

**Р**острѣбимъ трѣбѡю пѣсней, взыграемъ прѡзднѣственнаа, и  
ликѡвствѣимъ радѡющеа вѡ молѣбное торжествѡ бѣгонѡнагѡ ѿца.  
црїи и кнѡзи да стекѡтѣа, и скѡраго врачѡ ѡумїльнѡ да восхвалѡтѡ со  
страхомъ, да воспѡѡтѡ пѡстырїе и ѡучнїтелїе дѡбраго пѡстырѡ  
подобнѡревнїтельна, сошѣдшѣа восхвалимъ, иже вѡ недѡзѣхъ врачѡ, и иже  
вѡ бѣдѡхъ и збавнѣла, грѣшнымъ застѡпника, нїщымъ сокрѡвнѣе, и иже  
вѡ скѡрѣхъ ѡутѣшнѣла, спѡтника пѡтѣшѣствѡющымъ, на мѡри ѡцїи  
правнѣла, и всѡ вѡздѣ тѣплѣ предвѡрѡющѡ, велїкаго стнїтелѡ восхвалѡюще  
снѣе рѣемъ: прѣстѣи спѣрїдѡне предвѡрї, и и збавн ны ѡ настоѡщїа бѣдѡ, и  
спїи стѡдо тѡе мѡтѣами тѡїми. **И нынѣ, [ѡгорѡднѣнѡ], гласъ тѡнже:**

**Р**острѣбимъ трѣбѡю пѣсней, преклѡншнѣа бо свѡше всецрїца мтн  
дѣа, блѣвѣньми вѣнчавѡетѡ воспѣвѡющыа ю. црїи и кнѡзи да  
восплѣщѡтѡ вѡ пѣснѣхъ црѡ рѡждшѡю, смѣртїю ѡдержнмыа пѣрѣѣе,  
разрѣшнїти члѣѣколюбнѡ блѣгонзѡблившаго. пѡстырїе и ѡучнїтелїе, дѡбрагѡ  
пѡстырѡ прѣчѡю мтѣрь сошѣдшѣа да восхвалимъ ѣакѡ свѣщннѣкѡ  
златѡзѡрнїи, свѣтонѡснїи ѡблакѡ, нѣсѡ прѡстрѡннѣйшѡю, ѡдѡшѣвлѣннїи

<sup>63\*</sup> у сличној стихири Св. Николају Мир-ликијском, још: иже вѡ нѡждныхъ бѣдѡхъ и икѡшенїихъ, и  
и збавлѡеши мѡтѣами тѡїми.

<sup>64\*</sup> наш додатак, нема у изворнику.

кѣвѣтъ, ѡгнезрѣчнѣи влѣченъ прѣтола, маннопріемнѣю златѣю стѣмнѣ,  
заключеннѣю слова дѣверь, всѣхъ хрѣтіанъ пренебѣжице, пѣсньми  
блгоглаголивыми похвалѣюще [сѣце]\*<sup>65</sup> рцѣмъ: палѣто слова, сподобенъ насъ  
смирѣннѣхъ нѣнагѣ црѣтѣа: ничтѣже бо невозможнѣо ходѣтайствѣ  
твоемѣ.

Славослѣвіе великое, [и ѡпѣсѣтъ.]

## НА ЛІТУРГІИ.

Блжѣнна ѡ а-гѣ канѣна пѣснь г-а, и ѡ б-гѣ канѣна пѣснь д-а.

Прокіменъ, гласъ з:

Возвеселѣтѣа прѣвникъ ѡ гдѣ, \* и ѡповѣетъ на негѣ.\*<sup>66</sup>

Стѣхъ: Оуслыши, бже, гласъ мой, \* внегда молѣти ми са къ тебѣ.\*<sup>67</sup>

Ѧплъ ко ѣвремъ, зачѣло тѣи.\*<sup>68</sup>

**В**рѣтѣе, [кѣ] такобъ бо намъ подобѣше архіерей, прѣвенъ, неслобивъ,  
безикверненъ, ѡлѣченъ ѡ грѣшникъ, и вѣшше нѣсѣ бѣвъ: [кѣ]  
Ѧже не ѣматъ по всѣ днѣ нѣжды, ѣкоже первосѣенницы, прѣжде  
ѡ своихъ грѣсѣхъ жѣртвы приносѣти, потѣмъ же ѡ людскѣхъ: сѣе бо  
сотворѣ ѣдиною, себѣ принѣсѣ. [кѣ] Законъ бо члѣвѣки поставлѣетъ  
первосѣенники, ѣмѣщыа нѣмоць: слово же клѣтвенное, ѣже по законѣ,  
сѣа во вѣки совершенна. [а] Главѣ же ѡ глголемыхъ, такобѣ ѣмамы  
первосѣенника, ѣже сѣде ѡдеснѣю прѣтола величествѣа на нѣсѣхъ: [кѣ]  
Стѣмъ слѣжитѣль, и скнѣи ѣстиннѣи, ѣже водрѣзѣ гдѣ, а не члѣвѣкъ.

Ѧлладѣа, гласъ д:

[Стѣхъ:] Сѣенницы твоѣ ѡблѣдѣтѣа въ правдѣ, \* и прѣвнѣи твоѣ  
возрадѣютѣа.\*<sup>69</sup>

<sup>65\*</sup> додато према сличним местима у савременим руским издањима, а нема у изворнику.

<sup>66\*</sup> Пс. 63,11.

<sup>67\*</sup> Пс. 63,2.

<sup>68\*</sup> Евр. 7,27 – 28; 8,1 – 2.

<sup>69\*</sup> Пс. 131,9.

Ἐπίγειο ὄϊα, ἀρχὴ αἰῶνος.\*70

**Ῥ**ече гдѣ ко пришедшимъ къ немѹ іудеѡмъ: [α] **Ἰ**зъ ѣсмь двѣрь: мною ѿце кто внидетъ, вѣдетъ, и внидетъ, и иыдетъ, и пажитъ ѡбръщеть. [β] **Т**ать не прихѡдитъ, рѣзѣ да оукрадетъ, и оубѣетъ, и погубитъ: ѿзъ приидѡхъ, да живѡтъ и мѡтъ, и лишше и мѡтъ. [γ] **Ἰ**зъ ѣсмь пастырь добрый: пастырь добрый дѡшѡ свою полагаетъ за овецы. [δ] **Ἰ** наемникъ, иже несть пастырь, ѣмѡже не сѡтъ овецы своѡ, видѡтъ волка грабѡща, и ѡставляетъ овецы, и бѣгаетъ, и волкъ расхититъ и хъ, и распѡдитъ овецы. [ε] **Ἰ** наемникъ бѣжитъ, ѡкъ наемникъ ѣсть, и не радѡтъ ѡ овецѡхъ. [ζ] **Ἰ**зъ ѣсмь пастырь добрый, и знаю моѡ, и знаютъ мѡ моѡ. [η] **Ἰ**акоже знаетъ мѡ оѡцъ, и ѿзъ знаю оѡцѡ: и дѡшѡ моѡ полагаю за овецы. [θ] **Ἰ** ины овецы и мамъ, ѡже не сѡтъ ѡ дворѡ сего: и тыѡ мѡ подобѣтъ привестѡ: и гласъ моѡ оубышатъ, и бѡдетъ ѣдино стадо, и ѣдинъ пастырь.

Причастенъ:

Въ пѡмѡть вѣчно бѡдетъ прѣвникъ, [ѡ слава сла не оубоитѡ].\*71



**Ἰ**аще оубѡ погрѣшки некиѡ оузрите, простѡте мѡ братѡе, вѡспоминающе ѡкъ никтоже во безгрѣшенъ, токъмѡ ѣдинъ бѡ: ѣмѡже со препѣтою сѡ мѡтѡю, и чѡднымъ\*72 во сѡителехъ ἐπιγινώσκοντες\*73 слава, чѣсть и поклонѡнѡе во вѣки. **Ἰ**мѡнь!

\*70\* Јн. 10,9 – 16.

\*71\* Пс. 111,6 и 7.

\*72\* у изворнику: чѡднѡгѡ.

\*73\* у изворнику: ἐπιγινώσκοντες.



А-а редакція:

Міѣа декѣмврїа вх ѿ-й дѣнь, лѣто „в.д.“

Іеродїаконх ѿвѣтїнх зѡграфскїй.

\*

Б-а редакція:

Міѣа маїа вх ѿв-й дѣнь, лѣто „в.л.“

Вх пѣмѣть велїкомѣнїка іѡанна владїмїра, краля сѣрвскагѡ, чѡдотѡрца.

Братѣ зорѣтѣ.

\*

Вонѣцѣ дѣлѡ, ѿ слава вѣлѡ.



ІВІАѦСТЪ [І-ІІ] СТІТЕЛЮ СП҃РІДѦНУ ЧУДОТВОРЦУ,  
ЄПІКПУ ТРІМ҃ЛѦУНСКОМУ.\*74

Кондакъ ѿ.

**П**репрославленный ѿ г҃да стітелю и чудотворче сп҃рідѡне! нынѣ  
всеч҃тнѡ пѡмать твоѡ прѡзднѡюще, ѡкѡ многѡ могѡщемѡ  
споспѣшествѡвати намѡ ѡ прославьшемѡ тѡ хр҃тѣ, оумільнѡ  
вопїемѡ тнѣ: ижебѡ насѡ ѿ всѡкнѡхъ вѣдѡ и сѡлѡ, да сѡ бл҃годаренїемѡ  
зовемѡ тнѣ: Радѡисѡ, сп҃рідѡне, предивный чудотворче!

Ікосъ ѿ.

**У**юности оукрашенный всеми добродѣтелями, житїемѡ своімѡ  
ѡг҃лѡмѡ подражѡвый, ты, стітелю сп҃рідѡне, воинннѡ  
показѡласѡ єсн дръгѡ хр҃тѡвѡ: мы же, зрѡще тѡ, нѣнагѡ члѣвѡка  
и земнѡгѡ ѡг҃ла, со бл҃гоговѣнїемѡ оумільнѡ вопїемѡ тнѣ: Радѡисѡ, оумѣ  
созерцѡннѡ тѡйны пресѣтѡлѡ тр҃цы: радѡисѡ, ѡбогативнѡсѡ дх҃ѡ пресвѣтлымѡ  
ѡсѡнїемѡ. радѡисѡ, свѣтнннѡче многосвѣтлннѡ: радѡисѡ, оумѡ тѡѡй  
безстрастїемѡ просвѣтнннѡ. радѡисѡ, ижемѡла истинннѡю простѡтѡ и  
безмѡлвїе возлюбнннѡ: радѡисѡ, оукрашенїе цѣломѡдрїѡ. радѡисѡ, любвѣ  
ненстоцнннѡмѡ стрѡлѡ: радѡисѡ, ѡкѡ страннѡлюбїю ѡбраѡма подражѡлѡ єсн.  
радѡисѡ, ѡкѡ всемѡ любвешевнннѡ вхѡды дѡма своегѡ ѡвѣрзѡлѡ єсн:  
радѡисѡ, нннннѡхъ предстѡителю. радѡисѡ, предѡ нннннѡже бл҃гоговѣютѡ лѡдїе:  
радѡисѡ, ѡкѡ ты єсн ѡбнѡтѡлице пресѣтѡгѡ дх҃ѡ. Радѡисѡ, сп҃рідѡне,  
предивный чудотворче!

\*74\* текст акафиста доносимо према издању тзв. гражданским шрифтом: „Акафистиик“ издательство „Даниловский благовестник“ 2001, стр. 563-575.

## Кондакъ ѳ.

**В**ѣдѣще ѿстровѣхъ кѹпрѣхъ ѿ вѣдѣ хрѣтїанскїа страны неплѣнныа мѡщи твоѡ, ст҃ителю, ѿ нїхъже истекѡютъ ѡбильнаа исцѣлєніа, возрѡдовашася: ѿ мы, почитающе тѣа ѣакѡ преобильнагѡ истѡчника бл҃г҃ти, низпѡсланнаго свѣше намъ, вопїемъ къ верховномѹ подѡтелю нѣбныхъ ѿ земныхъ бл҃гъ: **Ἄλληλῆια.**

## Ἰкосъ ѳ.

**Р**ѡдѣмъ бж҃твенный ѿмыѣ, ѡце свѣй пѡстырь безсловесныхъ ѡвѣцъ, ты произволєніемъ пѡстыреначѡльника хрѣта ѿзєранъ былъ єси въ пѡстыря ѡвѣцъ словесныхъ. вѣрнїи же, разѡмѣвше тѣа добрагѡ пѡстыря, неѡыпнѡ ѡ стадѣ своємъ пекѹцагѡса, воспѣвахѹ: **Рѡдѣсѡ,** архїерее вѣа вѣшнагѡ, въ хрѣотонїи воспрїѡвый ѡбильнѡ бж҃твеннѹ бл҃г҃ть: **рѡдѣсѡ,** свѣтїльниче многосвѣтлый, горѡй ѿ свѣтѡй. **рѡдѣсѡ,** вѣрный дѣлѡтелю въ вертоградѣ хрѣтовомъ: **рѡдѣсѡ,** пѡстырю, на пѡжити вѣры ѿ бл҃гѡч҃тїа пѡствѣ своѡ воспитѡвый. **рѡдѣсѡ,** сїанми добродѣтелей твоїхъ мїръ просвѣщѡвый: **рѡдѣсѡ,** прѣтѡлѣ хрѣтовѣ бж҃твеннѹ жер҃твѣ приносѣвый. **рѡдѣсѡ,** ієрѡрше, разѡмѣніемъ правослѡвїа оѹкрашенный: **рѡдѣсѡ,** апѡльскагѡ оѹчєніа испѡлненный, вѣрныхъ стрѡамнїи сїис҃ительнагѡ оѹчєніа напѡлнїи. **рѡдѣсѡ,** ѣакѡ ѿ мѡдрыхъ ѡзарїлъ єси: **рѡдѣсѡ,** ѣакѡ ѿ простыхъ ср҃ца ѡбновїлъ єси. **рѡдѣсѡ,** славо правослѡвныхъ ѿ цр҃кве непоколебїмое оѹтверждєніє: **рѡдѣсѡ,** оѹкрашенїє ѡцѣсѡ, слава ѿ похвалѡ ієрєсѡ бл҃гоговѣнныхъ. **Рѡдѣсѡ,** спῆρίдѡне, предѣвный чѡдотѡрче!

## Кондакъ г.

**В**їлою вѣшнагѡ, ѡсѣнївшєю тѣа, ст҃ителю спῆρίдѡне, вѣгомѡдръ ты показѡлѡ єси ѿ сѡжѡвши дѡлнїю глїнѣ, тр҃чностъ лицѡ всѣмъ ѡчевїднѡ оѹженїлъ єси: тѣмъже лжемѡдрїи фїлѡсофи, собрѡвшїисѡ на собѡрѣ, оѹжасѡшасѡ, вѣрнїи же непѡстижїмаго прослѡвиша вѣа, оѹмѡдрївшѡго тѣа во сїєніє, вопїюще ємѣ: **Ἄλληλῆια.**

Їкосъ г̃.

**И**мѣюще тѣ въ помышленїихъ своихъ вси Ѡцѣи собѸра прѸста,  
 и ненскѸсна въ книжнѣмъ оученїи, молиша тѣ, Ѡче спѸрїдѸне, не  
 препираѣтисѧ словесы съ вѣтїю, мнѧцымѧ мѸдрѸ быти. ты же,  
 стїителю, ревностїю по вѣѣ распалаемый, вѣрѸа, ѿкѸ проповѣдь хрїтѸва не  
 въ препрѣтельныхъ мѸдрости члѣвѣческїа словесѣхъ, но въ явленїи дѸа и  
 силы, премѸдрѣ того ѡбличивъ, вразѸмїахъ и на пѸть истинный настѸвилъ  
 єси. вси, видѣвшѧ чѸдо єе, взывахѸ: **Р**адѸисѧ, свѣте православному  
 мѸдрости: радѸисѧ, ѿкѸ гл҃големыхъ быти мѸдрыхъ совопрѸсникѸвъ  
 посрамїахъ єси. радѸисѧ, истѸчникче, бл҃гтїю Ѹбїльнїй: радѸисѧ,  
 непоколебїмый стѸлпе, тѣвѣрдѸ содержѸщїй свѣщїхъ въ вѣрѣѣ. радѸисѧ,  
 ѡмрачѸаи всепѸгѸбенѸю єресь: радѸисѧ, чрезъ негоже попра̀но бысть безѸмїе.  
 радѸисѧ, ѿкѸ переть земнѸа проповѣда твоѧма рѸкама стѸю трїцѸ:  
 радѸисѧ, ѿкѸ изъ глїны и зѣлѸ єси Ѹгнь и водѸ во оутвержденїе  
 догмѸта ст҃ыа трїцы. радѸисѧ, ѿкѸ просвѣтилѸ єси люди славити слово,  
 воистиннѸ єдиносѸцное пребезначальномѸ ѠцѸ: радѸисѧ, ѿкѸ смїевѸ  
 главѸ пѸгѸбеныа ѿрїевы єреси поразиахъ єси. радѸисѧ, ѿкѸ твоѸю пожѣрта  
 бысть слово: радѸисѧ, невѣрнагѸ мѸдрецѸ совопрѸсника къ истиннѣй вѣрѣѣ  
 ѡбратївїй. **Р**адѸисѧ, спѸрїдѸне, предївнїй чѸдотвѸрче!

Кондакъ д̃.

**К**и знь проводѸ въ оубѸжестѣ и нищетѣ, нищымъ и  
 вѣднымъ бїахъ єси питѸтель и помѸщникъ и любѣ ради къ  
 нищымъ смїахъ въ златѸ преложїахъ єси и далѸ єси Ѹное  
 трѣбѸющемѸ твоѸа помѸщи. днѣвѸщесѧ ѡ чѸдесї семъ, бл҃годѸрственнѸ  
 вопїемъ къ бгѸ: **А**ллилуїа.

Їкосъ д̃.

**С**лышано бысть всѣмъ и всѸдѸ, ѿкѸ стїитель спѸрїдѸнъ воистиннѸ  
 єсть жилище ст҃ыа трїцы: вселїсѧ бо въ немъ бгѸ ѠцѸ, бгѸ слово  
 и бгѸ дѸхъ ст҃ыи. сегѸ ради ты словесы и дѣлнми проповѣдалѸ єси  
 всѣмъ хрїтїаномъ воплощеннагѸ истиннагѸ бгѸа, вопїюцымъ: **Р**адѸисѧ,



Кондакъ ѿ.

**А**вѣса ветхозавѣтної скініи закрываше во стѣлѣ стѣихъ ковчѣгъ, маннѣ и скрижалѣ. и храмъ твоѣ, стѣителю спѣрїдѣне, имѣетъ ракъ твоѣ, ѿкъ ковчѣгъ: стѣиѣ мѣщи твоѣ, ѿкъ маннѣ: срѣце твоѣ, ѿкъ скрижалѣ бжѣтвенныѣ блѣтти, на нѣхже зрѣмъ начертаннѣю пѣснь: **А**ллилуїа.

Їкосъ ѿ.

**Н**арѣдъ кѸпра нѣкогда за оумноженїе беззакѣнїи наказѣ гдѣ безплѣдемъ земли, ѿгда же прїиде къ стѣомѸ спѣрїдѣнѸ знѣемый земледѣлецъ, просѣ помѣщи, даде ѿмѸ стѣиѣ златѣ: мнѣвшѸ же вѣдствїю, земледѣлецъ ѿный возврати паки златѣ и, ѿ чѸдесе! златѣ смїи быствѣ. прославляюще бѣга, дѣвнаго во стѣихъ своѣхъ, вопїемъ: **Р**адѣисѣ, ѿкъ мѣсїю, чѸдеснѣ преложившемѸ жѣзлѣ въ смїа, подражалъ ѿси: радѣисѣ, члѣвѣколюбивый пѣстырю, и забавляй ѿ вѣдъ словѣсныхъ ѿвцы стѣада своегѣ. радѣисѣ, ѿвильнѣ всѣхъ всѣми благами ѿбогациай: радѣисѣ, ѿкъ илїа, вѣднѣхъ питѣвнѣ. радѣисѣ, немилѣрдыхъ къ мѣрдїю ѿбращай: радѣисѣ, достоподражаемый примѣръ любвѣ для члѣвѣкѣвъ, въ мѣрѣ живѣщихъ. радѣисѣ, вѣрнѣхъ и невѣрнѣхъ въ вѣдѣхъ оутѣшенїе: радѣисѣ, дрѣво [блѣго]стѣннолиственное, градъ и странѸ ѿстѣнѣющее. радѣисѣ, славо и похвалѣ керкѸрнѣ: радѣисѣ, надъ влагою и сѣшено, знѣемъ и хлѣдомъ блѣтїю бжѣію блѣствѣай. радѣисѣ, оустѣвы земли мѣтѣвою премѣнѣай: радѣисѣ, вѣдѣца, ѿкъ настоѣца, провѣдѣвнѣ. **Р**адѣисѣ, спѣрїдѣне, предѣвннѣ чѸдотворче!

Кондакъ ѿ.

**Х**одѣтай предъ гдѣмъ за всѣхъ гѣвнѣсѣ ѿси, стѣителю спѣрїдѣне. сего ради и мы прѣбѣгаемъ подъ кровѣ твоѣ, ищѣще спѣсѣнїа, вѣи бо помѣщника тебѣ ймамы во всѣхъ нѣждахъ, во врѣмѣ глада, смертноснѣхъ ѿзвы, и во всѣ годїны вѣдъ и искѣшенїи. сего ради блѣгодарствѣннѣ вопїемъ бѣгѸ: **А**ллилуїа.

## Ікоуз ѿ.

**Н**ѡвое чѸдо вїднмъ ѡ бѣлѣпное: ѿгда ты, ѡче, шестествовалъ [ѿсї] ѡзбавити неповїннѡ ѡсѸдѣннаго на смѣрть, вѸрнѡй потѡкъ преградї пѸть тебе: ты же ѡменемъ всемогѸцагѡ бѣа повелѣлъ [ѿсї] ѿмѸ стѣтти ѡ прешѣлъ ѿсї со спѸтннкн чрезъ рѣкѸ, ѡакѡ по сѸхѸ слава ѡ сѣмъ чѸдесї распространїса всюдѸ, ѡ всї прослѣвїша бѣа, вопїюще къ тебе: **Р**адѸса, ѡакѡ ѡногдѡ ѡнесъ навїнъ чрезъ іорданъ рѣкѸ по сѸхѸ прешѣдѡй: радѸса, рѣчнаѡ оустремлѣнїѡ глѣгомъ своїмъ оукротївѡй. радѸса, ѡакѡ трѸднѡй пѸть предпрїѡлъ ѿсї, двїжимѡй мїрдїемъ: радѸса, ѡакѡ клеветѸ разрѸшилъ ѿсї ѡ неповїннаго ѡ оѸзѡ темнїцы ѡ напрѣсныѡ смѣртн ѡзбавилъ ѿсї. радѸса, жїзнн по вѸтѣ блгїй поспѣшннче: радѸса, неповїннѡ оугнетѣннѡхъ защїтнтелю. радѸса, оустѣвѡвъ ѿстествоѡ воднагѡ премѣнїтелю: радѸса, ѡакѡ сѸдїѡ вразѸмїлъ ѿсї ѡ ѡубїїства спїсѡ ѿсї. радѸса, ѡстнннѡе ѡсправлѣнїе дѸшн: радѸса, дївнаѡ сїло, потѡкн оудержавѡющаѡ. радѸса, оуслѡждѡющїй сїрѡа члѣвѣкѡвъ, къ тебе прнтекѡющнхъ: радѸса, члѣвѣколѡбїю ѡбраѡма подражѡтелю. **Р**адѸса, спїрїдѡне, предївнѡй чѸдотѡрче!

## Кондѡкъ ѡ.

**С**трѡнннкъ ѡ прншлѣцъ бѡлѡ ѿсї на землн, ѡакѡже ѡ прѡчїн члѣвѣцы. ѡбѡче ѡзъ чрѣѡа мїре всевѣдѸщїй велїкаго оугѡдннка ѡ чѸдотѡрца показѡ тѡ, стїителю спїрїдѡне: вѣсы ѡ ѡзгонѡешн, всѡкѸю болѣзнь ѡ ѡзѡ ѡсѣлѡешн, помышлѣнїѡ людѣй зрїшн, тѣмже ѡ дївѡвъ ѡ стѡхъ показѡлѡ ѿсї. мѡ же, возсылѡюще мїтѡѡ ко блгѡдѡтелю всѣхъ бѣѸ, вопїемъ ѿмѸ: **А**ллилїѡ.

## Ікоуз ѡ.

**Р**ѣсь мїрѡ оѸжасѡмъ мнѡгнмъ содрогнѡса, ѿгда оуслѡїша, ѡакѡ смѣрть, по глѣсѸ тѡемѸ, возвращѡетѡ ѡзъ грѡѡвъ мертѡецѡ своѡ, ѡ возопї: радѸса, оумѣршѸю дѡцѣрь своѡ, да ѡвїтѡ вѡрѸченнѡе ѿсї сокрѡвнцѡ, къ жїзнн возѡвѡвнѡй: **Р**адѸса, ікорѡвнѸю вдовнцѸ, на сохранѣнїе злѡтѡ вѡдѡшѸю, оутѣшнвнѡй. радѸса, оумѣршѡе ѡтрѡчѡ ѡзъ

мѢРТВЫХЪ ВОСКРѢ́СІВЫЙ: РА́ДЫСА, Ѣ́КЪ МѢ́РЬ Ѣ́ГѠ, ВНЕЗА́ПНУ Ꙗ́ РА́ДОСТИ ОУ́МЕ́РШЮ, ѠЖИВѢ́ВЫЙ. РА́ДЫСА, Ѣ́КЪ ОУ́ПОДО́БИСА Ѣ́СН ꙗ́ЛІИ, МЛѢ́ТВАМИ СЫ́НУ СА́РЭПТСКІА ЖЕ́НЫ ЖИ́ЗНЬ ВОЗВРА́ТИВШЕМУ: РА́ДЫСА, Ѣ́КЪ ꙗ́ Ѣ́ЛІССЕ́Ю, ВОЗВРА́ТИВШЕМУ Ꙗ́ СМѢ́РТИ О́ТРОЧА ПОДРА́ЖАЛЪ Ѣ́СН. РА́ДЫСА, ПА́СТЫРЮ, ПРІ́ИСКРЕННѢ́ ЛЮ́БѠЦІ́Й ЧЛѢ́ТКИ: РА́ДЫСА, ЖЕ́НѢ́ ВЛА́ДНИЦѢ́, СЛЕ́ЗАМИ НО́ЗѢ́ ТВОЕ́И ѠМЫ́ВШЕЙ, ГРѢ́ХИ ꙗ́МЕНЕМЪ БѢ́А Ꙗ́ПѢ́СІВЫЙ. РА́ДЫСА, СѢ́ДЮ РЕ́ВНОСТЬ ВЕРХО́ВНАГѠ А́ПЛА СТА́ЖАВЫЙ: РА́ДЫСА, Ѣ́КЪ НЕРА́СКА́АННАА ГРѢ́ШНИЦА, ПО ГЛГО́ЛУ ТВОЕ́МУ, ВЪ ТА́ЖКИХЪ БОЛѢ́ЗНЕХЪ ОУ́МРЕ. РА́ДЫСА, ЗЕМЛѢ́ ПЛОДОНО́СІЕ МЛѢ́ТВАМИ ТВОЕ́ИМИ ꙗ́ПРОСИ́ВЫЙ: РА́ДЫСА, НЕПРЕ́ЛОЖНОЕ ВОСКРѢ́НІА ЧЛѢ́ТКѠВЪ ОУ́ТВѢ́РЕНІЕ. РА́ДЫСА, СПѸ́РІДѠНЕ, ПРЕ́ДІВНЫЙ ЧѢДОТВО́РЧЕ!

### Конда́къ ѡ́.

**А**́ХА БЖІ́ТВЕННАГѠ ѠСІ́АНЫМИ ѠЗАРѢ́НЪ БЫ́ЛЪ Ѣ́СН, СѢ́ИТЕ́ЛЮ СПѸ́РІДѠНЕ, ꙗ́МѢ́ЛЪ БО Ѣ́СН А́ХА ПРЕ́МРОСТИ, Ѣ́КЪ МѢ́ДРЫМИ СЛОВЕ́СЫ БЕЗУ́МНЫХЪ ѠВѢ́ДА́ЛЪ Ѣ́СН ꙗ́ ПОСРЕ́ДѢ́ ОЦѢ́ВЪ ВѢ́РѠ ОУ́ТВЕРДИ́ЛЪ Ѣ́СН, А́ХА РА́ЗУМА, Ѣ́КЪ ОУ́МЫ ѠМРАЧѢ́ННЫА ѠЗАРІ́ЛЪ Ѣ́СН: А́ХА СТРА́ХА БЖІ́А, Ѣ́КЪ ВЫ́НУ ДѢ́ЛАНІ́И БГО́ДГО́ДНЫМИ ДѢ́ШЮ ѠЧІ́СТИ́ЛЪ Ѣ́СН. ТѢ́МЖЕ, ПРЕ́СТАВЪ ПРѢ́ТО́ЛУ ВЫ́ШНАГѠ, СЪ СО́НМОМЪ А́ГГЛѠВЪ ВОСПѢ́ВАЕШИ Ѣ́МУ: **А́ллилу́іа.**

### І́косъ ѡ́.

**М**Ѣ́ЗЛЪ ПА́СТЫРА СЛОВЕ́СНЫХЪ О́ВЕ́ЦЪ Ꙗ́ ПА́СТЫРЕНАЧА́ЛЬНИКА ГДА́ І́ИСА ПРІ́ЕМЫЙ, СѢ́ЫЙ СПѸ́РІДѠНЪ НЕ ПРЕ́МѢ́НИ ЖИТІ́А СВОЕ́ГѠ: НЕСТА́ЖА́ТЕЛЕНЪ, КРО́ТОКЪ, ЛЮ́БЕ́ РА́ДИ ВСА́ ТЕРПА́Й, НЕ ПОСТЫ́ДѢ́СА ПЕ́ЩИСА ꙗ́ Ѡ СТА́ДѢ́ БЕЗСЛОВЕ́СНЫХЪ О́ВЕ́ЦЪ. ВСА́ СІ́А ВОЗВРА́ЖДА́ЮТЪ НА́СЪ СЛА́ВНТИ БѢ́А ꙗ́ ВЗЫВА́ТИ ТЕБѢ́: РА́ДЫСА, СЛА́ВУ МІ́РА СЕГѠ Ѣ́КЪ СЧЕ́ТНЮ́ ПРЕЗРѢ́ВЫЙ: РА́ДЫСА, МЗА́ МНО́ГУ НА НѢ́СѢ́ХЪ СТА́ЖАВЫЙ. РА́ДЫСА, КРА́СНАА МІ́РА СЕГѠ ВЪ ОУ́МЕ́ТЫ ВМѢ́НИВЫЙ: РА́ДЫСА, СОСЪ́ДЕ НѢ́НЫХЪ БЛА́ГЪ. РА́ДЫСА, СѢ́ФѢ́ИШАА ПА́ЖИТѢ́ КУ́ПРІОТѠВЪ:<sup>75</sup> РА́ДЫСА, Ѣ́КЪ ТЕБѢ́ РА́ДИ БГѢ́ХЪ ХІ́ЩНИКѠВЪ О́ВЕ́ЦЪ ТВОЕ́ИХЪ НЕВІ́ДИМЫМИ ОУ́ЗАМИ СВАЗА́. РА́ДЫСА, ТА́ЧЕМЪ О́ЧЕСКОЕ ВРА́ЗУМЛѢ́НІЕ ПРЕПО́ДАВЫЙ: РА́ДЫСА, ПО МЛРДІ́Ю ТВОЕ́МУ ЗА ПРОВЕ́ДѢ́ННЮ БЕЗЪ СНА́ НО́ЩЬ О́ВНА ꙗ́МЪ ДА́РОВА́ВЫЙ. РА́ДЫСА, НЕПОСЛУ́ША́НІЕМЪ

<sup>75\*</sup> ИЛИ: КУ́ПРАШМЪ.

кѡзлища, ѣкѡ бы рѣзѡмъ имѸщаго, кѡпца, оутайвшаго цѣнѸ ѣгѡ, ѡбличївый: радѸся, оутайвшаго сребренни твоѡ къ покаѡнїю приведѸй. радѸся, ѣкѡ страсти корыстолюбїа оубѣщанїемъ своимъ исцѣлилъ ѣси ѣгѡ. РадѸся, сп҃рїдѡне, предївный чѸдотвѡрче!

### Кондакъ ї.

**С**п҃сѡи души пѡсты, бѣгомъ тебѣ вѣренныа, ты, стїтелю сп҃рїдѡне, произволѣнїемъ бж҃имъ, звѡнъ былъ ѣси гавїти славу свою, паче же славу истиннаго бѣа, и въ нбыа страны, да всюду слава тѡя има бж҃їе, вопїюще: **Аллилуїа.**

### ЇкоєѸ ї.

**С**кѡрый помощникъ и заступникъ во всѡкихъ нѸждахъ и скорбѣхъ, стїый сп҃рїдѡнъ, по повелѣнїю цр҃евѸ, ѣкоже и прочїи пѡстыри, прїиде во градъ антїохїю, идѣже бѣ ѡдержимый болѣзнїю цр҃ь константинъ: стїитель главы ѣгѡ коендеа и сотвори здрава. семѸ чѸдесїи двѣщесѡ, вопїемъ ти: РадѸся, ѣгѡже въ сонномъ видѣнїи аггѡлъ, ѣкѡ цѣлїтелеа, гавї цр҃ю: радѸся, бж҃твенныа ради любвѣ трѸдный пѸть въ старости воспрїавый. радѸся, цр҃евѸ рабѸ, оударившемѸ тѡ въ ланїтѸ, по заповѣди епїсцоптелеа, дрѸгѸю подставивый: радѸся, столпе смиренїа. радѸся, млѣтвами своимїи слезнѡ просѡщемѸ цр҃ю здравїе даровавый: радѸся, ѣкѡ оунчиженїемъ своимъ раба вразѸмилъ ѣси, и немлѣтнїый нравъ ѣгѡ премѣнилъ ѣси. радѸся, ѣкѡ бл҃гочїтїю и млрдїю цр҃ѡ набуилъ ѣси: радѸся, ѣкѡ, ненавидѡи земля сокровища, злато цр҃ѡ ѡверглъ ѣси. радѸся, ѣкѡ оученика своего трїфѸлїа ѡ пристрастїа къ земнымъ бл҃гамъ ѡвратилъ ѣси, и соудомъ бл҃гтїи бж҃їа содѣлалъ ѣси: радѸся, ѣкѡ пришедшѸ тебѣ въ алеѡандрїю їдѡли падѡша. радѸся, ѣмѸже и бѣси повинѸютсѡ: радѸся, ѣкѡ ѡ їдѡлоелѸженїа многнхъ ѡвратилъ ѣси. РадѸся, сп҃рїдѡне, предївный чѸдотвѡрче!

## Кондакъ ѿ.

**П**ѣнїе ѡггльское бѣсѣтъ, ѣгда во храмѣ приносѣлъ ѣси, сѣтїтелю спѣрїдѣне, вечѣрнѣа мѣтвы твоѣ, ѡ не бѣша сослѣжѣщїи тебѣ. жїтелїе же града, дѣвное пѣнїе слѣшавше, внидѣша въ храмъ, ѡ никогѣже видѣвше, съ горнїми сїлами воспѣвахѣ: **Аллилуїа.**

## Їкосъ ѿ.

**С**вѣтозарное сѣнце мїровн, собесѣдникъ ѡггловъ бѣлъ ѣси на землї, сѣтїтелю спѣрїдѣне: предѣвъ же дѣхъ твоѡ въ рѣцѣ бѣжїи, преселїла ѣси въ гѣрнаа селѣнїа, молѣла за мїръ предъ прѣтоломъ вѣкн. мѣ же, живѣщїи на землї, вопїемъ ти: **Радѣса,** ѣакъ тебѣ, ѣще живѣ сѣщѣ, сослѣжахѣ ѡггн: **радѣса,** ѣалмопѣнїе ѡрѣаггловъ слѣшавшїи. **радѣса,** виднмѣ ѣбразе нашегѣ прѣвбражѣнїа: **радѣса,** ѣакъ недостѣвѣшѣ ѣлеѣ въ храмѣ, бѣтъ тебѣ радн съ ѡзбѣткомъ лампѣды напѣлнн тѣмъ. **радѣса,** лампѣдо бѣжѣтвеннагѣ сїанїа: **радѣса,** согдѣ блѣтн бѣжїей, ѣбїльнѣа, подѣбнѣ ѣлеѣ, напѣлнѣющей дѣшѣ твоѣ. **радѣса,** нензѣакѣемѣи ѡсточнїче, прїснѣа ѡсточѣющїи всѣмъ тѣокн блѣтн: **радѣса,** ѡ немже ѡзмлѣютѣа ѡггн. **радѣса,** прѣсѣлѣшанїе дѣакона въ храмѣ наказѣвшїи: **радѣса,** тѣсѣлѣвнѣшагѣа своїмъ глѣсомъ, ѡ глѣа ѡ ѡзѣка лншївшїи. **радѣса,** ѣакъ во времѣ знѣа, внѣзѣпѣ росѣ, сннзшѣдѣлаа свѣше, сѣїеннѣа твоѣа глѣвѣа прохладн: **радѣса,** въ знѣаменїи сѣмъ блнзѣстѣ прѣстѣвлѣнїа своегѣа провїдѣвшїи. **Радѣса,** спѣрїдѣне, прѣдѣвншїи чѣдопѣворѣ!

## Кондакъ ѡ.

**П**окрѣвъ ѡ прнѣѣжнїце бѣвшїи всѣмъ къ тебѣ прнѣкѣющымъ вѣрншымъ ѣще въ жнѣтїи твоѣмъ, ты, сѣтїтелю, не ѡстѣвнѣа ѣси насъ сїрыхъ ѡ по твоѣмъ ѡспѣнїи: бѣтъ, повѣждающїи ѣстѣствѣа чннъ, сохрѣннѣа сѣтїа мѣщн твоѣа неѣлѣнншїи во ѡѣкрѣплѣнїе правослѣвншїа вѣры ѡ блѣгѣтїа, въ знѣаменїе безсѣмѣртїа, ѣгѣже прослѣвлѣющѣа, вопїемъ: **Аллилуїа.**

## І́коса ѣі.

**В**оспѣваемъ тѣ, стїтелю вѣжїи, ѣкѡ оуднїлѣ ѣсї мїрѣ чѣдесї, и́стекáюцими ѿ ст҃ыѣхъ моцѣй твоиѣхъ. всї во сѣ вѣрою приходáции и́ лобызáюции и́хъ полбчáютѣ всѣ бл҃гопотрѣбнаа просїмаа. и́ мы, дáвшаго тебе́ крѣпость, вѣнчáвшаго тѣ вѣнцемъ неплѣнїа и́ дѣйствѣющаго тобою́ б҃га прославлáюще, вопїемъ ти: **Рáдѡиса**, во время́ глада корабельникѡмъ іавнївыиса, и́ пїщѣ доставити повелѣвыи: **рáдѡиса**, слѣпымъ, сѣ вѣрою притѣкшымъ къ ст҃ымъ моцѣмъ твоимъ, зрѣнїе даровáвыи. **рáдѡиса**, ѿ неисцѣльнымъ болѣзни ѡтрока и́сцѣлївыи: **рáдѡиса**, бѣса и́зъ жены́ и́згнáвыи и́ здравѣю сотворївыи. **рáдѡиса**, возбраннїи воевѡдо керкѹры: **рáдѡиса**, ѣкѡ пѡлчица слочестївыѣхъ агáранѣ и́згнáлѣ ѣсї и́ кораблї и́хъ вѣ пбчїнѣ потопїлѣ ѣсї. **рáдѡиса**, ѣгѡже вїдѣша ѡкрѡженнагѡ сономъ аггловѣ, вѣ деснїцѣ мѣчь держáвша и́ вѣ трѣпетѣ врагѡвѣ привѣдша: **рáдѡиса**, создáти себѣ храмъ, во ѣже совершáти вѣ немъ лїтѣргїю на прѣсномъ хлѣбѣ, воевѡдѣ возбранївыи. **рáдѡиса**, воевѡдѣ латїнкагѡ лютою смѣртїю поразївыи: **рáдѡиса**, молнїею и́зображенїе ѣгѡ вѣ домѣ вѣ венѣцїи сожѣгшїи. **рáдѡиса**, ѿстѣпльства и́ лжемѣдрованїа зáпада пограмївыи: **рáдѡиса**, ѣдїнѣю правослáвнѣю вѣрѣ быти и́стиннѣю и́ спїсательнѣю дла члѣкѡвѣхъ оутвердївыи. **Рáдѡиса**, сп҃҃рїдѡне, предївнїи чѣдотвѡрче!

## Кондáкъ гї.

**В**рѣднїи стїтелю хрїтѡвѣ, ѡче сп҃҃рїдѡне! нынѣшнее нáше моленїе прїемъ, и́збáви нáсѣ ѿ всѣѣхъ\*76 бѣдѣ и́ напáстей, оукрѣпїи на врагїи странѣ нáшѣ, дáрдїи нáмъ ѡставленїе прегрѣшенїи, и́ и́зми ѿ вѣчныа смѣрти всѣѣхъ вопїюциѣхъ ѡ тебе́ къ б҃гѣ: **А́ллелѡїа**.

[Ѣй кондáкъ гл҃голи трїжды.

**Тáже і́коса а-й: Рáзѡмъ бж҃твеннїи и́мьїи:**

**и́ кондáкъ а-й: Вїдáще ѡстровѣхъ кѹпрѣ:]**

<sup>76\*</sup> или: всáкнѣхъ.



**АКАФИСТА [Б-Н] ИЖЕ ВО СТЫХА ОЦУ НАШЕМУ СТИТЕЛЮ  
СПУРДАОНУ, ТРИМУДОНТОВОМУ ЧУДОТВОРЦУ.\*77**

**Кондакъ а, гласъ ѿ.**

**По: Взбранной воеводѣ:**

**П**ростотою житіа твоего привлéкъ єси богатиѣ блгѣ дхѡвнѡю,  
и гвѣла єси дарѡвъ прѣателице бжтвенныхъ, мдаре спурдаоне,  
тримудонтскѣй щенноначальниче бжтвеннѣйшѣй, и догматѡвъ  
скрижалъ вѣры правыа, ѡниодже зовѣмъ: **Радѡса, Оче всецѡдне.**

**Їкосъ а.**

**Н**евещественно жителство показавъ, спурдаоне, гвѣла єси  
презритель вещественныхъ: чѣмже нынѣ со аггльскими лики въ  
горнемъ градѣ хрѡвѣ веселася, чѡдне сѣе, оумнѣши вопіющыа  
любовію: **Радѡса, столпе цркви: радѡса, стѣно предстательства. радѡса,**  
**тримудонта свѣтло всесвѣтлѣйшее: радѡса, блгочтвующихъ людѣй**  
**избавителю скорѣйшѣй. радѡса, глбнно смиреніа и простоты ѡбразе:**  
**радѡса, высотѡ бжтвеннаго разума и любвѣ сѣнїе. радѡса, ѣкѡ**  
**пастырей показася єси крайность: радѡса, ѣкѡ оцѣвъ гвѣла єси**  
**свѣтлость. радѡса, свѣтільниче всемъ свѣтлѣй: радѡса, кораблю чѡдесъ**  
**исполнь. радѡса, чѣтныи керкѡресмъ предстателю: радѡса, теплыи**  
**кѡпраномъ хранителю. Радѡса, Оче всецѡдне.**

**Кондакъ б.**

**С**трѣлы издѣтска врѣжѣа ѡразивъ, спурдаоне, повѣдатель гвѣла  
єси, въ ратехъ вѣка нынѣшнаго, и твои бжтвеннии нозѣ  
блгоговѣнѣ направилъ єси ко хрѡвѣ блгобожденію, томѡ  
непрестаннѣ поѡ: **Аллилуїа.**

<sup>77\*</sup> за текст 2. акатиста (аутора д-ра Харалампіја Бусіа) смо благодарни преводиоцу (са старо-грчког на црквено-словенски језик) г. Олегу А. Родионову, и објављујемо га са његовим допуштењем; уз минималну редакцију (тамо где су погрешке очигледне и уз кориштење нама уобичајених скраћеница).



## Кондакъ д̣.

**П**ожївъ въ крайнѣйшей ѿ чѣтнѣй ницетѣ, предстаѣтель гавїлса  
 ѣсї оубоѡгїмъ, ѿ питаѣтель вѣдствѹющимъ люотѣ, ѿ хуже гавѣ  
 насытнѣвъ бжїєю блгѣтїю, оучїлъ ѣсї нрѣвы твоїми звѣти  
 блгодѣрнымъ ѡзбыкомъ: **А**ллилуїа.

## Їкосъ д̣.

Слышала ѣсї немолчнѣ срѣца бїенїе, спѹрїдѹне, врѹченныа ти пѣствы, ѿ  
 блгопослѹшнѣво приклонѣа екорѡ оѹхо сеѡ, блженне, воздыханїемъ,  
 тцїлса ѣсї приносїти твою помоць сеї, вопїющей ти любовїю: **Р**адѹнса,  
 ѡблегчєнїе скорбѣщихъ: радѹнса, ѿцѣлєнїе немощствѹющихъ. радѹнса,  
 стада твоегѡ страже недрѣмлющїй: радѹнса, чѣтнагѡ подемга поборнїче.  
 радѹнса, дѹше бѣодѹхновенный, смїрєнныа возвышѣаи: радѹнса, оустѣа  
 бѣодѣжнаа, вышѣкїа смїрѣющаа. радѹнса, свѣтїло, расточающее  
 болѣзней мглѹ: радѹнса, мечѹ сѣцаѣи грѣхъ слобнѣйшїй. радѹнса,  
 крѣтнѹю носѣи сїлѹ: радѹнса, вражїа не оустрашїивїйса слобы. радѹнса,  
 члѣкѡмъ екорый застѹпнїче: радѹнса, вѣрнымъ въ смѣцєнїихъ  
 ѿзбѣвїтелю. **Р**адѹнса, ѡче всечѹдне.

## Кондакъ ѣ.

**В**чдесе велнчѣйшагѡ! какѡ мѣртвѹ твою ѣдїнѹю возгласїлъ ѣсї  
 ѿногдѣ дцєрь, ѿ сїѡ ѡвѣщѣа ти живымъ гласомъ, сїнїтелю  
 бжїтвенный; тѣмже всї воспѣвающе твою блгѣть, вопїемъ  
 вѣрою: **А**ллилуїа.

## Їкосъ ѣ.

**В**озмогла ѣсї ѡдождєнїи оутѣшнїтеля бжїтвеннагѡ знѡй  
 оугасїти недѹгѡвъ, ѿ источїлъ ѣсї водѹ вѣрнымъ здравїа, ѡче,  
 цѣлїтелю екорѣйшїй намъ, призывающимъ тѣ, спѹрїдѹне, ѿ  
 вопїючимъ сїце: **Р**адѹнса, стрѣе ѿцѣлєнїа: радѹнса, гѣзѡ грѣхѹ. радѹнса,  
 трїслнечнагѡ бжїтѡа зерцѣло: радѹнса, неѡцѣстѡвеннагѡ лїкованїа  
 сокровїще. радѹнса, сосѹде блгостїи ѿ любѡе ѡчєскїа: радѹнса, етолпе

неколебїмый состраданиѣмъ бж҃твеннагѡ. радѡйсѧ, безстрастїѣмъ тишайшее пристанище: радѡйсѧ, бл҃готворенїѣмъ высочайшаѣмъ горѡ. радѡйсѧ, радѡ нравствъ бл҃гословныхъ: радѡйсѧ, образе неизглаголаннаѣмъ кротости. радѡйсѧ, слѣпагѡ зѣнницы ѿверзый: радѡйсѧ, гл҃ада мракѣмъ расточивый. Радѡйсѧ, Ѹче всецѣдне.

### Кондакъ 5.

**Р**ъ часѣхъ знѡѣ, ѣстествомъ кроткїѣмъ сп҃рїдѡне, поразилаѣхъ ѣси тѣславіе діакѡна, наказѡѣмъ того̀ безгласіемъ, пѣнїе прѡтѣженно оупотребивша: Ѹбаче тѣже, ѣкѡ любовл҃гѡубрѡвный, ищѣлаѣхъ ѣси того̀, ѣже пѣти: **А**лланаѣа.

### Їкосъ 5.

**Р**акѡ неплѣннагѡ и всецѣтнагѡ твоегѡ тѣлесѣ, ѣкѡ богатство нежданвѣемо имать феакѡвѣхъ Ѹстровѣхъ свѣтлый, и кѣ тоѣмъ во вѣѣхъ тѣжкихъ скорѡвѣхъ прибѣгаѣтѣ, и вопїѣтѣ ти, сп҃рїдѡне, ѿ гл҃винѣхъ дѡшн: Радѡйсѧ, керкѡрскїѣмъ градохранителю: радѡйсѧ, никейскїѣмъ храбре. радѡйсѧ, цѣлїтелю кѡнстантина царѣ: радѡйсѧ, погубителю ѡрїѣ слаѣйшагѡ. радѡйсѧ, ѣкѡ возѡвалѣхъ ѣси дщѣрь твоѡю и зѣ мѣртѡвѣхъ: радѡйсѧ, ѣкѡ ѿвратїлаѣхъ ѣси множество агаранское. радѡйсѧ, селенїе, бл҃гтей бж҃твенныхъ исполнено: радѡйсѧ, соуде златый всебезчисленныхъ чѡдѣсѣхъ. радѡйсѧ, селѡ говзованїѣмъ бѡданное: радѡйсѧ, Ѹтраеле аскїѣскаѣмъ бж҃твеннѣйшаѣмъ. радѡйсѧ, стрдѣ оумнагѡ бл҃голѣпїѣмъ: радѡйсѧ, бл҃гѡуханїе нашегѡ сп҃сенїѣмъ. Радѡйсѧ, Ѹче всецѣдне.

### Кондакъ 3.

**Н**амать сѣ похвалами чїтнѡю твоѡю совершающе, непорѡчне и цѣломѡдренне предстоѡтелю трїмѡдѡнтскїѣмъ ѣпїкпїн, чѡдне сп҃рїдѡне, ѣкѡ лютагѡ ѡрїѣ твоѣмн гл҃гѡлы ѿвратїлаѣхъ ѣси, почитѣемъ тѣ и глашѣемъ: **А**лланаѣа.

## Їкоєѹ 3̃.

**Т**рѹдї жаждѹщей землї вѣїєю сілою низвѣлѹ ѿсї незавїстнѣ, свїй подражателѹ ѿгнѹгѹ нїлїи, мїтвѹю, ѿ всѹ людї возвесеелїлѹ ѿсї, вїдѣвшыѹ бл҃гоутрѹбїѹ твоєѹ богѹтство, ѿ вѣрнѹ вопїющыѹ:

**Р**адѹсѹ, богѹтство дарованїи: радѹсѹ, потѹче ѿцѣленїи. радѹсѹ, нїлїи десебїтанинѹ єдиноравне: радѹсѹ, людемѹ настѹвннече ѿзвѣстнѣйшїи. радѹсѹ, стѣно ѿ ѡгражденїе трїмѹдѹнтѹ твѣрдое: радѹсѹ, слѹво ѿ сїанїе пѹстѣ свѣтозарное. радѹсѹ, воскрѣсївїи жены чѹдо: радѹсѹ, преградївїи оҹстѹ ѹдѹва зїлющѹ. радѹсѹ, козы ѡблнчївїи похнтїтелѹ: радѹсѹ, плѹчи стагнѹвїи стремлѣнїѹ. радѹсѹ, точенїе чѹдесѹ разлнчных: радѹсѹ, здравїе лючѣ недѹгѹющнхѹ. **Р**адѹсѹ, ѿче всечѹдне.

## Кондакѹ ѿ.

**Т**раннѹ тн аг҃льстїи слѹжатѹ нарѹди, вѹ кровѣхѹ горннхѹ, спнрїдѹне: аг҃льскаѹ бо пѣснь краснаѹ, тевѣ сїеннодѣїствѹющнѹ смїреннѣ, бл҃женне, слышашеса, ѿ всѹ оҹмилѹше вопїющыѹ:

**А**ллендїѹ.

## Їкоєѹ ѿ.

**П**ревременное слѹво вѣїе тѹ прослѹвннн, спнрїдѹне, во вѣкн вѣкѹвѹ хотѹ, тѣло твое сїенное пѹче всѹкагѹ слѹва днвнн неплѣнно соблюде, ѿ показѹ чѹдесѹ клѹдѹзь вопїющыѹ:

**Р**адѹсѹ, цѣломѹдреннїи во оҹцѣхѹ: радѹсѹ, болшїи вѹ пѣсннхѹ. радѹсѹ, гвлѣсѹ вершїна смїренїѹ: радѹсѹ, ѿзбавлѣсѹ ѿ стѣтей смїевыхѹ. радѹсѹ, тѣло ѿмѣлїи неплѣнно по смѣртн на землї: радѹсѹ, дѹхѹ ѿмѣлїи бдѹщїи ѡ насѹ на нѣсѣхѹ. радѹсѹ, гѹкѹ тевѣ грѹбѹ смердѹща не ѿматѹ: радѹсѹ, гѹкѹ тевѣ нѣо прнснн живѹща содержннхѹ. радѹсѹ, чѹдесѹ стрѹннхѹ ѿзѹбнлїе: радѹсѹ, догмѹтѹвѹ вѣтѹвеннхѹ сокровннцѹ. радѹсѹ, ѿстѹчннече, возвѣрѣющїи силѹ: радѹсѹ, капле, вѣющѹѹ бл҃гнїю. **Р**адѹсѹ, ѿче всечѹдне.

## Конда́къ ѿ.

**С**тѡлпѣ цр҃кве неколебїмый воїстиннѣ и ѿснованїе недвижимо  
 ѡбнѣла єси, вселенныа, сп҃рїдѡне, свѣтїло и правило пастырей  
 бл҃гоглавыхъ: ѿнѡдѡже твою памѣть празднѡюще, хр҃тѣ  
 всебл҃гоговѣннѣ вопїемъ: **Аллилуїа.**

## Іко́съ ѿ.

**Х**ѣзлѣ мѡѷсеѣ во смїа, вжїимъ повелѣнїемъ двнзѣемъ,  
 преложї дребле, ты же смїа, мѡдре, во злато преложїлѣ  
 єси, да дрѡга, ѡче, твоїми мл҃твами прошенїе исполнїши,  
 нѡждѣ имѣюща: тѣмже вопїемъ: **Радѡисѣ,** вчѣ немногосердїа: **радѡисѣ,**  
 ѡтрасле бл҃гочїтїа. **радѡисѣ,** мл҃твы о҃мныа дѣлателнице: **радѡисѣ,** молчанїа  
 и разѡмѣнїа бисере. **радѡисѣ,** ѡкѡ дождѣ далѣ єси иногда и здѣшеннѣй  
 земли: **радѡисѣ,** ѡкѡ стѡлпѣ воздвїглѣ єси мѡдрованїа правагѡ. **радѡисѣ,**  
 ѡже во злато преложївыи смїа: **радѡисѣ,** ѡзарѣлѣ добродѣтельми  
 всѣкѡю тѣварь. **радѡисѣ,** о҃ме кроткїи и непорочный: **радѡисѣ,** точенїе чѡдѣсѣ  
 неистощїмое. **радѡисѣ,** вмѣстїлице свѣтлоє о҃утѣшителѣ: **радѡисѣ,** соуде  
 жїзни добродѣтельныа. **Радѡисѣ,** ѡче всечѡдне.

## Конда́къ ї.

**С**овѡръ нїкѣйскїи ѡблнстѣлѣ єси словесы простыми и  
 б҃годѡхновенными твоїми, ѡче: стїенѡвѣ бо дланїю твоєю глїнѣ,  
 трїцы чїтнїа, стѣе, разѡмѣлѣ єси єдиносѡщное, и воздвїглѣ єси  
 соудѣавшыа звѣти: **Аллилуїа.**

## Іко́съ ї.

**С**тѣнѣ и защїтителѣ, помощника, предстѣтельство скорѡе и  
 и зѣавителѣ бж҃твенна тѣ имѡще вѣрныхъ кѣркѡранѣ нарѡди, вѣ  
 лѡтыхъ скорѡвѣхъ, сп҃рїдѡне, кѣ тѣбѣ прнѣбѣгаютъ, и пѣсньми  
 медоточївыми вопїютъ: **Радѡисѣ,** птїце райскаѣ: **радѡисѣ,** сокровнице  
 свѣта неѡцѣстѡвеннагѡ. **радѡисѣ,** нетлѣнїа вѣнѣцѣ воспрїемый: **радѡисѣ,**  
 сїанїе славы пожавыи. **радѡисѣ,** колеснїце б҃годвїжнаѣ догмѣтѡвѣ правыхъ:

радѹнїа, гѹсли сладкогласныа бжїиныхъ истиннхъ. радѹнїа, їакѡ исполнилїа єси дарѡвхъ нбнхъ: радѹнїа, їакѡ показала єси помощникхъ нждающымїа. радѹнїа, свѣтлое керкѹрское оукрашенїе: радѹнїа, чїтнѡе блг҃тїи познанїе. радѹнїа, пристанище въ бѹрехъ живѹщымъ: радѹнїа, пастырю овцевъ словесныхъ. Радѹнїа, ѿче всечѹдне.

### Кондакъ ѿ.

**П**ѣсньми тѹ, православыныхъ бг҃огражденный столпе, спѹрдѡне, вѣнчаемъ вси: ты бо оукрашилїа єси словесы мудрыа нїкєйскїа, ѿче, и враговъ сокрѹшилїа керкѹрскихъ дерзостїи, воздвїзла люди къ хвалѣ: **А**ллилуїа.

### Їкосъ кї.

**А**ргъ сынъ влїки, ѿ неистовства варварскагѡ спїахъ єси ѿстровхъ керкѹрѹ, и дерзостнымъ агари сыны твоєю твердою силою ѡбїе, стѣ спѹрдѡне, ѡгнахъ єси, и возвеселихъ єси вѣрныа воїющыа: Радѹнїа, пѹчино чѹдесъ: радѹнїа, серпе невѣрныхъ. радѹнїа, иноплеменикомъ мечѹ ѿстрѣншїй: радѹнїа, православыныхъ непобѣдїмаа побѣдо. радѹнїа, избавителю готѡвѣншїй керкѹраномъ ѿ лѹтыхъ: радѹнїа, дѡтелю тишайшїй оубѡгимъ и нищымъ. радѹнїа, иже ѡрожденїа ѡразнѣвый агарина: радѹнїа, иже невѣрныа низвергхъ єси въ водѹ. радѹнїа, блг҃оуханїе смиренїа: радѹнїа, защїтителю чѣстности. радѹнїа, бжїе їавлааїи мїрдїе: радѹнїа, людеї исполнааїи всякое желанїе. Радѹнїа, ѿче всечѹдне.

### Кондакъ кї.

**Р**адѹющееа, пѣснопѣнїи оувѣнчаемъ вси, спѹрдѡне, стѹю твою пѡмать, и нетлѣнноє тѣло твоє, раздающее всемъ богатство дарѡвхъ некрадомое, вѣрнѡ цѣлѹюще, воїемъ дародавцѹ: **А**ллилуїа.

І́коса ѿ.

**П**о́емъ на вса́къ дѣнь, чѣдопѣорѣцѣ о́че, чѣдѣеъ твоѡхъ безмѣрноѣ  
 мнѡжество, ѡ тѣплѡмъ твоѡмъ молїтѣвы ко хр҃стѣ ѡзїскающе  
 желанїемъ, тѣинственными пѣсньми по́емъ тѣ ѡ зовѣмъ,  
 сп҃рїдѡнѣ бѣгонѡснѣ, сїѡ: **Радѡи́са,** ро́гъ архїерѣсѣвъ: **радѡи́са,** даре  
 правосла́вныхъ. **радѡи́са,** пѣрамїдо бѣгочїтїа златозданнаѣ: **радѡи́са,**  
 скрижалѣ ѡстїнны бѣгосотворѣннаѣ. **радѡи́са,** стрдѡнѣ небѣснѡмъ ѡдождаѡнѣ на  
 землї: **радѡи́са,** гл҃голы сп҃сїтѣльнѡмъ сѣѡнѣ пастѣѣ въ дѡшнѣ. **радѡи́са,**  
 славо пастырей ѡ мѡдрѡхъ оучїтелей: **радѡи́са,** похвалѡ о́цѣсѣвѣ собѡра  
 нїкѣйскагѡ. **радѡи́са,** о́че ірїны цѣломѡдрѣннаѣ: **радѡи́са,** поплїтѣлю архїа  
 безѡмнагѡ. **радѡи́са,** страстѣнѣ немошнѣ разрѣшаѡнѣ: **радѡи́са,** мѡдрѡхъ  
 пѣрстнѡхъ пренмѡщїн. **Радѡи́са,** о́че всѣднѣ.

Конда́къ гї.

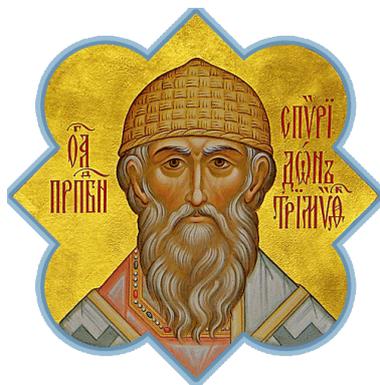
**С**ѣѡтелю бж҃твеннагѡ сло́ва на селѣ трїм҃вѣдѣннѣсѣмъ,  
 сп҃рїдѡнѣ, ѡ ѡсточннѣ чѣдѣеъ, ѡзѡхшаѣ сїѡца на́ша ѡдождаѣнїнѣ  
 бж҃твенныхъ твоѡхъ млѣтѣвъ оутѡчннѣ, да зовѣмъ всѣгда хр҃тѡвнѣ  
 во оумнлѣнїнѣ крайнѣсѣмъ: **Аллилуїа.**

[Сѣн конда́къ гл҃голи трїждѡ.

**Тѡже і́коса ѡ-н:** Невещѣствѣнно жїтѣльство показѡвъ:

ѡ конда́къ ѡ-н: Простѡтѡю жнѣтїѡ твоѡгѡ прнвлѣклѡ сїн:

**Молїтѣвы: зрнѣ въ пѣрѣсѣмъ іка́дїстѣ.]**





## МОЛИТВЫ СТИТЕЛЮ СП҃РІДОНУ ТРИМ҃ФУНТЕВОМУ.

### МЛТВА Я-Д.\*78

**В**ЕЛИКІЙ И ПРЧДНЫЙ СТИТЕЛЮ ХРІТОВЪ И ЧДОТВОРЧЕ СП҃РІДОНЕ, КЕРК҃УРЕКАМ ПОХВАЛО, ВСЕЛ҃ ВСЕЛЕННЫМ СВѢТІЛЬНИЧЕ ПРЕСВѢТЛЫЙ, ТѢПЛЫЙ КЪ БГ҃У МЛТВЕННИЧЕ И ВСЕМЪ КЪ ТЕБѢ ПРИБѢГАЮЩИМЪ И СЪ ВѢРОЮ МОЛѢЩИМЪ СКОРОПРЕДСТАТЕЛЬНЫЙ ЗАСТ҃УПНИЧЕ! ТЫ ВѢРЮ ПРАВОСЛАВНЮ НА НИКЕИСТѢМЪ СОВОРѢ ПОСРЕДѢ ОЦ҃СВЪ ПРЕСЛАВНУ ИЗЪАСНИЛЪ ЕСИ, ТЫ ЕДИНСТВО С҃БЫА ТР҃ЦЫ ЧУДЕСНОЮ СИЛОЮ ПОКАЗАЛЪ ЕСИ И ЕРЕТИКИ ДО КОНЦА ПОГРАМИЛЪ ЕСИ. ОУСЛЫШИ О҃УБО, СТИТЕЛЮ ХРІТОВЪ, НАСЪ ГРѢШНЫХЪ МОЛѢЩИХЪ ТЕБѢ, И СИЛЬНЫМЪ ТВОИМЪ ПРЕДСТАТЕЛЬСТВОМЪ О҃У ГДА, ИЗБАВИ НАСЪ: Ѡ ВСѢКАГѠ СЛАГѠ ѠБСТОАНИА, Ѡ ГЛАДА, ПОТОПА, ѠГНА И СМЕРТНОСИНА ІАЗВЫ. ТЫ БО ВО ВРЕМЕННОЙ ЖИЗНИ ТВОЕЙ Ѡ ВСѢХЪ СІХЪ БѢДСТВІЙ ИЗБАВЛЯЛЪ ЕСИ ЛЮДИ ТВОА Ѡ НАШЕСТВІА АГАРАНЪ, И Ѡ ГЛАДА СТРАН҃ ТВОЮ СОХРАНИЛЪ ЕСИ, ЦР҃А Ѡ НЕИЦѢЛЬНАГѠ НЕДЪГА ИЗБАВИЛЪ ЕСИ, И МНОГІА ГРѢШНИКИ КЪ ПОКААНИЮ ПРІВЕЛЪ ЕСИ, МЕРТВЫХЪ ПРЕСЛАВНУ ВОСКРЕШАЛЪ ЕСИ, ЗА С҃ЛОСТЬ ЖЕ ЖИТІА ТВОЕГѠ АГГЛЫ НЕВИДИМУ ВЪ ЦР҃КВИ ПОЮЩИА И СОСЛЖАЩИА ТЕБѢ ИМѢЛЪ ЕСИ. СИЦЕ О҃УБО ПРОСЛАВИ ТЕБѢ, ВѢРНАГО СВОЕГѠ РАБА, ВЛКА ХРІТОСЪ, ІАКѠ ВСА ТІЙНАА ЧЛВѢЧЕСКАА ДѢАНИА ДАРОВА ТЕБѢ РАЗУМѢТИ, И ѠБЛИЧАТИ НЕПРАВЕДНУ ЖИВЩИА. МНОГИМЪ ВЪ СКУДОСТИ И НЕДОСТАТОЧЕСТВѢ ЖИВЩИМЪ ТЫ ОУСЕРДНУ ПОМОГАЛЪ ЕСИ, ЛЮДИ ОУБѠГІА ИЗЪОБИЛНУ ВО ВРЕМА ГЛАДА НАПИТАЛЪ ЕСИ, И ІНА МНОГА ЗНАМЕНІА СИЛОЮ ВЪ ТЕБѢ ЖИВЩИАГѠ ДХА БЖІА СОТВОРИЛЪ ЕСИ. СИЦЕ И НАСЪ НЕ ѠСТАВИ, СТИТЕЛЮ ХРІТОВЪ, ПОМИНАЙ НАСЪ ЧАДЪ СВОИХЪ О҃У ПРІТОЛА

вседержителя, и оумоли гда да подаст: многых наших грехов процение, безвѣдное и мирное житіе: да даруетъ намъ: кончины же животѣ непостыдныя и мирныя, и бѣженства вѣчнаго въ вѣдущемъ вѣщѣ сподобитъ насъ, да бынѣ возсылаемъ славу и бѣгодареніе оцѣ, и снѣ, и дхѣ стѣомѣ, нынѣ, и прісно, и во вѣки вѣкѣвъ. **А**минь.

## МЛТВА Б-Д. \*79

 всебѣженне стѣителю спѣрїадне, великій оугодниче хртѣвъ и преслабный чдоотворче! предстоѣй на нбси прѣтолѣ вжїю съ лики аггѣлъ, прїзри млтвнымъ окомъ на предстоѣщыя заѣ люди и просѣщыя сильныя твоеѣ помощи. оумоли бѣгодѣтрѣе члвѣколюбца бѣа, да не ѡсѣдитъ насъ по беззаконїемъ нашимъ, но да сотворитъ съ нами по млтги своѣй. испроси намъ оу хртѣа (и) бѣа нашего: мирное и безматѣжное житіе, здравїе дѣшевное и тѣлесное, земли бѣгоплѣдїе, и во всемъ всѣкое изѣобїлїе и бѣгодѣнствїе, и да не во слѣ ѡбратимъ бѣгѣа дарѣсмаѣ намъ ѡ цѣдраго бѣа, но во славу сгѣ и въ прославленїе твоегѣ застѣплѣнїѣ. избеѣви всѣхъ, вѣрою несѣмненною къ бѣу приходѣщихъ, ѡ всѣкыхъ бѣдѣ дѣшевныхъ и тѣлесныхъ, ѡ всѣхъ томленїй и дѣвольскыхъ навѣтѣвъ. бѣди печѣльнымъ оутѣшителъ, недѣгѣующымъ врачъ, въ напѣстехъ помощникъ, нагнѣмъ покровителъ, вдовнцѣмъ застѣпникъ, снрымъ зацїитникъ, млнцѣмъ питѣтель, стѣрымъ оукрѣпїтель, странствѣующымъ пѣтебѣждъ, плѣвающимъ кѣрмчїй, и исходѣтайствѣдїй всѣмъ крѣпкїѣ помощи твоеѣ трѣбѣующымъ, всѣ ѣже ко стѣенїю полѣзнаѣ, ѣакѣ да твоїми млтвѣми настаѣлѣми и соблюдѣми, достїгнемъ въ вѣчный покой и кѣпнѣ съ тобою прослаѣвимъ бѣа, въ тѣщѣ стѣщѣй слаѣвмаго, оцѣ и снѣ и стѣагѣ дхѣа, нынѣ, и прїсно и во вѣки вѣкѣвъ. **А**минь.

79\* чтѣмаѣ въ петроградскомъ адміралтѣйскомъ собѣрѣ.

## МѢТВЯ Ѓ-Ѧ.\*80


 ПРЕБЛЖЕННЕ СГ҃ИТЕЛЮ СП҃РїДѡНЕ! О҃УМОЛН БЛГОСЕРДІЕ ЧЛѢКОЛЮБЦА  
 Б҃ГА, ДА НЕ ѠЕДНѢТѸ НѢСѸ ПО БЕЗЗАКОНІСМѸ НѢШЫМѸ, НО ДА  
 СОТВОРНТѸ СѸ НѢМИ ПО МЛ҃ТИ СВОЕЙ. НІПРОСИ НѢМѸ, РАБѡМѸ\*81  
 БЖІИМѸ ... [ИМѢСѸ], О҃У ХР҃СТА (И) Б҃ГА НѢШЕГѸ: МІРНОЕ И БЕЗМАЧѢЖНОЕ ЖИТІЕ,  
 ЗДРАКІЕ ДУШЕВНОЕ И ТѢЛЕСНОЕ. ИЗБѢВИ НѢСѸ Ѡ ВЕЛКНѸ БѢДѸ ДУШЕВНЫХ И  
 ТѢЛЕСНЫХ, Ѡ ВЕФѸ ТОМЛЕНІЙ И ДІАВОЛЬСКИХ НАВѢТѸВѸ. ПОМИНАЙ НѢСѸ О҃У  
 ПРѢТОЛА ВСЕДЕРЖИТЕЛА, И О҃УМОЛН ГДА ДА ПОДАСТѸ [НѢМѸ]: МНОГИХ НѢШИХ  
 ГРЕХѸВѸ ПРОЦЕНІЕ, БЕЗВѢДНОЕ И МІРНОЕ ЖИТІЕ: ДА ДАРѢТѸ НѢМѸ: КОНЧИНЫ  
 ЖЕ ЖИВОТѸ НЕПОСТЫДНЫѸ И МІРНЫѸ, И БЛЖЕНСТВА ВѢЧНАГѸ ВѸ БЖІИМѸ  
 ВѢЦѢ СПОДОБИТѸ НѢСѸ, ДА НЕПРЕСТАННО ВОЗСЫЛАЕМѸ СЛАВУ И БЛГОДАРЕНІЕ ѠЦ҃У  
 И С҃НУ И ДХ҃У СГ҃ОМУ, НЫНѢ И ПРИСНО И ВО ВѢКИ ВѢКѸВѸ. **И**МІНЬ.



Србска црква свт. Спиридона у Трсту (Италија).

\*80\* ова молитва се не налази у кориштену изворнику, и очигледно је нешто скраћена и прерађена предходна.

\*81\* у изворнику: рабѡмѸ.



## ПАРАКЛИЗЪ ВО ПРЕСѢТѢЙ ВѢЩѢ, Ѣ СѢИТЕЛЮ СПѢРИДОНУ ЧУДОТВОРЦУ, ПОЕМЫЙ НА ВСАКУ НЕМОЩЬ.\*82

Ѣще іерей, глголетъ: Блгвенъ вгъ нашъ: Ѣще ли нн:

Млтвами стбхъ отцъ нашихъ, гдн ине хртѣ, вжѣ нашъ, помнлхн  
насъ. **Ѣ**минь.

**Тажѣ:** Трнстѣе. [Пресѣла трѣце:] **н** по: **О**че нашъ: **Г**дн, помнлхн. **Ѣ**и.

[**Г**лава, Ѣ нынѣ:] Прїиднте, поклоннма: **Ѣ**. [**Ѣ**лѣомъ рѣв.]

**Г**дн, оуслыши млтвѣ моѣ, вншн молѣнїе моѣ во истинѣ твоѣй,  
оуслыши мѣ въ правдѣ твоѣй: [Ѣ] **И** не вниди въ сѣдъ съ рабѣмъ  
твоимъ, ѣкѣ не ѡправднтся предъ тобою всѣкъ живнн. [Ѣ] **Ѣ**кѣ  
погна врагъ дшѣ моѣ: смирилъ ѣсть въ зѣмлю живѣтъ моѣ: посадилъ  
мѣ ѣсть въ тѣмныхъ, ѣкѣ мѣртвѣмъ вѣка. [Ѣ] **И** оуны во мнѣ дхъ моѣ,  
во мнѣ сматѣла срѣце моѣ. [Ѣ] **П**омандхъ днн дрѣвнїа, подчнхѣа во вѣхъ  
дѣлѣхъ твоихъ, въ творѣнїихъ рѣкѣ твоѣю подчнхѣа. [Ѣ] **В**оздѣхъ къ тебѣ  
рѣцѣ моѣ: дшѣ моѣ ѣкѣ зѣмля безводнаа тебѣ. [Ѣ] **С**корѣ оуслыши  
мѣ, гдн, нчезѣ дхъ моѣ: не ѡврати лица твоегѣ ѡ менѣ, Ѣ оуподѣлюма  
низходѣцымъ въ рѣвѣ. [Ѣ] **С**лышанѣ сотвори мнѣ заѣтра млтѣ твоѣ,  
ѣкѣ на тѣ оупѣвѣхъ: скажн мнѣ, гдн, пѣть, вѣньже пойдѣ, ѣкѣ къ  
тебѣ вѣзѣхъ дшѣ моѣ. [Ѣ] **И**зми ма ѡ врагъ моихъ, гдн, къ тебѣ  
прнѣгѣгохъ. [Ѣ] **Н**лчн ма твори ти вѣлю твоѣ, ѣкѣ ты ѣси вгъ моѣ: дхъ  
твоѣ блгнн настѣвнтъ мѣ на зѣмлю правѣ. [Ѣ] **И**мене твоегѣ радн, гдн,  
живнши мѣ правдою твоѣю: нзведѣши ѡ печѣли дшѣ моѣ: [Ѣ] **И** млтѣю  
твоѣю потребнши врагн моѣ, Ѣ погѣвнши всѣ стѣжѣюцымъ дшн моѣй:  
ѣкѣ ѣзъ рѣвѣ твоѣ ѣсмь. **Г**лава, Ѣ нынѣ:

\*82\* приреѣено према издању: Молебенъ ко пресѣтѣй вѣщѣ, Ѣ сѣителю спѣридонѣ чудотворцѣ, написанъ Викентїемъ  
Ракичѣмъ, Ѣфимѣремъ Цркѣ спѣридона в Трїестѣ сѣциа, Ѣ на Тѣпѣ нзданъ при ѣпнтропѣ Г. Драгѣтинѣ  
Ѣвѣдорѣвичѣ. Въ Венецин. При г. Пани Ѣвѣдѣтѣвѣ. 1804. Con Sovrana Permissione. Иако се овде каже да је  
Молебѣнъ написанъ Викентїемъ Ракичѣмъ, заправо се ради о обнчној компнлацији Општег канѣна Пресв.  
Богородици и Канѣна свт. Спиридѣну, без икаквнх ауторскнх елеменѣта.

Аллилу́ѡ, [аллилу́ѡ, аллилу́ѡ: сла́ва тебѣ, вѣѣ.] [Трижды.]

[Бѣѣ гдѣ, ѡ гавнѣа намъ: со стїхї.]

Таже, тропарь вѣѣ, гласъ д:

**В**з вѣѣ прилѣжнѡ нынѣ притце́мъ грѣшнїи ѡ смиреннїи, ѡ припадѣмъ вз пока́ннїи зовѣще ѡзъ глѣбннѣ дѡшнї: влѣще помознѣ, на ны мѣрдовавши: потщїса, погнѣаемъ ѡ мно́жества прегрѣшѣнїи, не ѡвратнѣ твоѡ рабѣи тщїѣ, тѣа бо ѡ є́днѡ надежда ѡ мамы. [Дважды.]

Сла́ва, сѣи́телю, гласъ [тѡѣѣ]:

**В**сѣмъ правосла́внѣхъ побѡрника, ѡ всѣхъ невѣрнѣхъ противобѡрца, **В**сѣблѣженнѣ спѣрїдѡнѣ, поѣмъ тѣа, ѡ молимъ тѣа: храни́ти гра́дъ твоѡ, всѣхъ нападѣнїи вѣрварѡвѡ неприча́стнѣ. **И нынѣ, гласъ [тѡѣѣ]:**

**Н**е ѡумолчїмъ никогдѣ вѣѣ, сїлы твоѡ глѣблати недосто́ннїи: ѡще бо тѣѣ не бы предсто́ла молѣщи, ктѡ бы насъ ѡзбавилъ ѡ толїкнѣхъ вѣдѣ; ктѡ же бы сохрани́лъ до нынѣ свободны; не ѡстѡпимъ влѣще ѡ тебѣ, твоѡ бо рабѣи сѣсѣши прїснѡ ѡ всѣкнѣхъ лю́тѣхъ.

Таже: Гдѣ, помнїдѣи. г. Сла́ва, ѡ нынѣ:

[Псаломъ ѡ.]

**П**омнїдѣи мѣа, вѣѣ, по вели́цѣи мѣти твоѣи, ѡ по мно́жествѣ щедрѡтѣ твоѡхъ ѡчїсти беззакѡнїе моѣ. [а] Наипѣче ѡмынѣ мѣа ѡ беззакѡнїѣа моегѡ ѡ ѡ грѣхѣа моегѡ ѡчїсти мѣа: [б] **И**акѡ беззакѡнїе моѣ ѡзъ знаю, ѡ грѣхѣа моѡ предѡ мною єсть вѣнѣ. [в] Тебѣ є́днѡмѣ согрѣшнѣхъ ѡ лѣкавое предѣ твоѡю сотворїхъ: **И**акѡ да ѡправдїшиса во словесѣхъ твоѡхъ ѡ побѣдїши, внѣгдѣ єднѣти тнѣ. [г] **С**ѣ бо, вз беззакѡннѣхъ зачатѣ єсмь, ѡ во грѣсѣхъ роднѣ ма мѣти моѡ. [д] **С**ѣ бо, истинѣ возлюбїлъ єси, безвѣстнаѣ ѡ тѣннаѣ премїрѡсти твоѡѣ гавнѣ мнѣ єси. [е] **О**кропїши мѣа ѡсѡпомъ, ѡ ѡчїщѣса: ѡмыѣши мѣа, ѡ пѣче снѣга ѡубѣлюса. [ж] **С**ла́хѣа моѡмѣ даѣн радѡсть ѡ вѣелїе: возрадѡстѣа кѡсти смиреннѣа. [з] **О**вратнѣ лице твоѣѣ ѡ грѣхѣа моѡхъ ѡ всѣа

БЕЗЗАКОНІА МОА ѡЧИСТИ. [ѣ] Сѣце чѣсто созижди во мнѣ, вѣе, и дѣхъ прѣвѣ ѡБНОВИ во оутрѣбѣ моѣи. [ѣ] Не ѡвѣржи менѣ ѡ лица твоегѡ и дѣа твоегѡ сѣагѡ не ѡнми ѡ менѣ. [ѣ] Воздаждь ми радость сѣсѣиѣа твоегѡ и дѣомѣ вѣчнимѣ оутверди ма. [ѣ] Набѣѣ беззаконнымѣ пѣтѣмѣ твоимѣ, и нечестивѣи кѣ тебѣ ѡбратѣтѣа. [ѣ] Избѣви ма ѡ кровѣи, вѣе, вѣе сѣсѣиѣа моегѡ: возрадѣтѣа ѡзыкъ мой прѣвѣѣ твоеѣи. [ѣ] Гдѣи, оустнѣ мои ѡвѣрзешн, и оустѣа моѣа возвѣстѣтѣа хвалѣ твоѣ. [ѣ] Ёакѡ аще бы вохотѣлаз сѣи жѣртѣи, далѣ бѣхѣ оубѡ: всеожжѣнѣа не бѣговолѣши. [ѣ] Жѣртѣа бѣѣ дѣхѣ сокрѣшенѣа: сѣце сокрѣшенно и смиренно бѣѣ не оуничижитѣа. [ѣ] Оубѣжи, гдѣи, бѣговолѣнемѣ твоимѣ сѣѡна, и да созиждѣтѣа сѣѣны иѣрѣлѣмскѣа: [ѣ] Тогда бѣговолѣши жѣртѣѣ прѣвѣды, возношенѣе и всеожегѣамаа: тогда возложѣтѣа на олѣтарѣ твоѣи тельци.

Ванѡнѣа, глѣаѣ иѣ.

Пѣснь ѡ. Ирмѡсѣа:

Вѡдѣ прошѣдѣ [ѣакѡ сѣшѣ, и сѣгѣпетскагѡ сѣа и зѣѣжѣвѣа, иѣльтанинѣа вопѣаше: избѣвѣитѣа и бѣѣ нашѣмѣа поимѣа.]

Припѣвѣа: Пресѣѣа бѣѣ, сѣсѣи насѣа.

**М**ногимѣа содерѣимѣа напѣастѣми, кѣ тебѣа приѣѣгаю сѣсѣиѣа искѣи: ѡ мѣти слѡва и дѣѡ, ѡ тѣажкиѣа и лѡтыѣа ма сѣсѣи!

**С**трасѣи ма смѣцѣаютѣа прилѡзи, многоагѡ оунѣиѣа испѡлнитѣа мою дѣшѣа: оумирѣи олѣтроковѣце, тишинѡю сѣа и бѣа твоегѡ всенепорѡчнаа.

**С**ѣа рѡждшѣю тѣа и бѣа, молю дѣѡ, избѣвѣитѣа ми лѡтыѣа: кѣ тебѣа во нынѣа приѣѣгаа, прѡстѣраю и дѣшѣа и помѣшлѣнѣе.

[Припѣвѣа:] Сѣи́телю ѡѣе спѣрѣдѡне, моли бѣа ѡ насѣа.

**В**рѡтѣкиѣа зѣмлю достѣгѣа, ѡѣе, ёакѡ крѡтокѣа и мѣтѣиѣа и чѣстѣа бѣѣвѣа, настѡацѣю сѣа моегѡ оукротѣи вѣрю, [ѣакѡ, да,]\*<sup>83</sup> вѣ тишинѣа бѣѣтѣвѣнѣи бѣѣвѣа, пѣснослѡвлю тѣа.

Глѣаба:

<sup>83\*</sup> нема у кориштѣном изворнику, а има у текстѣу сѡвременим руским „Минеѣима“.

**Д**ѣланїи бжѣтвенными дѸшѸ, ѡче, ѡчїстивѸ, бгѡвїдѣнѸ, спѣрїдѡне,  
дѸбїлѸ ѣси, и бжѣтвеннагѡ дѸа пресвѣтлымѸ ѡбогатїлѸ ѣси  
ѡсїднїемѸ: тѣмѸ ѡзарѣши чїстѡ бл҃жѧщымѸ тѧ. **И нынѣ:**

**Н**едѸгѸющѧ тѣломѸ и дѸшєю, посѣщенїѧ бжѣтвеннаго, и  
промышленїѧ ѡ тебѣ сподѡби ѣдина бгѡмѣти, ѣкѡ бл҃гѧм, бл҃гѧгѡ  
же родїтельнице.

### Пѣснь г. Ирмосъ:

**Н**ѣнагѡ крѸга [верхотвѡрче гдїи, и цр҃кве зиждїтелю, тѣи менѣ оутверди  
вѸ любвї твоѣи, желанїи краю, вѣрныхѸ оутвержденїе, ѣдинѣ члѣвколѡбче].

**П**редстѧтельство и покрѡвѸ жїзни моеѧ полагаю тѧ,  
бгѡродїтельнице дѡбо, тѣи ма ѡкорми ко пристѧнцѸ твоємѸ,  
бл҃гїхѸ винѡбнам, вѣрныхѸ оутвержденїе, ѣдина всепѣтаѧ.

**М**олю дѡбо, дѸшєвное смѸщенїе, и печѧли моеѧ вѸрю разорїти: тѣи  
дѡбо бгѡневѣстнам, начѧльника тишнны хр҃тѧ родилѧ ѣси, ѣдина  
прѣчѧтаѧ.

**Б**л҃годѣтелѧ рѡждши дѡбрыхѸ винѡбнаго, бл҃годѣанїѧ богѧтство  
всѣмѸ ѡточїи: всѧ бо мѡжеши, ѣкѡ сїльнаго вѸ крѣпости хр҃тѧ  
рѡждши, бгѡбл҃женнаѧ.

**ПрипѣвѸ:** Сѣтїтелю ѡче спѣрїдѡне, молї бгѧ ѡ насѸ.

**О**умѸ твоѡи безстрѧстїемѸ просвѣтївѸ, и бжѣтвеннымѸ смиренїемѸ  
оукрасївѸ, даровѧнїѧ дѸа прїѧлѸ ѣси ѡгонїти дѸхи, и рѣшїти  
недѸги вѣрнѡ чѸдцихѸ тѧ сѣеннѣйше. **Слѡва:**

**С**мїѧ началослѡбнаго оубївѸ, [и]<sup>\*84</sup> нрѧвѸ сребролюбный поправѸ,  
смїлѸвѧ трѣбѸющаго, сѣтїтелю, смїѧ преложїлѸ ѣси вѸ златѸю  
оутварь сѣенными твоими млѣтвами, ѡче прѣбне. **И нынѣ:**

**Д**ютыми недѸги, и болѣзненными стрѧстѣми ѡстазѧемѸ, дѡбо, тѣи  
амн помозї. ѡсѣленїи бо нескѸдноѡ тѧ знѧю сокровнице  
пренепорѡчнаѧ, нежданѣѧмоеѡ.

<sup>84\*</sup> има у кориштеном изворнику, а нема у тексту у савременим руским „Минејима“.

[Сѣ̀ по ї-и и ѣ-и пѣснн чѣкмъ:]

**С**ѣ̀и ѿ бѣдъ рабѣи твоѣи бѣѣ, ѣкѡ всѣ̀ по бѣѣ къ тебѣ̀ прибѣга́емъ,  
ѣкѡ нерѣшнѣи сѣѣнѣ̀ и предстѣ̀тельствѣ̀.

**П**рѣ̀зри блѣ̀госердѣ̀емъ всепѣ̀тла бѣѣ, на моѣ̀ лѣ̀тѣ̀е ѡ̀слоблѣ̀нѣ̀е,  
и ищѣ̀ла̀ дѣ̀шнѣ̀ моѣ̀ болѣ̀знь.

**Та́же [іерѣ̀и, и́ли] ді́аконъ:**

Помнѣ̀и на́съ бѣ̀е, по велицѣ̀и мѣ̀ти твоѣ̀и, мо́лимъ ти сѣ̀, оу́слыши  
и помнѣ̀и. **Лѣ̀къ: Гдѣ̀, помнѣ̀и. [Трѣ̀жды.]**

Ѣ̀щѣ̀ мо́лимсѣ̀ сѣ̀ѣ̀ишемъ патрї́архѣ̀ на́шемъ [и́ли: прѣ̀осѣ̀еннѣ̀ишемъ  
ѣ̀пѣ̀кѣ̀, и́ли: архїе́пѣ̀кѣ̀, и́ли: митрополї́тѣ̀] ... [и́мѣ̀къ].

Ѣ̀щѣ̀ мо́лимсѣ̀ ѡ̀ вѣ̀охранѣ̀и стѣ̀нѣ̀ на́шей, властѣ̀хъ и вѣ̀нствѣ̀  
ѣ̀.

Ѣ̀щѣ̀ мо́лимсѣ̀ ѡ̀ мѣ̀ти, жн́зни, мѣ̀рѣ̀, здравї̀и, сѣ̀сѣ̀нїи, поѣ̀цѣ̀нїи,  
процѣ̀нїи и блѣ̀госѣ̀шѣ̀нїи рабѣ̀ [и́ли: рабѣ̀] бѣ̀ѣ̀ [и́ли: рабѣ̀вѣ̀ бѣ̀їи́хъ]  
... [и́мѣ̀къ].

Ѣ̀щѣ̀ мо́лимсѣ̀ за всю̀ брѣ̀тїю, и за всѣ̀ хрї́стї́аны.

[Потѣ̀мъ сѣ̀еннѣ̀къ] возгласъ:

**Ѣ̀кѡ мѣ̀тнѣ̀хъ и члѣ̀вѣ̀колю́бѣ̀цъ: [и́ прѡ́чѣ̀.]**

**И́ ѡ̀бїе: кондѣ̀къ сѣ̀а́гѡ, гласъ ѣ̀.**

[Пѣ̀: **Вы́шнихъ и́цѣ̀:**]

**Л**юбѣ̀ви хрї́товою оу́звѣ̀всѣ̀ сѣ̀еннѣ̀ишїи, оу́мъ вперѣ̀вѣ̀ зарѣ̀ю дѣ̀,  
дѣ̀тѣ̀льнѣ̀мъ видѣ̀нїемъ твоѣ̀мъ дѣ̀анїе ѡ̀брѣ̀лъ ѣ̀и, вѣ̀прїѣ̀тнѣ̀,  
жѣ̀ртвеннѣ̀къ бѣ̀твеннѣ̀ бѣ̀вѣ̀, прої̀а всѣ̀мъ бѣ̀твеннагѡ сї́анїѣ̀.

**Сла́ва, и ны́нѣ̀, гласъ тѣ̀и́же:**

**М**олѣ̀нїе тѣ̀плоѣ̀, и стѣ̀нѣ̀ невоборнѣ̀маѣ̀, мѣ̀ти и́сточннѣ̀, мї̀ровнѣ̀  
прнѣ̀жнѣ̀, прнѣ̀жнѣ̀ вопї́емъ ти: бѣ̀е влѣ̀щѣ̀, предварї̀, и ѿ  
бѣ̀дъ и́збѣ̀внѣ̀ на́съ, ѣ̀дїна вскѣ̀рѣ̀ предстѣ̀тельствѣ̀ющѣ̀маѣ̀.

## Пѣснь ѧ. Ирмосъ:

Оуслы́шахъ г҃дн, смотрѣнїа [твоегѡ тѧинство, разѸмѣхъ дѣла твоѧ, и прослѧвихъ твоѣ бж҃твѡ.]

**С**трастѣй моихъ смѸщенїе, кормчїю рѡждшаа г҃да, и вѸрю оутиши моихъ прегрѣшенїй, б҃гоневѣстнаа.

**М**лрдїа твоегѡ бѣзднѸ призывающѸ, подаждь ми, ѡже б҃госердаго рѡждшаа, и сп҃са всѣхъ поющихъ тѧ.

**Н**аслаждающеа прѣчтаа, твоихъ дарованїй, б҃годѧрственное воспѣваемъ пѣнїе, вѣдѸще тѧ б҃гомїръ.

**Припѣвъ:** С҃тїтелю Ѹче сп҃рїдѡне, молн б҃га ѡ насъ.

**Оу**гльми [ч҃тнагѡ]<sup>\*85</sup> разжѣгѣа д҃ха, страстѣй оудобопопалѣемѸ вещь, всеблженне, пожѣглъ ѣси: мїръ же ѡгнесїаньми добродѣтелей твоихъ, сп҃рїдѡне, просвѣтилъ ѣси. **Слава:**

**Оу**мертвѣвъ твоѧ плотскѧа движѣнїа, б҃годохновенне, мѣртвѧа возстѧвилъ ѣси животвѡрнымъ твоимъ приг҃лѡланїемъ. тѣмже молю тѧ: \*немоцствѸющаго исцѣли твоими къ б҃гѸ мл҃твами.<sup>\*86</sup> **И нынѣ:**

**Н**адѣждъ и оутвержденїе, и сп҃сенїа стѣнѸ недвижимѸ, имѸще тѧ всепѣтаа, недѡбства всѧкагѡ избеваемѧ.

## Пѣснь Ѣ. Ирмосъ:

Просвѣтн насъ [повелѣнїи твоими г҃дн, и мышцею твоєю высокою твоѡ мїръ подаждь намъ, члѣвколюбче.]

**И**сполни ч҃таа, веселїа ср҃це моѣ, твоѡ нетлѣннѸ дающн радость, **И**веселїа рѡждшаа винѡвнаго.

**И**збѧви насъ ѡ бѣдъ, б҃че ч҃таа, вѣчное рѡждши избевленїе, и мїръ **И**всѧкъ оумъ пренмѸщїй.

<sup>85\*</sup> нема у кориштеном изворнику, а има у тексту у савременим руским „Минејума“.

<sup>86\*</sup> дајемо као у кориштеном изворнику, а у тексту у савременим руским „Минејума“: оумерцвлѣннѸ дшѸ моѡ, Ѹче, ѡжнѣ.



**Ч**їстѡ слѸжѡ вѡцѣ твоѡмѸ, мнѡжестѡ ѡмѣлѡ ѡсї, прѣбне,  
 послѸшающе тебе ѡггльскїхъ силѡ, невїднмыи глѡсы,  
 сцїеннѣйше. **И нынѣ:**

**Н**а ѡдрѣ нынѣ немощствѸлї лежѸ, ѡ нѣсть ѡсцѣленїѡ плѡти моѡй:  
 но бѣѡ ѡ сїса мїрѸ, ѡ ѡзбѡвїтелеѡ недѸгѡвѡ рѡждшаѡ, тебеѣ  
 молюсѡ бѡгѡн: ѡ тлѡ недѸгѡ возстѡвї мѡ.

**Тѡже:** Ѡсїѡ ѡ бѣдѡ: [ѡ: Прїзрї бѡгосѣрдїемѡ:] **И ѡктенїѡ мѡлаѡ.**

**И ѡбїе:** кондѡкѡ, глѡсѡ ѡ.

**Пѡ:** вѡзбрѡннѡ вѡевѡдѣ:

**В**оркѸрѣ свѡбѡдїтелеѡ нынѣ да ѡвѣрземѡ [ѡсцѣтѡ кѡ похѡлѡенїѡ],<sup>\*87</sup>  
 ѡлѡкѡ \*ѡдолѣнїѡ [повѣдїтелеѡ]<sup>\*88</sup> чѸвствїтельнѡѡ:<sup>\*89</sup> зѡвѸще<sup>\*90</sup> рабѡ  
 твоѡ бѡгѡнѡсе, \*тебеѣ ѡмѣющѸ<sup>\*91</sup> прїснѡ сострадѡнїе, ѡ вѡрѡарѡ ѡ,  
 спврїдѡне, сохрѡнѡнї зѡвѸщїхъ: рѡдѸсѡ, ѡче прїснопѡмѡтне.

**Глѡѡ, ѡ нынѣ, [кондѡкѡ, глѡсѡ ѡ]:**

**П**редстѡпїтельство хрїстїѡнѡ непѡстѡднѡе, ходѡтѡйтѡ ко творѸ  
 непѡрѡлѡжнѡе, не прѣзрї грѣшнѡхъ молѡнїѡ глѡсы, но прѡдѡврї ѡлѡкѡ  
 бѡлѡѡ на пѡмѡщѡ нѡсѡ, вѣрнѡ зѡвѸщїхъ тнѡ: ѡсѡкорнѡ на мѡтѡвѸ, ѡ  
 потѡнїсѡ на ѡмѡлѡнїе, прѡдстѡпїтельствѸющї прїснѡ бѡѡ, чѡтѸщїхъ тѡ.

**И ѡбїе прѡкїменѡ, [глѡсѡ ѡ]:**

**ПомѡнѸ ѡмѡ твоѡ \* во вѡлѡкомѡ рѡдѣ ѡ рѡдѣ.**<sup>\*92</sup>

**Ѡтїхъ:** Слѡшнї дщї ѡ вїждѡ, \* ѡ прїклонї ѡсѡхо твоѡ.<sup>\*93</sup>

**Дїѡконѡ:**

**И ѡ спѡдѡбнѡтнїсѡ нѡмѡ слѡшѡнїѡ сѡтѡгѡ ѡвѡлїѡ, гѡѡ бѣѡ мѡлїмѡ.**

<sup>87\*</sup> нема у корїштѡном ѡзѡрнїку, а ѡмѡ у текстѸ у сѡврѡменїм рускїм „Мїнеѡїмѡ“.

<sup>88\*</sup> ѡмѡ у корїштѡном ѡзѡрнїку, а нема у текстѸ у сѡврѡменїм рускїм „Мїнеѡїмѡ“.

<sup>89\*</sup> дѡїемо кѡѡ у корїштѡном ѡзѡрнїку, а у текстѸ у сѡврѡменїм рускїм „Мїнеѡїмѡ“: чѸвствѡсннѡѡ.

<sup>90\*</sup> ѡмѡ у корїштѡном ѡзѡрнїку, а нема у текстѸ у сѡврѡменїм рускїм „Мїнеѡїмѡ“.

<sup>91\*</sup> дѡїемо кѡѡ у корїштѡном ѡзѡрнїку, а у текстѸ у сѡврѡменїм рускїм „Мїнеѡїмѡ“: ѡмѣлѡнї.

<sup>92\*</sup> Пс. 44,18.

<sup>93\*</sup> Пс. 44,11.

**Лѣкз:** Гдѣи, помѣлѣи. [Трѣжды.]

[Дѣаконз:] Премѣротѣ, прѣстѣи, оуслѣшнмз сѣагѣ ѡ ѡвѣлѣи.

[Сѣѣнникз:] Мѣрз вѣѣмз.

[Лѣкз: И] дѣховѣ твоѣмѣ.

[Сѣѣнникз:] Ѡ лѣкѣи сѣагѣ ѡ ѡвѣлѣи чтѣнѣе.

[Лѣкз: Слава] тебѣ, гдѣи, слава тебѣ.

[Дѣаконз:] Вѣнмемз.

[Сѣѣнникз чтѣтз ѡвѣлѣи Ѡ лѣкѣи, зачѣло дѣ:]<sup>\*94</sup>

**О** днѣи Ѡны, [л.л.д.] востѣвѣши мѣтѣамз, ѡде вѣ гѣорѣмѣ со тѣцѣнѣемз во градз ѡдѣовз. [л.] И вѣнѣде вѣ дѣмз захѣрѣннз, ѡ цѣловѣ ѡлѣсавѣтз. [л.а.] И вѣстѣ, ѡкѣ оуслѣшѣ ѡлѣсавѣтз цѣловѣнѣе мѣрѣнно, взыгрѣсѣ мѣнецз во чрѣвѣ ѡлѣ: ѡ ѡспѣлннѣсѣ дѣха сѣа ѡлѣсавѣтз. [л.к.] И вѣзопѣ глѣсомз вѣлѣнмз, ѡ речѣ: вѣлѣвѣна тѣи вѣ женѣхз, ѡ вѣлѣвѣнз плѣдз чрѣва твоѣгѣ. [л.г.] И Ѡкѣдѣ мѣтѣ сѣе, да прѣнѣде мѣтѣи гдѣи моѣгѣ ко мѣтѣ; [л.д.] Сѣ во ѡкѣ вѣстѣ глѣсз цѣловѣнѣа твоѣгѣ во оушѣю моѣю, взыгрѣсѣ мѣнецз рѣдоцѣами во чрѣвѣ моѣмз. [л.е.] И вѣлѣжѣнна вѣѣровѣвѣшѣла, ѡкѣ вѣдѣтз соверѣшенѣе глѣгѣланнмз ѡнѣ Ѡ гдѣи. [л.з.] И речѣ мѣтѣамз: вѣлѣчнѣтз дѣшѣ моѣ гдѣи, [л.з.] ѡ вѣзрѣдѣвѣсѣ дѣхз моѣ ѡ вѣѣтѣ сѣтѣ моѣмз. [л.и.] ѡкѣ прѣзрѣ на смѣрѣнѣе рабѣи своѣлѣ: сѣ во Ѡ нѣнѣтѣ оуѣлѣжѣтз мѣ вѣсѣ рѣдѣи. [л.ф.] ѡкѣ сотѣворѣ мѣтѣ вѣлѣчѣе сѣлѣннѣи, ѡ сѣтѣо ѡнѣмѣ ѡгѣ. [...] [л.с.] Прѣвѣстѣтѣ же мѣтѣамз сѣз нѣю ѡкѣ трѣи мѣѣи, ѡ вѣзвратѣсѣ вѣ дѣмз своѣи.

[И ѡвѣе:] Слава, глѣсз Ѡ:

Мѣтѣвами сѣи́телемѣ спѣрѣдѣна [трѣмѣдѣлѣнѣтѣсѣкагѣ], мѣтѣнѣе, ѡчѣстѣи мнѣжѣстѣва согрѣшѣнѣи ѡшнѣхз. **И нѣнѣтѣ, глѣсз тѣоѣже:**

Мѣтѣвами вѣѣи, [мѣтѣнѣе, ѡчѣстѣи мнѣжѣстѣва согрѣшѣнѣи ѡшнѣхз].

**Тѣже:**

Помѣлѣи мѣ, вѣже, по вѣлѣцѣи мѣтѣи твоѣи, ѡ по мнѣжѣстѣвѣ цѣдрѣтз твоѣхз ѡчѣстѣи вѣззѣкѣнѣе моѣ.<sup>\*95</sup>

<sup>94\*</sup> Лк. 1,39-49 и 56 (зач. 4).

<sup>95\*</sup> Пс. 50,3.

## [Стѣхѣра, гласъ 5:]

**Н**е вѣри мѧ члвѣческомъ представѣльствѣ, пресѣа влчце, но прѣимѣ молѣнїе раба твоегѡ: скорѣь во ѡбдержитѣ мѧ, терпѣти не могѣ дѣмѡнскагѡ стрѣланїа, покрѡва не ѣмамъ, ниже гдѣ приѣѣгнѣ ѡкажннѣй, всегда повѣждаемъ, ѣ оутѣшенїа не ѣмамъ, рѣзвѣ тебе влчце мїра: оупованїе ѣ представѣльство вѣрныхъ, не прѣзри молѣнїе мое, полѣзно сотвори.

**Дїаконъ:**

**Г**оспѣ, бже, люди твоѧ, ѣ блгвн достоанїе твоѣ: посѣти мїръ твоѣ млтїю ѣ щедрѡтами, возвыси рѡгъ хртїанъ правослабныхъ, ѣ низпослѣ на ны мїлѡсти твоѧ бѡгатѣа, млтѣами всепрѣчѣа влчцы нашеа бѣы ѣ приснодѣы мрїи: сїлою ѣтнѧгѡ ѣ животворѣцагѡ крѣта: представѣльствы ѣтнѣхъ нѣнѣхъ сїлз безплѡтнѣхъ: ѣтнѧгѡ, слабнагѡ пророка, прѣтечѣ ѣ крѣтитѣла іѡанна: стѣхъ слабныхъ ѣ всехвѣльнѣхъ лптѡлз: ѣже во стѣхъ ѡтѣцъ нашинъ, ѣ вселѣнскѣхъ велїкнѣхъ оучитѣлей ѣ стѣитѣлей: васїліа велїкагѡ, грїгѡрїа бгѡслова ѣ іѡанна златѡустѣагѡ: ѣже во стѣхъ ѡтѣцъ нашинъ меѡдїа ѣ кврїлла, оучитѣлей словѣнскѣхъ: ѣже во стѣхъ ѡца нашегѡ нїколаа, архїепїкпа мврлвкїйскагѡ, чюдотворца: ѣ ѣже во стѣхъ ѡца нашегѡ спѣридана, епїкпа трїмвдѣнѣкагѡ, чюдотворца: ѣ стѣхъ сѣрѣскѣхъ просѣтїитѣлей ѣ оучитѣлей: сѣмѣѡна мврѡточнѣагѡ,<sup>96</sup> ѣ стѣитѣлей: сѣбѣы, арсѣнїа, мажїма, [васїліа ѡстрѡжекагѡ, петра ѣтнѣнскагѡ]: стѣхъ слабныхъ ѣ доброповѣднѣхъ мѣникѡвз: прѣвнѣхъ ѣ бгѡнѡснѣхъ ѡтѣцъ нашинъ, стѣхъ ѣ прѣвнѣхъ бгѡсѡцъ іѡакїма ѣ анны, ѣ стѣагѡ ... [ѣмїкѣ, егѡже есть храмъ ѣ дѣнь] ѣ всѣхъ стѣхъ: мѡлнмъ тѣа многѡмлтнѣе гдѣ, оуслѣшн насѣ грѣшнѣхъ мѡлѣщнѣа тебѣ, ѣ помїлѣи насѣ.

**Дїакъ:** Гдѣ, помїлѣи. [ѣ.]

## [Стѣеннїкѣ возгласъ:]

**М**лтїю ѣ щедрѡтами ѣ члвѣколѡбїемъ едннорѡднагѡ твоегѡ снѣ, сѣ нїмже блгвѣнъ есѣ, со всестѣмъ, ѣ блгнмъ, ѣ животворѣщнмъ твоїмъ дхѡмъ, нынѣ ѣ прїснѡ, ѣ во вѣкн вѣкѡвз.

**[Дїакъ:]** ѣмїнь.

<sup>96\*</sup> дајемо како је уобичајено у савременој србској богослужбеној пракси, а у кориштенѡм изворнїку: прѣвнѣагѡ.

## Пѣснь 3. Ирмосъ:

Ѡ ѿдѣи дошѣдше [Ѡтроцы въ вавѣлонѣ и҃ногдѣ, вѣроу трѣекою пламень пѣциный попраша, поюще: \*Ѡтѣцъ нашихъ, бже, влѣвѣнъ сѣи.]<sup>97</sup>

**Н**аше сѣсѣнїе ѣкоже восхотѣлъ сѣи, сѣсе, оустрѣнѣти, во оустрѣѣдѣ дѣвы[а] вселѣла сѣи, ѡже мѣрѣ прѣдстѣтельницѣ показѣлъ сѣи: Ѡтѣцъ нашихъ, бже, влѣвѣнъ сѣи.

**Р**олѣтеле мѣти, сѣгоже родилѣ сѣи мѣти ѣтаа, оумолѣ и҃збѣвѣтисѣ Ѡ прѣгрѣшенїи и҃ дѣшѣвныхъ скѣрнъ, вѣроу зовѣщымъ: Ѡтѣцъ нашихъ бже, влѣвѣнъ сѣи.

**С**окрѣвѣнѣ сѣсѣнїа и҃ истѣчнѣкѣ нечлѣнїа тѣа рѣждшѣю, и҃ стѣлпѣ оустѣврѣдѣнїа, и҃ дѣверѣ поканїа зовѣщымъ показѣлъ сѣи: Ѡтѣцъ нашихъ бже, влѣвѣнъ сѣи.

**Припѣвъ:** Сѣи҃телю Ѡче спѣрѣдѣне, молѣ бѣа ѡ насъ.

**М**ѡщѣево неслѣбѣе, дѣдовѣ крѣтѣсть, ѣва а҃нѣтѣдѣкагѡ непорѣчное стѣжѣвъ, дѣа бѣлъ сѣи жилище, полѣ сѣеннѣише: сѣи влѣвѣнъ и҃ прѣпрослѣвленъ.

**Глава:**

**Ѡ**ощѣнїа на главѣ твоѣ во врема жѣтѣвы нѣсѣ и҃скапаша, вѣдѣщее прознаменоваша: бѣа бо, ѣкоже рѣчѣ, вѣжѣтѣвеннѣю пѣмѣть твоѣю, прѣбне, прослѣви, вѣрнѣмъ ѡсѣѣаа ходѣтайствѣомъ твоѣмъ.

**И҃ нынѣ:**

**Т**ѣлѣснѣмъ слѣвѣсти и҃ дѣшѣвнѣмъ недѣги, бѣгородѣтельницѣ, любѣвѣю прѣстѣупѣющнѣхъ къ крѣвѣ твоѣмѣ, дѣво, и҃счлѣнѣти спѣдѣбнѣ, сѣса хрѣта намъ рѣждшѣа.

## Пѣснь 4. Ирмосъ:

Ѡрѣа нѣнаго, [сѣгоже поѣтѣ въи а҃гѣльстѣи, хвалѣте и҃ прѣвозносите во всѣа вѣки.]

**П**ѣмѣнѣи ѣже Ѡ тебѣ трѣбѣющнѣмъ, не прѣзри, дѣво, поѣщнѣмъ и҃ прѣвознослѣщнѣмъ тѣа во вѣки.

<sup>97\*</sup> дајемо као у кориштенѣмъ изворнику, а у тексту у савременѣмъ рускѣмъ „Минејѣма“: Ѡтѣцъ бже, влѣвѣнъ сѣи.

**Н**еожѡненїе душї моеѧ исцѣлѧеши и тѣлесныѧ болѣзни, дѡбо, да тѧ прослѧблю, ч҃таѧ, во вѣки.

**И**сцѣленїй богатство изливѧеши вѣрнѡ поющымъ тѧ, дѡбо, и превозносѧщымъ неизреченное твое рѣчѡ.

**Припѣвъ:** С҃тїтелю Ѹче сп҃рїдѡне, молї б҃га ѡ насъ.

**П**ѣщь страстѣй бж҃твенными ѡдождѣньми бж҃твеннагѡ дѡха погасїлъ єси, и рѡсѸ источїлъ єси недѡгѡвъ, Ѹче, знѡй ѡемлющѸю, вѣрнѡ къ тебѣ приходѧщихъ всегда, бл҃женне сп҃рїдѡне превогѧте. **Слѡва:**

**Д**рѣвле тебѣ глѧсъ, ѧкѡ живѧ, ѡумѣршаѧ, вопрошшѸ тї, Ѹче, даде. Ѹ чѸдесе изрѧдна! Ѹ преслѧвнагѡ тѧнства! Ѹ бл҃гїи, юже полѸчїлъ єси, житїемъ ѡукрашѧемъ ѧг҃льскимъ, досточѸдне! **И нынѣ:**

**Н**апѧстей тѡ прилогїи ѡгонѧеши и страстѣй нахѡды дѡбо: тѣмже тѧ поѡмъ во всѧ вѣки.

### **Пѣнь д. Ірмѡсъ:**

ВоистиннѸ вѣщѸ [тѧ исповѣдемъ, сп҃сенїи тобою, дѡбо ч҃таѧ, съ безплѡтными лики тѧ величѧюще.]

**Т**ѡка слѣзъ моїхъ не ѡвратїса, ѧже ѡ всѧкагѡ лица всѧкъ слѣзѸ ѡемшаго, дѡбо, х҃ртѧ рѡждаша.

**Р**ѡдѡсти моеѣ рѣце испѡлни, дѡбо, ѧже рѡдѡсти прїемшаѧ исполненїе, грѣхѡвнѸю печѧль потреблѧющїи.

**С**вѣта твоегѡ зарѧми просвѣтї, дѡбо, мрѧкъ невѣдѣнїѧ ѡгонѧщи, бл҃говѣрнѡ вѣщѸ тѧ исповѣдающихъ.

**Припѣвъ:** С҃тїтелю Ѹче сп҃рїдѡне, молї б҃га ѡ насъ.

**Б**езначѧльна родїтелеѧ сїѧ ѧенѡ проповѣдалъ єси, єднѡсѸщна ѸцѸ и сопрїсносѸщна, посредѣ б҃гоносныхъ Ѹцѣвъ возвелїчїса, и беззакѡннѸющихъ заградїлъ єси ѡутѧ, с҃тїтелю всебл҃женне. **Слѡва:**

**М**ногосвѣтлое с҃нце, Ѹцѣвъ ѡукрашенїе, іерѣсѡвъ слава, ѧг҃лѡвъ совѣельниче, твоеѡ свѣтонѡснѸю пѧмѧть рѡдѡстнѡ нынѣ совершѧющымъ, свѣта спѡдѡбенїе невечѣрнагѡ мл҃твами твоїми. **И нынѣ:**





Ѡ всѧкагѡ слѧ. подаждь, гп҃же, міръ и здравіе рабѡмъ твоимъ, всѣмъ правослѧвнымъ хр҃тіанѡмъ, [и рабѡмъ твоимъ заѣ предстоѧщимъ, и ѡждающимъ Ѡ тебе ищѣленїѧ]\*<sup>103</sup> и просвѣтїи ѣмъ\*<sup>104</sup> ѡумъ и ѡчи сердечныѧ, ѣже ко сп҃сенїю: и сподоби ны, грѣшныѧ рабѡмъ твоѧмъ, цр҃квїѧ сѧѧ твоегѡ, хр҃тѧ бг҃ѧ нашегѡ: ѣкѡ держѧва ѣгѡ блг҃венна, и препрослѧвлена, со безначальнымъ ѣгѡ ѡцѣмъ, и со пресѣ́нымъ, и блг҃нымъ, и животворѧщимъ ѣгѡ дх҃омъ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

[Лїкъ:] **Ѡмїнь.**

### Млѣтва ко стѣ́нїи сп҃ридонѡвѡ:

 всесѣ́нїи ѡче сп҃ридонѡе! великїи хр҃тѡвъ ѡгѡднїче: вѣмъ ѡубо ѣкѡ велїе ѣмаши дерзновенїе предстоѧи ѡу прѣтѡла пресѣ́ныѧ трѣцы, ѣже премнѡгаѧ и незреченнаѧ чюдеса, ѣже творїши на землїи и на мѡри ѡубѣраютъ ны: въ волненїи сщ҃ымъ помогаеш, и противѡмъ нападениѧ врагѡвъ защиѧаеш, и немоцныѧ Ѡ ѡдра возставлѧаеш, и слѣпыѧ просвѣщаеш. прїзри и нынѣ на млѣтѡмъ насъ молащїхся, и ѡскорїи на по́моць рабѡмъ бж҃їю ... [лїкъ] лю́тѣ страждѡщимъ, и ищѣлїи Ѡ настоѧщїѧ немоцїи твоимїи къ бг҃ѡмъ теплымїи млѣтвами, ѣкѡ да славится ѣма ѡца, и сѧѧ, и стѣ́гѡ дх҃ѧ, и твоѡ млѣтвнѡе предстѧтельство, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

[Лїкъ:] **Ѡмїнь.**

### Тѧже: Достѡйно ѣсць: и ѡпѡсѣтъ.\*<sup>105</sup>

**Г**дїи їисе хр҃тѡе бж҃е нашъ, млѣтвами прѣчїтыѧ твоѡмъ мѣре, и ѣже ко стѣ́нїи ѡца нашегѡ сп҃ридонѡвѡ, ѣпїкпа трїмѡдѡшнїкагѡ, чюдотѡрца: и всѣхъ стѣ́нїи, помїлѡи и сп҃си насъ, ѣкѡ блг҃ъ и члѣвѡколюбецъ.

[Лїкъ:] **Ѡмїнь.**



<sup>103\*</sup> додато (измењено) у кориштенѡмъ изворнїку, а нема у тексту у савременимъ рускимъ издањїѧмъ „Часослова“.

<sup>104\*</sup> дајемо као у кориштенѡмъ изворнїку, а у тексту у савременимъ рускимъ издањїѧмъ „Часослова“: ѣмъ.

<sup>105\*</sup> остављѧмо као у кориштенѡмъ изворнїку, иако би требало знати: да свештеникъ чини уобичајени ѡтпустъ са: Хр҃тѡмъ ѣстїннїмъ бг҃ѡмъ нашѡмъ: у коме спомїне и свт. Спиридѡна.

## Млѣтва на всѧкѸ нѣмоць:

**Р**ѧко вседержїтелю врачѸ дѸшцѸ и тѣлесцѸ, смирѧлїи и возносѧлїи, наказѧлїи и пѧки ищѣлѧлїи, брѧта нѧшего ... [ѧмѧкѸ], нѣмоцствѡющѧ посѣтїи млѣтїю твоѡю: прострїи мѸщцѸ твоѡ и спѡлненѸ ищѣлѣнїѧ и врачбѸ: и ищѣлїи ѣгѡ, возставлѧлїи ѿ ѡдрѧ и нѣмоцїи. запрѣтїи дѸхѸ нѣмоцїи, ѿстаѸи ѿ негѡ всѧкѸ ѧзвѸ, всѧкѸ болѣзнь, всѧкѸ рѧнѸ, всѧкѸ ѡгнѣвїцѸ и трѧсѧвїцѸ: и ѧще ѣсть въ нѣмѸ согрѣшѣнїе, илїи беззакѡнїе, ѡслаѸи, ѡстаѸи, простїи твоегѡ рѧди члѣвѣколѸбїѧ. ѣи гдїи, пощадїи создѧнїе твоѡе, во хрїстѣ їисѣ гдѣ нѧшемѸ, съ нїмже блгѡвѣнѸ ѣси, и съ пресѣтѸмѸ, и блгїмѸ, и животвѡрѧщїмѸ твоїмѸ дѸомѸ, нбїнѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвѸ. **ѧ**мїнь.



Кивот са моштима свт. Спиридона.



МЕСЕЦА ДЕЦЕМБРА, У 12. ДАН.

ЖИТИЈЕ СВЕТОГ ОЦА НАШЕГ СПИРИДОНА ЧУДОТВОРЦА,  
ЕПИСКОПА ТРИМИТУНТСКОГ.\*<sup>106</sup>

**П**остојбина овог чудесног Спиридона беше острво Кипар.\*<sup>107</sup> Син простих родитеља, земљорадникā, он и сам беше прост, смирен и врлински. Од детињства он беше пастир овцама. Ожени се у младости, и имађаше деце. Вођаше он чист и богоугодан живот, подражавајући Давида у кротости, Јакова у простосрдачности, Авраама у гостољубљу. После не много година њему умре жена, и он стаде још слободније и усрдније служити Богу добрим делима, сву своју имовину трошећи на збрињавање странаца и исхрану ништих. Живећи на такав начин у свету, он толико угоди Богу, да се удостоји од Њега дара чудотворства: он исцељиваше неизлечиве болести и речју изгоњаше ђаволе из људи. Због тога он би постављен за епископа града Тримитунта у време цара Константина Великог и сина му Констанција.\*<sup>108</sup> И на епископском престолу он продужи чинити велика и дивна чудеса.

Једном на острву Кипру би бездаждије и велика суша, иза које настаде глад, иза глади помор, и мноштво људи умираше од глади. Небо се затвори, и беше потребан други Илија, или сличан њему, да молитвом својом отвори небо. И такав се показа свети Спиридон: јер он, видећи невољу која снађе људе, и родитељски жалећи оне који умираху од глади, усрдно се помоли Богу, и небо се одмах покри облацима са свих страна, и удари велики дажд на земљу, и не престаде обилно падати неколико дана, док се светитељ поново не помоли Богу, и разведри се. Земља се богато напоји, и даде изобилан род: њиве родише обилато, баште и градине се преливаху од плодова; и после те глади би изобиље велико, молитвама угодника Божјег Спиридона.

Међутим, након неколико година због грехова људских, по допуштењу Божјем, опет настаде глад у тој земљи. И богати житопродавци радоваху се скупости, јер имађаху жито скупљано у току неколико година; и отворивши житнице своје почеше га продавати по високој цени. Беше тада у граду Тримитунту један житопродавац, ненасито среброљубив и неутољиво сластољубив. Он у многим местима закупи мноштво жита,

<sup>106\*</sup> преузето из „Житија светих“ за децембар, преп. Јустина (Поповића), стр. [341-361](#).

<sup>107\*</sup> Кипар – велико острво у источном делу Средоземног мора, на југу од Мале Азије.

<sup>108\*</sup> Свети равноапостолини Константин Велики царовао у западној половини Римске царевине од 306. године, и целом царвином од 324-337.године. Син његов, цар Констанција царовао на Истоку од 337. године, а целом царвином од 353. до 361. године.

пренесе га лађама у Тримитунт, али га не хте продавати по тадашњој цени пијачној, него га смести у житнице са намером да сачека још страшнији притисак глади, и онда скупље прода жито, и тако што више заради. Када глад постаде готово свеопшта и с дана на дан све јаче мораше људе, овај житопродавац стаде продавати жито по веома високој цени. Утом к њему дође један сиромашак, просећи и молећи га и са сузама клањајући му се: да се смилује на њега и подари му мало жита, да он са женом и децом не би умро од глади. Но немилосрдни и златопоробљени богаташ не хте да се смилује на сиромашка, него му рече: Иди, донеси новац, и добићеш онолико колико будеш платио.

Сиромашак, тетурајући се од глади, оде к светом Спиридону, и кроз плач му исприча своју муку и богаташево немилосрђе. Светитељ му рече: Не плачи! него иди дома, јер Дух Свети каже ми, да ће сутра твој дом бити пун жита, а богаташ ће те молити и даће ти жито забадава.

Сиромашак уздахну и оде дома. А у први сумрак, по наређењу Божјем, удари сраховита киша, и силовита вода поруши многе житнице немилосрдног среброљупца и распесе сво жито. Немилостиви пак житопродавац са својим укућанима трчаше по целој граду, позивајући и молећи све да му притекну у помоћ, да не би од богаташа постао просјак. А сиромашни људи, видевши жито разнесено водом по путевима, стадоше га скупљати, и напунише житом куће своје. Такође обилно накупи себи жита и онај сиромашак, који јуче мољаше богаташа да му удели мало жита. Видећи на себи очигледну казну Божју, богаташ угледавши овога сиромашка поче га молити да накупи себи жита бесплатно колико хоће. – Тако Бог казни богаташа за немилосрђе, и, по пророчанству светитељевом, избави сиромашка од беде и глади.

Један познати светитељу земљоделац дође к том истом немилосрдном богаташу у време те глади, молећи га да му да у зајам жито и обећавајући да ће му га у време жетве вратити са великом каматом. Богаташ, поред житница оборених поплавом, имађаше још и друге житнице пуне жита. Али он, првим својим губитком не уразумивши себе и не излечивши себе од тврдичлука, испољи своје немилосрђе и према овом паћенику, па чак не хте ни да слуша његову усрдну молбу, него му рече: Без новца нећеш добити од мене ниједно зрно.

Чувши то, јадни земљоделац заплака и оде к светитељу Божјем Спиридону, и каза му своју муку. Светитељ га утеши и отпусти кући. Но сутрадан изјутра он сам оде к земљоделцу и однесе му не мали грумен злата, не говорећи му откуда му злато. Предавши земљоделцу то злато,

он му рече: Носи, брате, ово злато оном богатом житопродавцу и дај му га у залог, а он нека ти за то да онолико жита колико ти је потребно за прехрану. Када пак стигне жетва и у тебе буде у изобиљу жита, ти онда откупи овај залог и опет га донеси мени.

Убоги земљоделац узео из светитељевих руку злато и хитно оде к богаташу. Када златољубиви богаташ угледа злато, обрадова се, и одмах даде сиромаху у зајам жита колико му беше потребно. А када стиже жетва и берићет се показа добар, и несташе глади, земљоделац тај однесе са великом каматом жито богаташу, узео од њега злато заложено код њега, и однесе га с благодарношћу светом Спиридону. Светитељ узео злато и крену у своју градину заједно са земљоделцем, рекавши му: Хајде, брате, са мном, да заједно вратимо ово Ономе који нам је милосрдно дао у зајам. – А кад са земљоделцем уђе у градину, он положи злато покрај ограде, подиже очи к небу и кликну: Господе мој Исусе Христе, Ти вољом Својом све ствараш и претвараш! Ти си некада пред очима цара Египатског Мојсијев штап претворио у змију,<sup>\*109</sup> – нареди и сада овоме злату, које Ти раније претвори из животиње, да се поново претвори у свој првобитни облик, да би и овај човек сазнао колико Ти промишљаш о нама и самом стварношћу научио се ономе што је речено у Светом Писму: „Господ чини све што хоће“. (Пс. 134,6)

Када се светитељ тако мољаше, злато одједном доби животну силу и поче се кретати претворивши се у змију и гмизећи. – Тако дакле, на светитељеву молбу змија се најпре претвори у злато, па затим на чудесан начин из злата опет постаде змија. Гледајући ово чудо, земљоделац дрхташе од страха, па павши на земљу говораше да је недостојан таквог чудесног добротинства. Змија пак одгамиза у своју рупу; а земљоделац се пун благодарности врати кући својој, запањен величином чуда учињеног Богом на светитељеве молитве.

Један врлински човек, пријатељ светога Спиридона, би из зависти оклеветан од стране прљавих људи пред градским судијом и посађен у тамницу, а затим и на смрт осуђен без икакве кривице. Дознавши за то, блажени Спиридон пође да пријатеља свог избави од незаслужене смрти. Но у то време догоди се поплава у том крају, и поток који беше на светитељевом путу силно надође, и изливши се из свога корита постаде непрелазан. Међутим чудотворац се опомену како Исус Навин са ковчегом завета по суху пређе набујали Јордан,<sup>\*110</sup> па верујући и сада у

---

<sup>109\*</sup> 2. Мојс. 7,10.

<sup>110\*</sup> Исус Нав. 3,14-17.

свемогућство тог истог Бога, рече потоку наређујући му као слози: Стани! тако наређује теби Господар свега света, да ја пређем и спасе се човек ради којег журиш. – Чим он то рече, поток тог тренутка стаде, зауставивши течење воде, и отвори суви пут не само светитељу него и осталима који путоваху с њим. Сведоци чуда похиташе к судији и известише га о доласку светитеља и о чуду које учини путем. Чувши то, судија одмах ослободи осуђенога и предаде га светитељу здрава.

Прозорљивим очима својим преподобни виђаше и тајне грехе људске. Тако једном, када се он одмараше од пута код једног странопримца, жена једна која беше телесном страшћу заробљена и тајно чињаше грех с неким човеком, хтеде опрати ноге светитељу. Али он, знајући грех њен, рече јој: Не дотичи ме се, жено! – И то јој он рече, не што се гнушао грешнице и одбацивао је, јер како се може гнушати грешника ученик Господа који је с цариницима и грешницима јео и пио.<sup>\*111</sup> Не, него он то рече, да би подстакao жену да се опомене грехова својих и да се постиди нечистих помисли и дела својих. А када та жена продужи упорно настојавати да се дотакне ногу светитељевих и опере их, тада светитељ, желећи да је спасе од погибљи, изобличи је с љубављу и кротко, подсећајући је на грехе њене и побуђујући је на покајање. А жена, удивљена и запрепашћена тиме што њена непозната и тајна дела и помисли нису сакривени од прозорљивих очију човека Божија, постиде се и скрушена срца паде к ногама светитељу, мијући их не водом него сузама и отворено исповедајући своје грехе, за које беше изобличена. Она поступи као некада еванђелска блудница, а светитељ, угледајући се на Господа, самилосно јој рече: Не бој се, кћери! опраштају ти се греси; ето си здрава, више не греши.<sup>\*112</sup> – И од тога часа та жена исправи потпуно живот свој, и, примером својим би многим на корист.

Довде се говорило само о чудесима која свети Спиридон почини за живота, а сада ваља обзнанити и ревност његову за веру православну.

За царовања Константина Великог, првог цара – хришћанина, састаде се 325. године у Никеји Први Васељенски сабор, ради оповржења безбожнога Арија, који богохулно називаше Сина Божија створењем а не Творцем свега, и ради озакоњења: исповедати да је Син Божји једносуштан са Богом Оцем. Арија у његовом богохулству подржаваху епископи значајних онда цркава: Јевсевије Никомидијски, Марис Халкидонски, Теогније Никејски. А поборници православља беху људи, украшени

---

<sup>111\*</sup> Мт. 9,11.

<sup>112\*</sup> Лк. 7,48; Јн. 5,14; 8,11.

животом и учењем: велики међу светима Александар, који у то време бејаше још презвитер и уједно заменик светог Митрофана, патријарха Цариградског,<sup>\*113</sup> који због болести не бејаше на Сабору, и славни Атанасије,<sup>\*114</sup> који још не беше украшен презвитерским чином него као ђакон служаше у цркви Александријској. Ова двојица изазиваху код јеретика нарочито негодовање и завист особито тиме што друге превазилажаху у разумевању истина вере, а још не беху почаствовани епископским чином. Са њима бејаше и велики свети Спиридон, чији живот и боравећа у њему благодат беху кориснији и силнији при убеђивању, неголи говори других, доказивања и красноречивост. Са допуштењем цара, на сабору присуствоваху и грчки философи, звани перипатетици;<sup>\*115</sup> најистакнутији међу њима подржаваше Арија, и горђаше се својом говорничком вештином, старајући се да исмеје учење православних. Блажени Спиридон, човек нешколован, који је знао „само Христа, и тога распета“ (1. Кор. 2,2), моли оце да му дозволе да ступи у препирку са тим философом; али свети оци, знајући да је он човек нешколован, сасвим неупознат са грчком философијом, забрањиваху му то. Међутим свети Спиридон, знајући какву силу има вишња мудрост и како је немоћна пред њом мудрост људска, обрати се томе философу и рече: Философе, у име Исуса Христа саслушај што ћу ти рећи. – Философ му одговори: Говори, саслушаћу те.

Светитељ стаде говорити: Један је Бог који створи небо и земљу, и саздаде човека од земље, и устроји Речју Својом и Духом све остало, видљиво и невидљиво; и ми верујемо да та Реч јесте Син Божји и Бог, који сажаливши се на нас заблуделе, роди се од Дјеве, поживе са људима, пострада и умре ради нашега спасења и васкрсе и са Собом саваскрсе род људски; ми чекамо да Он дође и суди свима по правди и узврати свакоме по делима; верујемо да је Он једне природе са Оцем, равне с Њим власти и части. Тако ми то исповедамо без икаквог радозналог испитивања, и ти – не усуђуј се испитивати како све то може бити, јер ове тајне превазилазе твој разум, и далеко превишавају свако људско знање. – Затим, поћутавши мало, светитељ га упита: Не изгледа ли и теби ово тако, философе?

<sup>113\*</sup> Свети Митрофан – патријарх Цариградски од 315 - 325. године. Свети Александар, његов прејемник, патријарховао од 325 - 340. године.

<sup>114\*</sup> Свети Атанасије Велики – архиепископ Александријски, знаменити заштитник Православља, на Првом Васељенском сабору водио спорове као ђакон. Спомен његов празнује се 18. јануара и 2. маја.

<sup>115\*</sup> Перипатетици – следбеници Аристотелове философије. Уствари: перипатетици значи шетачи; грчка реч περὶπατοῖ значи: тремови на стубовима, колонаде; Перипатетичка школа – основана од Аристотела, који је имао обичај поучавати под таквим тремовима. Ова школа основана крајем четвртога века пре Христа и трајала осам векова.

Међутим философ ћутао као да никада знао није прети се. И не могао ништа рећи противу светитељевих речи, у којима дејствоваше нека Божанска сила, те се тако испуни речено у Светом Писму: Царство Божје није у речи него у сили (1. Кор. 4,20). Најзад философ рече: И ја држим да је стварно све тако како ти кажеш. – Тада старац рече: Онда иди и прими знамење свете вере. – А философ, обраћајући се својим пријатељима и ученицима рече: Чујте ме! Док се препирка водила са мном речима, ја сам речима противстављао речи и препирачком вештином надвлађивао их. Али када уместо речи из уста овога старца поче излазити нека сила, речи постадоше немоћне противу ње, пошто човек не може противстати Богу. Стога, ако ко од вас може мислити тако као ја, онда нека поверује у Христа и нека заједно са мном последује овоме старцу, кроз чија уста говори Бог.

И философ тај, примивши православну хришћанску веру, радоваше се што у препирци би побеђен од светога старца на своју корист. Радоваху се томе и сви православни, а јеретици бише веома постиђени.

Када се заврши овај Сабор светих Отаца, на коме Арије би побеђен и осуђен, учесници се сви разиђоше, као и свети Спиридон. У то време умре његова кћи Ирина, која време цветне младости своје проведе тако у чистој девствености, да се удостоји Царства Небеског. Међутим к светитељу дође једна жена и кроз плач му исприча, да је она његовој кћери Ирени дала на чување неки златан накит, но пошто она ускоро умре, то нико не зна где је она оставила тај накит. Свети Спиридон претражи по целој кући накит, али га не нађе. Но видевши женине сузе и ридање светитељ се сажали на њу, па са домашњима својим отиде на гроб своје кћери, и обраћајући јој се као живој кликну: Кћери моја Ирино, где је златни накит што ти је поверен на чување? – Ирина, као пробудивши се од тврдога сна, одговори: Господине мој, сакрих га на том и том месту у кући. – И она тачно указа где је то место. – Светитељ јој онда рече: Сада спавај, кћери моја, док те Господ свих не пробуди при свеопштем васкрсењу. – Све присутне обузе дивљење и страх гледајући ово необично чудо. Светитељ пак пронађе на указаном месту сакривени накит и предаде га тој жени.

После смрти Константина Великог царевина се подели на два дела. Источна половина припаде његовом старијем сину Констанцију. Боравећи у Антиохији цар Констанције паде у тешку болест, коју лекари не могаху излечити. Оставивши лекаре, болесни цар притече молитвом к Богу који може исцељивати душе и тела, и усрдно мољаше од Бога

исцељење својих бољки. И у ноћном виђењу цар угледа анђела који му показа скуп многих светих епископа, при чему му указа међу њима на двојицу изузетно дивних, који, изгледало је по свему, беху вође и старешине осталима; притом анђеоло каза цару да једино та два епископа могу исцелити болест његову.

Пробудивши се из сна и размишљајући о виђеном, цар се не могаше досетити ко беху та два епископа које он виде: њихова имена и завичај беху му непознати, а један од њих тада још не беше епископ. Дуго време цар беше у недоумици, и најзад по нечијем добром савету он сазва к себи епископе из свих околних градова, и тражаше међу њима она два епископа које виде у виђењу, али их не нађе. Тада он позва к себи епископе у далеко већем броју из далеких и најудаљенијих покрајина, али ни међу њима не пронађе ону двојицу. Напослетку он сазва код себе епископе из целе своје царевине. Такав царев позив, или боље рећи молба, стиже и на острво Кипар блаженом Спиридону, епископу Тримитунтском коме све већ беше откривено Богом односно цара.

Свети Спиридон одмах крену на пут к цару, узевши са собом ученика свог Трифилија,<sup>\*116</sup> кога цар виде у виђењу заједно са светим Спиридоном и који у то време још не беше епископ. Када стигоше у Антиохију они пођоше у двораци к цару. Блажени Спиридон беше бедно одевен, у рукама имађаше палмов штап, на глави митру, а на грудима му висижаше глинен судић, као што то беше обичај у житеља Јерусалимских, који су обично у том судићу носили јелеј од светог Крста. Када светитељ у таквом виду улажаше у двораци, један од дворских службеника, богато одевен, помисли да је то неки просјак, насмеја му се, и не дозвољавајући му да уђе удари га по образу. А преподобни, будући незлобив, и памтећи речи Господа Христа,<sup>\*117</sup> окрену му и други образ. Тада дворски службеник разумеде да је то епископ, и увидевши свој грех, смирено замоли епископа за опроштај, и доби га.

Када светитељ уђе код цара, цар га одмах познаде, пошто га управо таквога виде у сну. И уставши, цар приђе к слози Божијем и поклони му се, молећи га са сузама да се помоли Богу за њега и исцели га од болести. Свети Спиридон се дотаче главе цареве, и цар одмах оздрави; и радоваше се своме исцељењу, које доби молитвама светитељевим. И указа цар велике почести светитељу, и проведе с њим у радости сав тај дан, засипајући изузетним поштовањем и љубављу свог доброг лекара.

---

<sup>116\*</sup> Трифилије, касније епископ Левкусијски; увршћен у ред светитеља. Спомен његов Црква празнује 13. јуна.

<sup>117\*</sup> Мт. 5,39.

За то време Трифилије се веома дивљаше царском сјају, лепоти дворца, великашима који стајаху пред царем који сеђаше на престолу, и свуголиком чудесном и златастом изгледу, и вештом служењу слугу, раскошно одевених. Свети Спиридон га упита: Чему се дивиш, брате? Еда ли царска велељепност и слава чине цара праведнијим од других? Еда ли цар не умире као и сваки просјак, и бива погребен? Еда ли он неће подједнако са другима предстати Страшноме Судији? Зашто ти оно што је пролазно цениш као да је непролазно? И зашто се дивиш ономе што је ништавно, када треба свом душом искати оно што је невештаствено и вечно, љубити непролазну славу небеску?

Преподобни даде многе поуке и саме цару: да има у памети добротности Божија, да и сам буде добар према поданицима својим, да буде милосрдан према онима који греше, да буде благонаклон према молиоцима, да буде дарежљив према потребитима, и да свима буде као отац, пун љубави и добар и милосрдан, јер ко тако не царује, треба га звати не цар него мучитељ. Напоследку светитељ наложи цару да строго држи и чува правила и обичаје побожности, нипошто не примајући ништа што је противно Цркви.\*<sup>118</sup>

Цар, хотећи да заблагодари светитељу за своје исцељење његовим молитвама, нуђаше му много злата, али он одбијаше да прими, говорећи: Није лепо, царе, узвраћати мржњом за љубав, јер то што сам ја учинио за тебе јесте љубав. Оставити дом, препловити толику пучину морску, претрпети жестоке зимске мразеве и силовите ветрове, зар то није љубав? И за све то зар да примам као уздарје злато, које је узрок свакоме злу и лако погубљује сваку правду?

Тако говораше светитељ, не желећи примити ништа. Но на велике и упорне молбе царева он пристаде: да злато само прими од цара, али да га не држи код себе. И примивши злато, светитељ га одмах раздаде сиротињи.

Осим тога, по савету овог светитеља, цар Констанције ослободи данка свештенике, ђаконе и све клирике и службенике црквене, сматрајући да не доликује да служитељи Бесмртнога Цара дају данак смртноме цару.

Раставши се с царем и враћајући се у свој завичај, светитељ би на том путу примљен у кућу од неког христољубца. Ту к њему дође једна жена незнабошкиња која не умејаше говорити грчки. Она донесе на рукама свог мртвог сина, и горко плачући положи га крај светитељевих ногу. Нико не знађаше њен језик, али саме сузе њене сведочаху да она моли светитеља

---

<sup>118\*</sup> Треба споменути да је цар Констанције био наклоњен јеретицима – аријанцима.

да васкрсне мртво чедо њено. Међутим светитељ, избегавајући ташту славу, одбијаше да то учини. Но, будући жалостиван, он подлеже горком ридању матере и упита свога ђакона Артемидота: Шта да радимо, брате? – Овај одговори: Зашто ме питаш, оче? Шта ћеш друго радити сем да призовеш Христа Животворца, који је тако много пута испунио твоје молитве. Јер када си исцелио цара, зар ћеш одбацити ниште и убоге?

Још јаче подстакнут на милосрђе овим добрим саветом, светитељ се расплака, и преклонивши колена усрдно се помоли Господу. И Господ, који преко пророка Илије и Јелисеја поврати живот синовима удовице Сарептске и Сунам(ићан)ке,<sup>\*119</sup> услиши и молитву угодника Свог Спиридона и поврати дух живота у незнабожачко детенце, које оживевши одмах поче плакати. А мајка, угледавши своје дете живо, од силне радости паде мртва. Јер људи умиру не само од силне патње и превелике жалости него и понекад од превелике радости. Тако, ова жена умре од радости, а гледаоце њене смрти, после неочекиване радости њихове због васкрсења детенцета, вргну у неочекивану жалост и сузе. Тада светитељ опет упита ђакона: Шта да радимо? – Ђакон понови свој пређашњи савет. И светитељ опет прибеже молитви: подигавши очи к небу и узневши ум к Богу, он се мољаше Ономе који удахњује дух живота у мртве и једним хтењем Својим све и сва измењује. Затим он рече покојници лежавшој на земљи: Устани и стани на ноге своје! – Она устаде, као пробудивши се из сна, и узе у руке свог живог синчића. Тада светитељ запрети жени и свима присутнима, да никоме не причају о овоме што се збило. Тек после светитељевог престављења ђакон Артемидот објави ово вернима, да се не би прећутале величине и силе Божје, јављене кроз великог угодника Божјег Спиридона.

Када се светитељ врати кући, к њему дође један човек са жељом да из стада његовог купи сто коза. Светитељ наложи купцу да уговорену цену исплати и онда узме козе. Купац одброја новац за деведесет и девет коза, а утаји за једну, мислећи да светитељ неће то приметити, који у простодушности својој беше далеко од сваке житејске бригае. Када они обојица одоше у тор, светитељ наложи купцу да узме онолико коза за колико је платио. Купац издвоји сто коза, и истера их из тора. Но једна од њих, као да је разумна и добра робиња, знајући да је господар њен продао није, брзо се врати и утрча у тор. Купац је опет узе и вуцијаше је за собом, но она се истрже и поново побеже у тор. Тако се трипут коза отимаше из његових руку и бегаше у ограду, а он је силом одвлачаше, па је најзад

---

<sup>119\*</sup> 3. Цар. 17,21; 4. Цар. 4,35.

натовари на своја рамена и понесе својој кући; но коза силно вречаше и роговима га бодилаше у главу, превијаше се и отимаше се, тако да се томе чуђаху сви који то гледаху. Тада свети Спиридон, схвативши у чему је ствар, и не желећи да лукавог купца изобличи пред овима, рече му тихо: Размотри, чедо, да можда није без разлога што ова животиња не жели да буде одведена твоме дому: ниси ли утајио своту коју дугујеш за њу, те се она због тога отима из твојих руку и бежи ка тору? – Купац се постиде, исповеди грех свој и мољаше за опроштај. Затим он исплати козу и поведе је, и тада она сама кротко и мирно иђаше ка дому купца, и то иђаше испред новог господара свог.

На острву Кипру беше једно село, звано Еритра. Отишавши тамо неким послом, свети Спиридон уђе у цркву и нареди једноме од тамошњих ђакон да обави кратку молитву, јер се светитељ беше заморио од дугог путовања, нарочито што то беше време жетве и силна врућина. Но ђакон стаде полагао вршити молитву, и нарочито развлачити, охоло извијајући и певајући, и поносећи се својим гласом. Светитељ љутито погледа на њега, мада беше по природи благ, а прекоравајући га рече му: Умукни! – И тог тренутка ђакон онеме: он изгуби не само глас него и говор, и стајаше нем, као да нема језика. Све присутне спопаде страх. И глас о томе одмах се пронесе по целој селу, и сви се житељи слеглоше да виде то чудо, и ужасаваху се. Ђакон пак паде к ногама светитељевим, знацима га молећи да му разреши језик; а мољаху га уједно и ђаконови пријатељи и сродници. И светитељ се једва даде умолити, јер он беше суров према гордима и сујетнима; и најзад опрости ђакону, разреши му језик и поврати му говор. Али му при томе остави трагове казне: не поврати језику његовом потпуну јасноћу, него остави да он целог живота имађаше слаб глас, замуцкиваше и запињаше у говору, да се више не би гордио својим гласом и хвалио разговетношћу свога говора.

Једном овај божанствени муж у граду свом уђе у цркву на вечерње. Догоди се да тада у цркви не беше никога сем црквених послужитеља. Светитељ нареди да се запале многе свеће и кандила, и сам стаде према олтару веселећи се духом. И када он у одређено време рече повишеним гласом: „Мир свима!“ – и не беше народа да би на светитељево давање мира дао уобичајени одговор, изненада се чу одозго огромно мноштво гласова који кликтаху: „И духу твоме!“ – Хор тај беше велики, диван и складан, и превазилажаше свако људско најлепше певање. Ђакон који произношаше јектенију ужасну се чувши после сваке јектенијске молбе божанствено певање одозго: „Господе помилуј!“ – То се певање чуло далеко од цркве, те многи похиташе усрдно к цркви на тако чудесно и

предивно певање; и што се више приближаваху цркви чудесно певање све више и више очараваше слух и наслађиваше срце. Но када они уђоше у цркву, не угледаше никога сем светитеља са немного црквенослужитеља, и не чујаху више то небеско певање, што их веома запањи.

У друго време када светитељ такође стајаше у цркви на вечерњем богослужењу, у кандилу нестале зејтина и оно се већ стаде гасити, пошто том приликом у цркви уопште не беше зејтина. Светитеља то ожалости, јер се бојао да ће се са гашењем кандила прекинути вечерње богослужење, те се на тај начин неће довршити уобичајено правило. Међутим Бог који твори вољу оних који га се боје, учини те у кандилу навре зејтин и стаде се преливати, као некада суд удовични у дане Јелисејеве.<sup>\*120</sup> Црквенослужитељи донесоше судове, подметнуше их испод кандила и напунише их тим зејтином. А тај вештаствени зејтин у кандилу беше јасан доказ преизобилне благодати Божије које свети Спиридон беше препун и која се обилно изливаше из њега на његово словесно стадо.

На острву Кипру постоји град Кирина. Једном крену у тај град неким послом из Тримитунта свети Спиридон заједно са учеником својим Трифилијем, који у то време већ беше епископ Левкусијски, на острву Кипру. А када они пролажаху кроз гору Пентадактил, и обретоше се на месту званом Пиримна, дивном и веома богатом биљем и растињем, Трифилије се одушеви тим местом и пожеле да за своју цркву купи неко имање у том крају. О томе Трифилије дуго размишљаше у себи; но његове мисли се не утајише од прозорљивих очију великога оца који му рече: Зашто, Трифилије, непрестано мислиш о ништавним стварима, желећи имања и винограде, који у самој ствари немају никакву вредност и само изгледа да је имају, и својом привидном вредношћу заводе срца људска? Наше непропадљиво имање је на небесима,<sup>\*121</sup> и ми имамо кућу нерукотворену.<sup>\*122</sup> Њих ишти, њима се и зараније кроз богомислије наслађуј. Они не могу прелазити од једнога к другоме, већ ко једном постане поседник њихов, тај добија наслеђе које остаје заувек његово.

Ове речи бише од велике користи за Трифилија, и потом он својим истинским еванђелским животом показа да је постао изабрани сасуд Христов, као некада апостол Павле, и удостоји се безбројних дарова од Бога. Тако свети Спиридон, будући сам веома врлинаст, упућиваше на врлину и друге. Јер његови савети и поуке биваху од помоћи онима који их примаху, а оне који их одбациваху сустизаше рђав крај. О томе ево доказа.

---

<sup>120\*</sup> 4. Цар. 4,2.

<sup>121\*</sup> сравни: 1. Пт. 1,4.

<sup>122\*</sup> 2. Кор. 5,1.

Један трговац, житељ града Тримитунта, отплови у туђу земљу ради трговине, и задржа се тамо дванаест месеци. За то време жена његова учини прељубу, и затрудне. Вративши се кући трговац примети да му је жена у другом стању, и по томе познаде да је она у његовом одсуству учинила прељубу. То њега силно разјари и разгњеви и он је стаде тући; и не желећи да живи с њом, гоњаше је из своје куће. Затим оде и исприча све архијереју Божјем Спиридону и мољаше га за савет. Светитеља дубоко потресе женин грех и мужевљев горки јад, па дозвољава жену, и не питајући је је ли стварно згрешила пошто о греху њеном сведочаху сама бременитост њена и плод у њој зачет од безакоња, упита је отворено: Зашто си оскврнавила постељу мужа свог и осрамотила кућу његову? – Међутим жена, изгубивши сваки стид, дрзну се отворено лагати, да ни од кога другог зачала није већ од самог мужа свог. Присутни узнегодоваше на њу због те лажи још више него ли због саме прељубе, и говораху јој: Како ти то говориш да си зачала од мужа, кад твој муж дванаест месеци није био код куће? Зар може зачети плод остати у утроби дванаест месеци и више? – Но она упорно тврђаше да зачети плод чекаше повратак оца свога из далеке земље, па да се у његовом присуству роди. Бранећи ту и друге лажи и препирући се са свима, она подиже велику вику и галаму што је клеветају и вређају. Тада свети Спиридон, желећи је побудити на покајање, рече јој кротко: Жено, ти си пала у велики грех, зато и твоје покајање мора бити велико, јер и за тебе постоји нада на спасење, пошто нема греха који превазилази милосрђе Божје. Међутим ја видим, да је прељубочинство породило у теби очајање, а очајање бестидност, и било би праведно да ти поднесеш заслужену и брзу казну. Но и поред тога, остављајући ти место и време за покајање, ми јавно унапред објављујемо теби: плод неће изаћи из утробе твоје док не кажеш истину, не прикривајући лажју оно што и слепац, како се вели, може видети.

Ове светитељеве речи убрзо се збише. Када жени дође време да роди, на њу наиђе љута болест, причињајући јој страховите болове и задржавајући јој плод у утроби. Но она, огорчена и упорна, не хте да призна свој грех; и у том греху умре страшном смрћу, не могући родити. – Дознавши за то, архијереј Божји се расплака, и кајаше се што је осуди таквим судом, и говораше: Нећу више изрицати суд над људима, када се моја изговорена реч тако брзо збива на њима у стварности.

Жена једна, по имену Софронија, добронаравна и побожна, имађаше мужа незнабошца. И она се не једанпут обраћала светитељу Божјем Спиридону и усрдно га молила, да се постара обратити њенога мужа к светој вери. Муж њен бејаше сусед архијереја Божјег Спиридона и

уважаваше га; а као суседи биваху понекад један другоме у кући. Једном код светог Спиридона беху за трпезом многи његови суседи, међу њима и тај незнабожац. И гле, наједаред свети архијереј Божји говори гласно једноме од слугу својих: Напоље пред капијом стоји гласник, послан од слуге што чува моје стадо да ми јави, да му је сва стока, док је он спавао, пропала, залутавши у горама. Иди дакле и реци томе гласнику: да је слуга мој, који га је послао, већ нашао сву стоку читаву у једној пештери, и ниједно марвинче не погибе из стада. – Слуга оде и предаде гласнику светитељеве речи. Ускоро затим, када гости још не беху устали са трпезе, дође други гласник од пастира са вешћу: да је цело стадо нађено. Чувши то, онај незнабожни сусед би неизмерно задивљен тиме што свети Спиридон види оно што се збива у даљини као да се догађа пред његовим очима. И он, помисливши да је свети Спиридон један од богова, хтеде да учини оно што и Ликаонци некада апостолима Варнави и Павлу<sup>\*123</sup> тојест: довести јунце, донети венце и принети жртве. Но светитељ му рече: Ја нисам бог, већ само слуга Божји и човек, у свему сличан теби. А да знам оно што се догађа далеко од мојих очију, – то ми дарује Бог мој; а и ти, ако поверујеш у Њега, познаћеш како је свемогућа Његова крепост и сила.

И Софронија, христољубива жена овог незнабошца, улучивши прилику, убеђиваше мужа многим речима, да се одрекне многобожачког безбожја и позна Јединог Истинитог Бога и поверује у Њега. И благодаћу Христовом би овај неверник обраћен у свету веру и просвећен светим крштењем. Тако се спасе муж неверник помоћу жене верујуће, као што говори свети апостол Павле (1. Кор. 7,14).

Причају такође о смирењу блаженога Спиридона, како се он, толики светитељ и чудотворац, није гнушао пасти бесловесне овце и сам се трудити око њих. Једне ноћи лопови се увукоше у тор, украдоше неколико оваца, и хтедоше изаћи из тора. Али Бог, љубећи угодника Свог и чувајући убогу имовину његову, невидљивим узама чврсто свеза лопове тако да они не могоше изићи из тора, и беху држани тако до сванућа. У свануће пак светитељ дође к овцама, и угледавши лопове силом Божјом свезане по рукама и ногама, раздреша их молитвом, и многе им поуке изговори о томе како не треба желети туђе него се хранити трудом руку својих. Затим им даде једнога овна, говорећи: „Примите ово, да вам не би био узалудан ваш труд и бесана ноћ“, – па их отпусти с миром.

Један Тримитунтски трговац имађаше обичај узимати у зајам новац од светитеља ради својих трговачких пословања, и када се враћао с пута, он

---

<sup>123\*</sup> Д. ап. 14,11-15.

је позајмљени новац враћао и, по налогу светитеља, стављао га у ковчежић, из којег је узео. Тако он не мараше за временску имовину, да се чак ни интересовао није да ли је дужник вратио колико треба. И трговац чињаше тако много пута: сам узимаше новац из ковчежића, са благословом светитеља, и сам га при враћању опет меташе у ковчежић; и послови му цветаху. Но, једном он, понесен златољубљем, не метну донесено злато у ковчежић већ га задржа себи, а светитеља слага да је метнуо. У скором времену трговац тај осиромаша, пошто му утајено злато не само не донесе зараду него лиши успеха сву његову трговину и као огањ тајно поједе његово имање. Осиротевши, трговац опет оде к светитељу и замоли га да му позајми новац. Светитељ га посла у своју спаваоницу да тамо из ковчежића узме сам. Притом му рече: Иди и узми, ако си сам метнуо. – Трговац оде, и не нашавши у ковчежићу новац, врати се к светитељу празних руку. Светитељ му онда рече: Али брате, мој, у ковчежић се до овога часа није увлачила друга рука сем твоје. Значи: да си тада метнуо новац, ти би га сада опет могао узети. – Трговца обузе стид, и он одмах паде к ногама светитељевим, молећи за опроштај. Светитељ му одмах опрости, али га притом поучи, да не жели туђе, нити да оскврнављује свест своју обманом и лажју. Јер неправедно стечени добитак није добитак, већ сигурни губитак.

У Александрији би једном сазван сабор епископа: патријарх Александријски сазва све подчињене му епископе и хтеде да општом молитвом пообара и уништи све незнабожачке идоле, којих тамо беше још врло много. И када се приношаху многобројне усрдне саборне и посебне молитве Богу, попадаше сви идоли у граду и околини, само један знаменити идол остаде читав на свом месту. Пошто се патријарх дуго и свесрдно мољаше о разрушењу овога идола, њему се ноћу када стајаше на молитви јави неко Божанско виђење, и би му наређено да не тугује што идол не пада него да што пре пошаље на Кипар и позове епископа Тримитунтског Спиридона, јер тај идол је остављен њему, да га он молитвом сруши. Патријарх одмах написа писмо блаженоме Спиридону, у коме га мољаше и позиваше да дође у Александрију, објаснивши му да га позива због виђења које је имао. То писмо патријарх хитно посла на Кипар. Добивши и прочитавши писмо, свети Спиридон одмах седе на лађу и отплови у Александрију. Када се лађа заустави у александријском пристаништу, званом Неапољ, и светитељ се искрца на земљу, тог тренутка идол у Александрији са својим многобројним жртвеницима паде и разби се. По томе у Александрији и познадоше да је допутовао свети Спиридон. Јер када патријарху јавише да је идол пао, патријарх

рече осталим епископима: Пријатељи, Спиридон Тримитунтски приближава се. И сви се они спремише, и изађоше у сусрет светитељу, и примивши га чесно радоваху се што им дође тако велики чудотворац и светилник света.

Црквени историчари Никифор<sup>\*124</sup> и Созомен<sup>\*125</sup> пишу и о томе да се свети Спиридон веома старао о строгом одржавању црквеног поретка и о неприкосновеном чувању до последње речи свега онога што је написано у свештеним књигама Светога Писма.

Једном се догоди оваква ствар. На острву Кипру би сабор свих епископа са острва ради црквених послова. Међу епископима беше свети Спиридон и већ спомињани Трифилије, човек веома учен и начитан, пошто у младости беше провео много година у Бериту<sup>\*126</sup> изучавајући Свето Писмо и остале науке, светске и свештене. Њега молише оци да изговори у цркви поуку народу. Када он говораше поуку, догоди му се да он спомену речи Христове, речене ослабљеноме: „Устани и узми одар свој“ (Мк. 2,11). Но Трифилије реч „одар“ замени речју „постеља“ и рече: „Устани и узми постељу своју“. Чувши то, свети Спиридон устаде с места, не подносећи замењивање речи Христове, и рече Трифилију: „Зар си ти бољи од Онога које је рекао „одар“, те се стидиш речи коју је Он употребио? – Рекавши то, он на очиглед свих изађе из Цркве. И он поступи тако не из злобе и не што сам беше нешколован: посрамивши малко Трифилија, који се поносио својом красноречивошћу, он га научи смирености и кротости. А свети Спиридон уживаше велики углед међу епископима као најстарији по годинама, најславнији по животу, први по епископству и превелики чудотворац, па је стога сваки из уважења према његовој личности лако уважавао и његове речи.

На преподобном бејаше тако велика благодат и милост Божја, да у време жетве при највећој жеги његова света глава показа се покривена хладном росом која силажаше одозго. То би у последњој години његова живота: заједно са жетеоцима он изађе на жетву, јер беше смирен и рађаше сам, не гордећи се висином свога чина; и када жањаше своју њиву, изненада, у време највеће жеге његова глава би орошена росом, као некада Гедеоново руно.<sup>\*127</sup> И сви који тамо беху с њим видеше то и

<sup>124\*</sup> Никифор Калист – црквени историчар, живео у XIV веку. Његова „Црквена историја“, у 18 књига, обухвата време до смрти Византијског цара Фоке (+ 611 године).

<sup>125\*</sup> Созомен – црквени историчар петог века; написао Историју Цркве, која обухвата време од 323. до 439. године.

<sup>126\*</sup> Берит – данашњи Бејрут – древни град Финиције на обали Средоземног мора; нарочито цветао у петом веку и славио се високом школом реторике, поезије и права. Данас – престоница државе Либана.

<sup>127\*</sup> Књига о судијама 6,37-38.

дивљаху се. Потом се власи на глави његовој одједном изменише: једне постадоше златасте, друге – црне, треће – беле. И једини Бог зна ради чега то би и шта предсказиваше. Светитељ опипа главу руком и рече онима што беху с њим, да се приближило време разлучења душе његове од тела; и поучи их све добрим делима, а првенствено љубави к Богу и ближњему.

После неколико дана свети Спиридон у време молитве предаде своју свету и праведну душу у руке Господу своме,<sup>\*128</sup> коме је у светости и праведности служио целога живота свог. И би најсвечаније сахрањен у цркви Светих апостола у Тримитунту.<sup>\*129</sup> Тамо се и установи празновати спомен његов сваке године, и на гробу његовом бивају многобројна чудеса у славу Бога, дивнога у свецима Његовим, Оца и Сина и Светога Духа, коме и од нас нека буде слава, благодарење, част и поклоњење вавек. **Амин.**

Корисно је по душу споменути и ова два чуда светог Спиридона:

1) Када је свети Спиридон путовао на Свети Први Васељенски сабор, ваљало му је успут преноћити у једној гостионици. Јеретици аријанци ноћу тајно заклаше његова два коња одсекавши им главе. У свитање слуга светог Спиридона виде какву су пакост јеретици приредили светитељу, и обавести о томе светог Спиридона. А он, уздајући се у Господа, нареди слуги да одрезане главе припоји коњским труповима. Слуга поступи по наређењу: но у брзини он главу белог коња приложи к трупу вранца, а вранчеву главу к трупу белца, и тог тренутка коњи оживеше, и стадоше на своје ноге. И свети Спиридон продужи свој пут на тим коњима, и сви људи који га среташу на путу чуђашу се вранцу са белом главом и белцу са враном главом. Тако јеретици бише посрамљени.

2) На светом Првом Васељенском сабору свети оци вођашу дуге спорове о Једноме Богу у Светој Тројици. Да би показао Јединство Свете Тројице свети Спиридон учини ово: узе циглу, стисну је, и из цигле изиђе огањ увис, вода наниже, а блато остаде у руци. И рече светитељ: Ето три стихије а једна цигла. Тако је и у Светог Тројици: три Лица а један Бог.

---

<sup>128\*</sup> Свети Спиридон упокојио се у Господу 348. године.

<sup>129\*</sup> Чесне мошти светог Спиридона, нетљене и чудотворне, благодаћу Божијом имају ту особеност што је кожа на том телу мека као код живих људи. У Тримитунту свете мошти његове почивале су до половине седмога века, па су због најезде варвара пренесене у Цариград. Године 1453. маја 29. неки свештеник Георгије Калохерет пренесе свете мошти ове из Цариграда у Србију, а из Србије 1460. г. на острво Крф. И ове, увек чудотворне мошти, почивају и сада на Крфу, и дан-данас прослављајући Бога многим чудесима.



✦ НОВИИ СЕРБАДКА ДСИ ГОДА ВК БЛАГРАДѢ. © НОВИ СРБАДКА 2015. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✦